Nr 298. Środa, 30 Grudnia 1896. Rok 86.

# GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 8 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 3. — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyi nr. 38.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu: rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 1 zł. 60 ct. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 1 zł. 90 ct. miesięcznie.

**„Przewodnik naukowy i literacki“**, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymają cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie biuro dzienników Ludwika Plohna, ulica Karola Ludwika l. 9; we Francyi, w Paryżu wyłącznie agencya pana Adama, Boulevard Raspail Nr. 105 bis.

## Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na *Gazetę Lwowską* wynosi rocznie (od 1go stycznia do końca grudnia), w miejscu 12 zł., **pocztą 16 złr.**; półrocznie (od 1go stycznia do końca czerwca) w miejscu 6 złr., **pocztą 8 złr.**; ćwierćrocznie (od 1go stycznia do końca marca: w miejscu 3 złr., **pocztą 4 złr.**; miesięcznie (od 1 do końca każdego miesiąca) w miejscu 1 złr., **pocztą 1 złr. 35 ct.**

Prenumeratorowie roczni lub półroczni, (którzy prenumerują od 1 stycznia do końca grudnia), otrzymują *Przewodnik naukowy i literacki*, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej* bezpłatnie; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą: pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. *Przewodnik*, prenumerowany osobno, kosztuje rocznie 4 złr., półrocznie 2 złr., ćwierćrocznie 1 złr.

W celu ustalenia nakładu prosimy o wczesne nadsyłanie prenumeraty.

---

W roku 1897 felieton nasz wypełni jedno wielkie nazwisko:

**Henryka Sienkiewicza.**

To starczy za cały i najlepszy program.

Niebawem rozpoczniemy druk obyczajowej powieści znakomitego pisarza naszego, osnutej na tle kosmopolitycznego życia na Rivierze p. t.

**„NA JASNYM BRZEGU“.**

Po jej ukończeniu drukować będziemy wielką historyczną powieść Henryka Sienkiewicza:

**„KRZYŻACY“**

## CZĘŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 12 grudnia b. r. najmiłościwiej zatwierdzić wybór Jana br. Konopki, właściciela dóbr na prezesa i Piotra Tretera. właściciela dóbr na zastępcę prezesa Rady powiatowej w Dąbrowie; Ludwika Baldwin Ramułta, właściciela dóbr, na prezesa i dr. Jana Strutyńskiego, adwokata krajowego na zastępcę prezesa Rady powiatowej w Lisku, właściciela dóbr Stanisława Przybyłowskiego, na prezesa i Józefa Soroczyńskiego, na zastępcę prezesa Rady powiatowej w Kosowie; Romana hr. Potockiego, właściciela dóbr na prezesa i Bolesława Żardeckiego, posła na Sejm krajowy na zastępcę prezesa Rady powiatowej w Łańcucie; Ferdynanda hr. Hompescha, właściciela dóbr, na prezesa i dr. Klemensa Kostheima, właść. dóbr, na zastępcę prezesa Rady powiatowej w Nisku; dr. Gustawa Romera, właść. dóbr, i posła na Sejm kraj. na prezesa i Eugeniusza Zielińskiego właść. dóbr, na zastępcę prezesa Rady powiatowej w Nowym Sączu; Stefana Sękowskiego właść. dóbr, na prezesa i Jana hr. Tarnowskiego właść. dóbr, na zastępcę prezesa Rady powiatowej w Mielcu.

---

Prezydyum c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu zamianowało oficyała cłowego Wilhelma Buczkowskiego kierownikiem urzędu cłowego, poborcę cłowego Jana Rakowskiego oficyałem cłowym, poborcę cłowego Januarego Kurczabińskiego asystentem cłowym, asystenta cłowego zaś Ferdynanda Slany i praktykanta cłowego Ignacego Obsta poborcami cłowymi.

---

Dnia 25 grudnia b. r. wydano i rozesłano z c. k. nadwornej i państwowej drukarni w Wiedniu LXXXIX, XC i XCI zeszyty Dziennika ustaw państwa w wydaniu niemieckiem.

Zeszyt LXXXIX zawiera:

Nr. 237. Ustawę z dnia 23 grudnia b. r., w sprawie sprzedaży soli bydlęcej po zniżonej cenie.

Nr. 238. Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 23 grudnia b. r., o wykonaniu ustawy z dnia 23 grudnia b. r. (Dz. u p. nr. 237), w sprawie sprzedaży soli bydlęcej po zniżonej cenie.

Zeszyt XC zawiera:

Nr. 239. Rozporządzenie Ministra skarbu z dnia 14 grudnia b. r., mocą którego ograniczono dług bieżący w częściowych przekazach hipotecznych na sumę 70 milionów zł. w. a.

Nr. 240. Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 16 grudnia b. r., mocą którego uzupełniono, względnie zmieniono rozporządzenia ministeryalne z dnia 20 lipca 1894 (Dz. u. p. nr. 167) i z dnia 10 listopada 1894 (Dz. u. p. nr. 216), w sprawie podziału klas tych gałęzi przemysłu, które podlegają ubezpieczeniu od wypadków, a to stosownie do tego w jakim stopniu przydzieleni do owych klas robotnicy narażeni są na niebezpieczeństwo.

Nr. 241. Rozporządzenie Ministra spraw wewnętrznych z dnia 18 grudnia b. r., mocą którego zmieniono postanowienia przepisów dodatkowych do rozporządzenia ministeryalnego z dnia 23 września 1896 (Dz. u. p. nr. 170), o postanowieniach wykonawczych do ordynacyi wyborczej dla Rady państwa.

Zeszyt XCI zawiera:

Nr. 242. Ustawę z dnia 23 grudnia b. r., o dalszym poborze podatków i należytości skarbowych, oraz o pokrywaniu potrzeb Państwa w styczniu r. 1897.

## CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

*Lwów, 29 grudnia.*

W żywym kontraście z prawdziwie świąteczną ciszą, która przez kilka ostatnich dni zapełniała całą dziedzinę publicznego życia w Europie, właśnie w czasie świąt Bożego Narodzenia pojawiły się pierwsze doniesienia o nowej rywalizacyi pomiędzy państwami na polu uzbrojeń armij. Oto Francya zamierza przystąpić do przeobrażenia swej artyleryi, a równocześnie powiększa liczbę swych batalionów piechoty. Naturalnie Niemcy nie zostaną po za Francyą, a za ich przykładem, chcąc nie chcąc, będą musiały pójść także

---

97)

TEODOR JESKE-CHOIŃSKI.

# OSTATNI RZYMIANIE.

POWIEŚĆ

Z CZASÓW TEODOZYUSZA WIELKIEGO.

(Ciąg dalszy).

XIX.

W trwodze przebyła Wienna dwa długie dni. Ustał handel, rzemiosła założyły ręce bezczynnie, urzędy nie załatwiały spraw bieżących. Nikt nie wychodził na ulicę, ciągle bowiem spodziewano się napadu Arbogasta.

Ze wszystkich stron opasywał miasto straszliwy łańcuch, najeżony włóczniami Franków, Allemanów i Gallów. Jak daleko oko sięgało, wszędzie świeciły białe namioty, lśniły w słońcu zbroje, miecze i tarcze. Dość było jednego sygnału, aby ten łańcuch ścisnął rezydencyę imperatora i zmienił ją w kupę gruzów, obryzganych krwią winnych i niewinnych.

Z pałacu cesarskiego szli do obozu posłowie z obietnicami przebaczenia i łaski. Przerażony Walentynian upokorzył się przed wojskiem, traktował z naczelnikami poszczególnych plemion, jak równy z równymi.

Ale posłowie wracali z chmurą troski na czołach. Daremna była ich wymowa i prośby daremne.

Komesów i wojewodów Arbogasta nie łączyła żadna nić serdeczna z Walentynianem. Nie on znosił razem z nimi głód, pragnienie i wszelki trud wojny, nie jego głos zagrzewał ich w boju do męstwa i dziękował im po odniesionem zwycięstwie.

Cóż ich mógł obchodzić syn Pancńczyka, którego legiony wschodnie wyniosły na tron w chwili, kiedy godniejsi od niego mężowie wzgardzili koroną? Walentynian nie miał po za sobą nawet tradycyi starego rodu rzymskiego. Był on w cesarstwie tak samo „nowym człowiekiem,“ jak oni.

Obojętnie przyjmowali panowie frankońscy, allemańscy i gallilejscy hojne obietnice posłów, wiedzieli bowiem z doświadczenia, że każdy imperator głaskał dopóty przedstawicieli siły zbrojnej, dopóki się ich obawiał, a potem mścił się okrutnie za strach i obrażoną miłość własną.

Nic zresztą więcej nad to, co posiadali od naczelnego wodza, nie mógł im uczynić Walentynian. Oni służyli cesarstwu dla dostojeństw i pieniędzy, zaś Arbogast nie skąpił ani pierwszych, ani drugich. Najważniejsze posady wojskowe obsadził swoimi przyjaciółmi, cały zdobyty łup oddawał żołnierzowi, dostrzegał i wynagradzał bez zawiści każdą zasługę. Żyjąc tak samo skromnie, ubogo, jak Marek Aureliusz i Julian Apostata, lekceważył złoto, zadawalniając się sławą. Jego znana powszechnie uczciwość była dla najemników cesarstwa rzymskiego lepszą rękojmią dochowania zawartych umów, aniżeli obietnice Walentyniana.

Że młody imperator wyznawał szczerze naukę Chrystusową, nie jednało mu bynajmniej miłości wojska zachodnich prefektur, pogrążonego jeszcze w mrokach bałwochwalstwa. Prawie wszyscy Frankowie i Allemanowie modlili się do swoich bogów. Tylko pomiędzy Gallami liczyła już nowa wiara mnóstwo zwolenników, lecz chrześcianie przenosili pracę pokoju nad krwawe rzemiosło żołnierza. Pod sztandarami było ich bardzo niewielu.

W trawiącym niepokoju czekała Wienna na wynik rokowań. Ludność chrześciańska, spoglądała na Walentyniana, jak na słońce wschodzące. Gdyby ta jasna gwiazda zgasła przedwcześnie, ogarnęłyby znów Gallię ciemności pogaństwa.

A gwiazda imperatora świeciła z każdą godziną słabiej. „Niech się Walentynian zda na łaskę i niełaskę króla“ — odpowiadali posłom komesowie i wojewodowie. Znaczyło to w bezlitosnym języku czwartego stulecia: niech się usunie z drogi nowego władcy, albo my go usuniemy.

Już wieczorem pierwszego dnia nie łudziło się miasto. Chrześcianie wiedzieli, iż żadna siła ludzka nie ocali Walentyniana. Wszystkie spory pomiędzy imperatorami rzymskimi i wodzami rozstrzygała zawsze śmierć słabszego. Zabijał mocniejszy, a mocniejszym nie był młody monarcha.

I nikt nie zdziwił się, gdy prefekt Wienny obwieścił trzeciego dnia z mównicy na głównym rynku zebranemu ludowi: „że Jego Wieczność, boski Walentynian, zeszedł w nocy nagle z tego świata“.

Nikt nie pytał o szczegóły owej „naglej śmierci“, którą umierali w doniesieniach urzędowych wszyscy imperatorowie, zamordowani przez jawnego, czy ukrytego wroga; za niepotrzebną bowiem ciekawość płacono w pobliżu dworów cesarskich gardłem*).

Milcząc, rozeszli się chrześcianie do domów.

Wkrótce potem ukazali się na ulicach domownicy i protektorowie, postępujący w zwartych szeregach. Prowadził ich Rikomer, który niósł wieniec imperatorski i płaszcz szkarłatny.

Przyboczna straż cesarska udawała się do obozu z pokłonem wiernopoddańczym. Wybraniec wojska był jej panem prawowitym.

Wiadomość o śmierci Walentyniana zastała Arbogasta pod namiotem. Siedział na składanem krześle polowem, a naokoło niego stali jego radcowie, komesowie i wojewodowie. Byli także przy nim Juliusz i Galeryusz.

Zgon imperatora nie wywołał w otoczeniu króla żadnego wrażenia. Spodziewano się go od dwóch dni. Przyjęto żałobną nowinę z taką obojętnością, jak gdyby się stała rzecz najzwyklejsza.

Rikomer, powtórzywszy słowa prefekta miasta, zgiął kolano przed Arbogastem i zawołał:

— Bądź pozdrowiony boski i wieczny panie!

To samo uczynili komesowie, wojewodowie i radcowie.

Lecz Arbogast nie sięgnął po wieniec i płaszcz purpurowy.

— Podnieście się! — rzekł. — Nie dla mnie umarł Walentynian.

Zdumienie malowało się na twarzach jego podkomendnych. Najstarszy z nich, Frank Bauto, zawołał powtórnie:

— Bądź pozdrowiony, boski i wieczny panie! Tylko twoich rozkazów chcemy słuchać na polu sławy.

— Oko moje będzie czuwało dalej nad wami — mówił Arbogast — lecz wiarołomstwem nie splamię siwych włosów. Ślubowałem Teodozyuszowi, iż nie włożę nigdy korony rzymskiej na głowę i ślubu tego dochowam. Zostanę waszym wodzem, ojcem w pokoju, panem na wojnie. W purpurę rzymską przyodziejemy Rzymianina.

(Ciąg dalszy nastąpi).

---

*) Właściwego sprawcy śmierci Walentyniana, która nastąpiła dnia 15 maja 392 roku, nie wykryli dotąd historycy. Jedni twierdzą, że zamordowano go na rozkaz Arbogasta, inni, że uprzątnęli go dworacy, chcący sobie w ten sposób zaskarbić łaski nowego pana, jeszcze inni, że pozbawił się sam życia. I rodzaj jego śmierci nie jest dotad ustalony. Podług jednych znaleziono go w łóżku uduszonego, podług drugich powieszonego w ogrodzie.

inne państwa. W ten sposób wytwarza się nowy okres wysiłków ze strony państw, ludów i rządów w dziedzinie uzbrojenia wojska; na razie ma on tę dobrą zaletę, że pomnaża widoki pokoju, gdyż nikt nie rozpoczyna wojny, nie mając przeprowadzonej w zupełności reorganizacyi artyleryi, — z drugiej jednak strony kolumny cyfr, które jako koszta tej reorganizacyi będą musiały pomnożyć ciężary ludności, już teraz trapią ludy, rządy i parlamenty. Jedyną pociechą jest dla nich myśl, że słowa Moltke'go, wypowiedziane przed dziesięciu laty: „Europa starrt in Waffen" doprowadzą ostatecznie rzecz do niemożebności, a rosnące w nieskończoność armie uczynią prowadzenie wojny niepodobieństwem.

Pierwsza podnieta do wywołania na nowo dyskusyi na temat dalszych uzbrojeń, wyszła tym razem od Francyi. Na ostatniem posiedzeniu wielkiej rady wojennej, które odbyło się pod przewodnictwem prezydenta rzeczypospolitej, minister wojny przedłożył dwie ważne zmiany: utworzenie w 145 z pośród 173 pułków piechoty francuskiej, nowych, czwartych batalionów a oraz zaprowadzenie nowych armat w artyleryi polowej. Pierwsza propozycya: utworzenia 145 nowych batalionów, które mają być użyte do postawienia na pełnej stopie pułków niekompletnych, przeznaczonych dotychczas na wypadek wojny głównie nie do walki czynnej z nieprzyjacielem, ale do strzeżenia twierdz, zakładów wojskowych, do wewnętrznej obrony kraju i t. d. jest odpowiedzią na zeszłoroczne utworzenie w Niemczech 96 nowych, czwartych batalionów, które niedawno wydany rozkaz dzienny cesarza Wilhelma, zorganizował w szesnaście samoistnych brygad; jak widać z tego, Francuzi postarali się, aby nie tylko dorównać Niemcom, ale także przewyższyć ich jeszcze o blisko 50 batalionów. Co do artyleryi, chodzi tu o wprowadzenie nowych dział, o wiele lżejszych, tak, że zamiast sześciu koni, jak było dotychczas, ciągnąć je będą tylko cztery, a działa te strzelać mają tak szybko, iż w jednej minucie każde z osobna może dać rzekomo do dwudziestu strzałów. Będzie przytem jeszcze ta korzyść, że baterye będą mogły wozić z sobą o wiele większy zapas amunicyi, dalej, że nowe działa będą w skutek strzałów rozgrzewać się o wiele powolniej niż dotychczas, a bić będą o wiele dalej i celniej. Kule nowych dział nieść będą blisko na milę a z taką siłą, że linia strzałów na odległość 3.000 metrów będzie prawie prostą i dawać będzie zupełną pewność strzałów. Zmiana dział w artyleryi polowej pociągnie za sobą wydatek w kwocie 200 milionów franków, ale w rezultacie okaże się ona znacznie kosztowniejszą, gdyż niewątpliwie za zmianą dział polowych pójdzie nieuchronnie także zmiana armat oblężniczych, okrętowych i nadbrzeżnych. Wielka francuska rada wojenna zgodziła się na propozycye ministra wojny a w ten sposób reformę można uważać za postanowioną; jakkolwiek bowiem parlamentowi francuskiemu nie przyjdzie łatwo dać przyzwolenie na nowe wydatki i kwestya pokrycia ich wywoła zapewne nie jedną jeszcze trudność a może i niejedno przesilenie: nie ulega jednak wątpliwości, że parlament reformie się nie sprzeciwi. Tam bowiem, gdzie chodzi o obronę kraju, każdy Francuz, czy to monarchista czy republikanin, czy radykał lub nawet socyalista, — jest gotów do wszelkich ofiar. Jestto jednak zapowiedź nowych ofiar i ciężarów także dla reszty Europy.

## Z Sejmów krajowych.

Równocześnie z Sejmem galicyjskim zebrały się Sejmy siedmiu innych jeszcze krajów koronnych na dwu lub trzydniową sesyę. Są to Sejmy: Czech, Austryi dolnej, Styryi, Krainy, Morawii, Szląska i Gorycyi Gradyski. W obecnym okresie swych obrad, Sejmy te ograniczą się do uchwalenia prowizoryów budżetowych, a nadto Sejmy, które świeżo zostały wybrane, ukonstytuowały się. O przebiegu wczorajszych posiedzeń donoszą nam telegraficznie:

Sejm czeski został otwarty przemową Marszałka ks. Lobkowitza, zakończoną okrzykiem na cześć Najj. Pana. — Następnie przemówił Namiestnik hr. Coudenhove, oświadczając, iż Rząd wielokrotnie zaznaczył i udowodnił żywe swoje zainteresowanie dla wszystkich spraw, tyczących się tego kraju koronnego. Rząd, który oświadczył, iż chce bliżej zbadać cały kompleks spraw czeskich, poprze każde usiłowanie, którego celem będzie wyrównanie istniejących różnic i zamierza swoje stanowisko w poszczególnych kwestyach w ciągu sesyi określić. Wychodząc z zasady równouprawnienia obu narodowości, kraj zamieszkujących, będę się starał — rzekł Namiestnik — sprawy narodowe i polityczne traktować z należytem zrozumieniem i uczuciem.

Wydział krajowy przedłożył Sejmowi projekt ustawy o zaprowadzeniu bezpośrednich wyborów w kuryi gmin wiejskich. Ponieważ zażądano nagłego traktowania tego przedmiotu, Marszałek książę Lobkowitz oświadczył, że wniosek ten Wydziału krajowego postawi na porządku dziennym pierwszego posiedzenia po ponownem zebraniu się Sejmu na dalszy ciąg sesyi. Dep. Herold postawił wniosek, aby wystosować do Korony adres w duchu prawno-państwowym. Dep. Schlesinger ponowił wniosek posłów niemieckich o zaprowadzenie kuryj narodowościowych.

W Wiedniu, z powodu otwarcia Sejmu dolno-austryackiego, odprawił ks. arcybiskup Angerer uroczyste nabożeństwo w katedrze św. Szczepana, na którem byli obecni: Namiestnik hr. Kielmansegg, Marszałek krajowy, jego zastępca, oraz wielu posłów sejmowych. Po otwarciu Sejmu mową Namiestnika, złożyli przyrzeczenie poselskie Marszałek krajowy br. Gudenus, jego zastępca dr. Strobach oraz inni posłowie. W przemowie wstępnej, wyraził Marszałek nadzieję, że Sejm, opierając się na rodzinnych, chrześciańskich przekonaniach doprowadzi naglące ekonomiczne, kulturalne i socyalne wymagania wieku do pomyślnego rozwiązania. Marszałek zwrócił się z sympatycznemi słowami do Namiestnika i zakończył swą mowę okrzykiem na cześć Najj. Pana, który zgromadzeni trzykrotnie powtórzyli.

Poseł Noske i towarzysze (stronnictwo liberalne) przedłożyli nowelę do ordynacyi krajowej, według której ordynacya wyborcza sejmowa rozszerzoną ma być jeszcze na sesyi wiosennej 1897 roku i opierać się na zasadach reformy wyborczej do Rady państwa.

Poseł Philippovich i towarzysze (ze stronnictwa socyalno-politycznego) postawili wniosek polecenia Wydziałowi krajowemu, aby jeszcze w bieżącej sesyi przedłożył Sejmowi projekt zmiany sejmowej ordynacyi wyborczej w tym duchu, aby liczba posłów z większej własności była ograniczoną do czterech, natomiast liczba posłów z kuryi wiejskich ma być powiększona o czterech, a z kuryi miast o ośmiu posłów. Prawo czynnego wyboru ma być przyznane każdemu, kto ukończył 24 rok życia i przynajmniej od roku mieszka w kraju; wyborcy którzy przekroczyli 45 rok mają posiadać po dwa głosy; branie udziału w głosowaniu ma być obowiązujące, a wreszcie kobiety mają także otrzymać prawo wyboru.

Do dolno-austryackiego Wydziału krajowego wybrani zostali następujący posłowie: Pirko, Gessmann, Kupka, Richter, Steiner, Schoeffel.

Sejmy Morawii, Krainy, Szląska i Gorycyi otwarte zostały również przemowami Marszałków i trzykrotnym okrzykiem na cześć Najj. Pana. W Sejmie morawskim p. Fux postawił w imieniu klubu niemieckiego wniosek nagły o zaprowadzenie wyborów bezpośrednich w kuryi wiejskiej. Podobny wniosek postawiono także w Sejmie kraińskim, który zaraz po wczorajszem pierwszem posiedzeniu został odr czony; odroczono także zaraz wczoraj Sejm Gorycyi.

Na wczorajszem posiedzeniu Sejmu styryjskiego zapowiedział Marszałek krajowy hr. Wurmbrand przedłożenie ustawy, zaprowadzającej bezpośrednie wybory w kuryi gmin wiejskich. Sejm uchwalił wybrać dla tej sprawy komisyę złożoną z 12 członków. Komisya ta ma być dzisiaj wybrana.

Według dzienników, nominacya hrabiego Wurmbrandta marszałkiem, a dr. Serneca zastępcą marszałka Sejmu styryjskiego, wywarła wśród posłów słoweńskich korzystne wrażenie. Dr. Sernec jest Słoweńcem i w życiu narodowem brał gorący udział. Jak już wiadomo, posłowie słoweńscy postanowili zatem wstąpić do Sejmu. Udział w pracach uczynili jednak zawisłym od spełnienia ich żądań, do których należy wybór jednego Słoweńca do Wydziału krajowego.

## Ustąpienie hr. Szuwałowa.

Reskrypt carski, wydany do rządzącego senatu, uwalniający hr. Szuwałowa ze stanowiska generał-gubernatora warszawskiego, brzmi:

Członka rady państwa, warszawskiego generał-gubernatora i komenderującego wojskami warszawskiego okręgu wojennego, naszego generał-adjutanta, generała piechoty hr. Szuwałowa, najmiłościwiej uwalniamy z powodu nadwątlonego zdrowia, zgodnie z jego prośbą, od obowiązków warszawskiego generał-gubernatora i komenderującego wojskami warszawskiego okręgu wojennego, z pozostawieniem go na urzędzie członka rady państwa i w godności generał-adjutanta.

W Carskiem Siole 12 grudnia 1896 r.

Podp.: *Mikołaj II.*

Omawiając ustąpienie hr. Szuwałowa, *Dniewnik Warszawski* w artykule wstępnym fakt ten nazywa „wypadkiem, mającym pierwszorzędne znaczenie nietylko dla Królestwa polskiego, lecz i dla ogólnego biegu życia państwowego. Jeżeli na wszystkich kresach stanowisko głównego naczelnika kraju, zaopatrzonego obszernemi pełnomocnictwami, posiada ważne państwowe znaczenie, to tutaj, przy stosunkowo niewielkim obszarze terytoryalnym, funkcye głównego przedstawiciela władzy cywilnej i wojskowej są w następstwie różnorodnych warunków natury politycznej, administracyjnej i strategicznej, szczególniej poważnemi i odpowiedzialnemi, wymagającemi ciągłego wytężenia sił fizycznych i moralnych. Żelazna i zahartowana w boju natura generała Hurki złamała się pod ciężarem ciągłych trosk około zarządu gubernij przywiślańskich; na dobę hr. Szuwałowa przypadł znacznie mniejszy okres czasu w wypełnianiu tegoż samego zadania; obaj wybitni przedstawiciele armii rossyjskiej, którzy przezwyciężyli trudy kampanii tureckiej i dokonali prawie bajecznego przejścia przez Bałkany, przynieśli ostatki swego zdrowia w ofierze na rzecz pokojowej działalności państwowej, przyczem hr. Szuwałow zaledwie zdołał się obznajomić z tym przygotowawczym materyałem, który powinien był stanowić podwalinę dalszych środków w zarządzie krajem". W dalszym ciągu artykułu podnosi *Warszawski Dniewnik* ten wysoki stopień współczucia, jakie się objawiło w skutek choroby hr. Szuwałowa, „zarówno wśród ludności rossyjskiej, jak i polskiej".

## Z caratu.

(Drobne wiadomości).

Wedle listu z Petersburga do berlińskiego *Tagblattu*, w prasie rossyjskiej objawia się silne rozdrażnienie przeciwko nowemu szefowi departamentu cenzury, radcy stanu Sołowjewowi; który stara się być więcej carskim, niż car sam.

Cały rossyjski świat prasowy byłby bardzo zadowolony, gdyby p. Sołowjew otrzymał inne pole działania, a są pewne w tej mierze widoki. Słychać, iż po ostatniej rozmowie cara z wydawcą *St. Piet. Wiedomosti* ks. Uchtomskim, który skarżył się, że dziennikowi jego p. Sołowjew stawia ciągłe a nieuzasadnione trudności, stanowisko szefa cenzury mocno się zachwiało.

W rossyjskiem ministerstwie skarbu rozpatrywana będzie wkrótce sprawa uregulowania czasu i trwania pracy w zakładach przemysłowych. Przed wszystkiemi innemi reformami w prawodawstwie fabrycznem ma być wniesiona do rady państwa kwestya odpoczynku w niedziele, materyał do tej sprawy już całkowicie jest zebrany.

Minister skarbu przedłożył radzie państwa projekt, w sprawie zniesienia należyto

---

35)

# OMBRA

XI.

(Ciąg dalszy).

— Droga lady, bądź ze mną szczera! — rzekł pan de Bocé — co między wami zaszło? Ja nie wierzę w chorobę starego... czytam na twarzy Wiliama inną historyę: nie pozwolił by ci jechać z taką obojętnością.... Widzę po nim, że jest smutny i rozgniewany.... Czy może nie chciałaś go wysłuchać, bo on kocha ciebie.... Przebacz mi, że ciebie pytam, ale może to tylko nieporozumienie między wami.... zakochani bywają tacy niezręczni!

— Nie ma żadnego nieporozumienia, mój przyjacielu.... nie wiem, czy książę mnie kocha, ale w każdym razie ja jego nie kocham!

— Tak! a więc się pomyliłem. Gdybym miał lat trzydzieści, poleciałbym za tobą, ale ponieważ ich już nie mam, ograniczę się na odprowadzeniu ciebie do statku, jeżeli pozwolisz, milady.

— Z wielką chęcią, hrabio, dziękuję; dziś wieczorem o siódmej pojedziemy. Będę także bardzo szczęśliwa, jeżeli później przyjedziesz pan do Alpino, dając mi sposobność okazania ci mojej głębokiej i prawdziwej życzliwości.

Hrabia, mając łez pełne oczy, uciekł, aby ukryć swoje rozrzewnienie.

Przez ten czas Wiliam siedział zamknięty u siebie. Stary przyjaciel odgadł go dobrze; kochał piękną Włoszkę nie namiętnie, gwałtownie, jak wtedy, gdy kryła się pod maską, ukazując mu tylko swój talent i głos, ale miłością poważną, która zrodziła się zwolna, dzięki jej zaletom wrodzonym, urokowi, wyższej inteligencyi i charakterowi; pragnąłby nazwać ją swoją żoną, mieć ją za towarzyszkę swego życia. To też głęboko był zasmucony, gdy od dni ośmiu zaczęła się okazywać okrutną i zalotną. Obecnie, książę sam nie wiedział, co w nim górowało: żal, czy gniew, bo w każdym razie był bardzo nieszczęśliwy.... nie przypuszczał nawet żeby jego wyjazd do Londynu mógł być przyczyną zmiany w usposobieniu lady Stève, kiedy przecież sama namawiała go, żeby jechał, odkładając ich *rendez-vous* do jutra; oskarżał ją więc o płochość nie do darowania o bolesne drwiny, natychmiast po wieczorze, po którym sądził, że był kochany....

Tak! sam się nie domyślał, że wszystko dotychczas było pomiędzy niemi nieporozumieniem, jak się wyraził hrabia, — zacząwszy od śniadej twarzy Ombry i jasnej płci lady Stève, od tajemnej zazdrości Mini do gniewu księcia, aż do zażaleń, jakie jedno czyniło drugiemu, słowem wszystko, oprócz rozpaczy, która wspólną im była.

Rozmyślając tak i cierpiąc, książę doszedł do tego, że oburzał się na tę kobietę, która zadrwiła sobie z najświętszych uczuć poczciwego człowieka.

— Niech jedzie! niech jej nigdy nie widzę! — wołał. — Ta, którą ubóstwiam, to nie ona, to ta dziwna kobieta o twarzy ślicznej a oryginalnej.... to ta posiada całe moje serce i pracuje nad wyobraźnią! Okazałbym się słabszym niż dziecko, gdybym się czuł przygnębiony i smutny z powodu odjazdu innej kobiety.

---

XII.

Dzień się kończył; zimna mgła padała z nieba. Minia, w towarzystwie hrabiego de Bocé opuszczała Stèveville.

Pierzchnęły wszystkie jej nadzieje; każdy obrót koła powozu serce jej rozdzierał.... Nie śmiała się wychylić, żeby zobaczyć po raz ostatni zamek, do którego weszła tryumfująca a wyjeżdżała niepocieszona. Ach! gdyby była mogła pozostawić za sobą wspomnienia, zamiast zabierać je z sobą! Czuła się pognębioną swojem osamotnieniem, swoją przyszłością bez celu, nie przydającą się na nic młodością; wpadała z pełni światła w noc wiekuistą, pragnąc zapomnienia, tej strasznej i zimnej pociechy, pokrewnej śmierci.

Wstrząsnęła się cała, usłyszawszy głos swego towarzysza; zapomniała, że on był przy niej.

— A gdybyśmy tak wrócili, lady Stève? — zaproponował. — Skończyłyby się smutki i rozpalilibyśmy ogień radości!

— Nie, nie! — zawołała głosem tak do jęku podobnym, że przestraszyła się sama, czy nie za nadto wydała się ze swoją rozpaczą.

Dodała zaraz, usiłując się uśmiechnąć:

— Jestem strasznie zadąsana. Pragnęłabym pozostawić panu lepsze wspomnienie o sobie i wrażenie wesołe....

— Wesołość!... zabierasz ją z sobą, moje dziecko!

Pomimo całej dobrej woli obojga, podróż smutno się odbyła... Hrabia zaprowadził ją na statek na pożegnanie, Minia podała mu blade swoje policzki do pocałowania, stary przyjaciel ucałował ją ze łzami i ze łzami patrzył, gdy się oddalała.... Gdyby mógł przeczuć, że on sam był niewinnym, mimowolnym sprawcą tego odjazdu i wszystkich nieporozumień!...

Ze Steveville do Alpino bardzo daleko cała droga przeszła Mini na smutnych rozmyślaniach.

Nareszcie weszła do swego pięknego pałacu i Barini, ujrzawszy ją, o mało nie umarł z radości. Jego królowa, cud świata, jedyna istota, którą wielbił i miłował, wróciła; dotykał jej rąk, twarzy, sukień, pieścił piękne włosy, ciesząc się, jak dziadek swoją wnuczką.

— Ty mnie kochasz! wiem, że mnie kochasz! — mówiła ta, która wracała do ogniska domowego ze śmiertelną raną w sercu.

Płakała, ale już z mniejszą goryczą.

— Pozwól mi płakać — mówiła do starego, który dziwił się i martwił; — to zdrowo czasem zapłakać....

Przez tyle długich dni w Steveville i podczas podróży, pomiędzy ludźmi, powstrzymywała łzy. Od dwóch tygodni zamkniętą była w swojej boleści, jak w ciasnem więzieniu, w którem tchu braknie, to też widok znanej twarzy miał dla niej urok zupełnie nowy i gorycz jej serca łagodził; a zresztą, powrót każdy, to jakby pocałunek dany minionym chwilom radości!...

W ten sposób, Minia była odrywaną od swojej myśli jedynej; spoglądając w około na ornamenta pałacu, na dzieła sztuki, na niebo bez chmurki, wszystko wydało jej się tak piękne, że zadawała sobie pytanie, czemu zapomniała o Włoszech, gdzie rozkoszne słońce, zapach pomarańcz, obfitość kwiatów, rozrośnięte winogrona o purpurowych liściach, bogata roślinność, widnokrąg pełny pyłku złotego w powietrzu, harmonia całości, a nawet uradowana twarz starego nauczyciela, czyż wszystko to nie powinno było ją cieszyć i pocieszyć?

(Ciąg dalszy nastąpi).

ści cłowej od rubli papierowych, wywożonych za granicę.

Dzienniki donoszą, iż w ciągu stycznia zjadą się w Petersburgu ambasadorowie rossyjscy przy dworach zagranicznych.

W ministerstwie spraw wewnętrznych zorganizowano na prawach departamentu zarząd kolonizacyjny, mający zawiadywać wszystkiemi sprawami związanemi z przesiedlaniem się ludności z jednej części państwa do drugiej. Głównem zadaniem zarządu ma być unormowanie ruchu kolonizacyjnego i opieka nad przesiedlającą się ludnością.

## Proces o zamordowanie Stambułowa.

Po przesłuchaniu świadków, składali swoje opinie lekarze, których powołano do łoża rannego Stambułowa, mianowicie, doktorowie: Serafimow, Stirlin i Michalow. Są oni przekonani, że przez dwa pierwsze dni Stambułow, mimo strasznych cierpień, był zupełnie przytomny i dał sam przyzwolenie na amputacyę obu rąk. Śmierć jego była nieuniknioną, ponieważ kości czaszki były przez uderzenia roztrzaskane, skutkiem czego krew na mózg uderzyła, wywołując ostre zapalenie, co znów było bezpośrednią przyczyną skonu.

Następnie trybunał udał się na miejsce spełnienia zbrodni, które zbadał szczegółowo. Dnia 28 b. m. gdy miał zabrać głos prokurator, zawiadomił przewodniczący, iż ze stołu sędziowskiego skradziono rewolwer Stambułowa; oświadczenie to wywołało ogromną sensacyę.

Prokurator Georgjew motywował oskarżenie, apelując do sędziów i przysięgłych, aby wydali wyrok, do którego przywiązuje ogromne znaczenie. Dalej udowadniał, iż oskarżeni mieli zamiar zamordowania Stambułowa, a Tufekcziew nosił się z tą myślą już od roku 1894. Między mordercami panowało zupełne porozumienie, a moralnym sprawcą spisku i duszą jego był Tufekcziew.

Wyrok zapadnie prawdopodobnie dzisiaj.

# KRONIKA

*Lwów, 29 grudnia.*

— **Posag.** Z funduszu, złożonego z okazyi zaślubin Najd. Arcyksiężnej Gizeli z Jego królewską Wysokością księciem bawarskim Leopoldem, jest w roku przyszłym do rozdania jeden posag w kwocie 710 zł., dla córek (ewentualnie sierót) niezamożnych urzędników, pracujących we władzach, podległych Ministerstwu spraw wewnętrznych, lub emerytów. Podania, odpowiednio udokumentowane, z załączeniem świadectwa ubóstwa, przesyłać należy po dzień 15 marca 1897 do c. k. Namiestnictwa w Wiedniu. Przyznanie posagu nastąpi 20 kwietnia 1897, lecz wypłaconym on zostanie dopiero po złożeniu dowodu, że ubiegająca się wstąpiła w związki małżeńskie, do czego przysługuje jej termin po koniec października 1897. Te z ubiegających się, które przed 20 kwietnia 1897 wstąpią w związki małżeńskie, nie mogą otrzymać wzmiankowanego posagu.

— **Z Uniwersytetu.** P. Dawid Hacker, rodem ze Stanisławowa, otrzymał na Uniwersytecie Jagiellońskim stopień doktora wszech nauk lekarskich.

— **Posiedzenie Rady miejskiej** odbędzie się jutro we środę dnia 30 b. m. o godzinie 6 wieczorem w sali ratuszowej. Na porządku dziennym: Budżet funduszu gminy i zakładów pod jej zarządem zostających na rok 1897. Sprawozdawcy pp.: dr. Ciesielski, Czerny, dr. Marchwicki, dr. Maryański, dr. Gryziecki i dr. Byk.

— **W sali ratuszowej** odbyło się wczoraj wieczorem zgromadzenie socyalistycznych robotników. Po dłuższej dyskusyi uchwalono rezolucyę, złożoną z dwóch części: pierwsza domaga się, aby Sejm uchwalił zaprowadzenie bezpośrednich wyborów w kuryi piątej, — druga żąda od posłów należących do stronnictwa ludowego w Sejmie, aby przeprowadzenia tego postulatu dokonali jeszcze przed uchwaleniem budżetu krajowego na r. 1897. Odczytano także depeszę od socyalistów wiedeńskich z wyrażeniem pozdrowienia. O godzinie 9 wieczorem uczestnicy zgromadzenia usiłowali wśród hałasów odbyć tłumny pochód przed gmachem Sejmowym, niedopuszczeni jednak przez policyę, zwrócili się ku gmachowi Namiestnictwa. I ztąd jednak zawrócił ich kordon policyjny, poczem około godziny pół do 10 tłum rozprószył się w spokoju.

— **Zajście.** Uzupełniając naszą wczorajszą notatkę o zajściu na wieczorku humorystycznym p. Fiszera w sali „Sokoła", donosimy, że p. C. skazany dziś został za nieprzyzwoite i hałaśliwe zachowanie się, które spowodowało przerwę w przedstawieniu, w myśl §. 11 ces. Patentu z r. 1854 na 100 zł. grzywny.

— **Wspólny opłatek** w „Skale", stowarzyszeniu katolickiej młodzieży rękodzielniczej, odbędzie się we czwartek 31 b. m. o godzinie pół do 8 wieczorem.

— **Dla ubogich.** W miejsce rozsyłania biletów noworocznych złożyli w Prezydyum magistratu na rzecz ubogich m. Lwowa: Galicyjski bank hipoteczny 200 zł., radca Dworu Seferowicz 10 zł., Marcin Krzywoszyński 5 zł., Władysław Rebczyński 1 zł.

— **Piękny posąg Matki Boskiej** z dzieciątkiem Jezus na ręku, będzie w tych dniach ustawiony w osobnej framudze wielkiego przedsienia gmachu kliniki położniczej. Jest on darem dr Adama Czyżewicza, ordynaryusza i profesora kliniki położniczej. Wykonany w pracowni Langiera, w Paryżu, ma 1 metr 40 ctm. wysokości. Wspaniały ten dar profesora przyczyni się do upiększenia gmachu i doda religijnej powagi schronisku biednych, opuszczonych kobiet.

† **Zmarł** w ostatnich dniach: W Krakowie, Sobiesław Karaś, kupiec, w 44 roku życia.

— **Z Obserwatoryum** c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie. Dnia 29 grudnia godzina 10 rano 1896.

| Dnia | Godz. | Barometr mm. * | Temperatura °C. | Wiatr: kierunek | Wiatr: siła | Zachmurzenie nieba (0—10) ** |
|---|---|---|---|---|---|---|
| 28/12 | 2 połud. | 768 62 | +0·0 | N | 2 | 10 |
| 28/12 | 9 wiecz. | 768·85 | −1·0 | N | 2 | 10 |
| 29/12 | 7 rano | 768 13 | −2·4 | ENE | 2 | 10 |

Najwyższa temperatura od 7 rano dnia 28 grudnia do 7 rano dnia 29 grudnia b. r. była +0·0°C., najniższa −3·0°C.

Opad śniegu wynosił 3·0 mm.

Barometr opada.

*) Podane stany barometru są zredukowane do poziomu morza i przy temperaturze 0°C. Chcąc oznaczyć stan barometru dla pewnej wysokości n metrów, należy w ogólności $\frac{n}{11}$ mm. odjąć.

**) 0 Pogodnie.

**) 10 całkiem zachmurzone.

— **Z kroniki myśliwskiej.** Podczas ostatnich kilku dni przedświątecznych odbyły się polowania w majątkach hr. Potockiego w Jabłonnie i w Zatorze w Galicyi. W Zatorze w ubiegły wtorek sześciu myśliwych zabiło 553 zajęcy, 156 bażantów i 42 kuropatw. Z uczestników polowania szczególne szczęście miał hr. ordynat Zamoyski, który na jednem stanowisku zabił 88 zajęcy i 3 kuropatwy, a w ciągu dnia z ręki hr. ordynata padło 146 sztuk zwierzyny. Doroczne czwartkowe „Wigilijne" polowanie w Jabłonnie powiodło się też dobrze, pomimo bowiem krótkiego czasu, jaki poświęcono łowom, padło pod strzałami 11 myśliwych 150 zajęcy i 3 rogaczy. Królem polowania był Jerzy ks. Radziwiłł.

— **Wyścigi konne w Krakowie.** Sekretaryat Towarzystwa międzynarodowych wyścigów konnych w Krakowie zawiadamia nas, że po drugiem wycofaniu koni w dniu 15 grudnia b. r. z biegu o nagrodę „Derby krakowskie" z dotacyą 40.000 koron, mającego się odbyć w niedzielę dnia 13 czerwca 1897 roku następujące 33 koni na liście mianowań pozostały: 1. „Hipp Hipp Hurrah" (Jego Ces. i Król. Wysokości pułkownika Arcyksięcia Ottona). 2. „Galilei" (hr. G. Andrassy). 3. „Kelet" (p. Ern. Blaskovits). 4. „Siegwart" (p. K. Biottnitz). 5. „Brumaw." 6. „Tip-Top." 7 „Rache." 8. „Zofe" (p. A. Dreher). 9. „Kópé." 10. „Lobogó" (p. A. Egyedi). 11. „Rose of Kildare" (p. kap. George). 12. „Mén Maróth" (br. J. Harkányi). 13. „Merész" (hr. A. Henckel). 14. „Igaz" (p. Jul. Jankovich-Bésán). 15. „Gergely" (p. Mik. Keczer). 16. „Little Master" (. Józefa Krzysztofowicza). 17. „Pervat" (p. R Lebaudy). 18. „Móreg" (M. Lincoln). 19. „Anatole" (ks. Mik. Pálffy). 20. „Eckehard" (p. And. Pechy) 21. „Gambler" (p. dr. E Russo). 22. „Margosza" (p. Wład. Schindler). 23. „Inaska." 24. „Or-dur" (barona Gustawa Springer). 25. „Don Magnifico." 26. „Scotch Boy" (Szreniawy). 27. „Protest" (br. Jana Tarnowskiego, (Chorzelów). 28. „Blue-Bull." 29. L'Astro" (rotm. A. Fränkel). 30. „Ronacher." 31. „Statesman" (p. R. Wahrmann). 32. Bálványom" (hr. D. Wenckheim). 33. „Schütt" (p. Rud. Wiener-Welten).

— **Usiłowane otrucie.** Wieczorem dnia 26 b. m. zaszedł w Krakowie fakt usiłowanego otrucia służącego szpitala św. Łazarza, Bazylego Tomczuka, lat 23 liczącego, rodem z Gródka w gubernii siedleckiej. Tomczuk szedł wieczorem ku szpitalowi Na ulicy spotkał się z dawnym swym znajomym Adamem Kiryczenko, liczącym lat 24, rodem z Janowa w Królestwie Polskiem, bez zajęcia, któremu przed 5 miesiącami pożyczył 150 rubli. Kiryczenko do Krakowa przyjechał na święta. Zaprosił on Tomczuka na poczęstunek do szynku przy ulicy Kopernika i tam przyniósłszy dwa kieliszki większe puste, wyciągnął z bocznej kieszeni paltota małą białą flaszeczkę, nalał z niej do obu kieliszków białego płynu, mówiąc: Ja kolego napiję się sklepowej wódki, ty napij się tej wódki z flaszeczki, wziąłem ją sobie na święta do domu, takiej wódki jeszcze nie piłeś i więcej pewnie pić nie będziesz....

Tomczuk wypił obydwa kieliszki. Na ulicy zapytywał Tomczuk Kiryczenkę o zwrot owej pożyczki 150 rubli, pytanie to powtórzył także w Rynku, na co Kiryczenko odparł: Szukam właśnie teraz pieniędzy, by ci je oddać, no ale może ich teraz nie będziesz potrzebował. Wyszedłszy z szynku, pożegnali się obaj, a Kiryczenko poszedł szybko ku poczcie. Tomczuk zaś w ulicy Kopernika poczuł wielkie bole w żołądku i doszedłszy do szpitala, oddał się w opiekę lekarską. Dr. Nowak, który zajął się chorym, oświadczył, iż wódka podana Tomczukowi prawdopodobnie zaprawioną była silną dozą arszeniku. Mała jest nadzieja utrzymania Tomczuka przy życiu. Policya zarządziła poszukiwania Kiryczenki.

— **O zamachu** Zacharowa na naczelnika zarządu ross. kolei żelaznych rządowych, Wasilewskiego, pisaliśmy przed kilku dniami. Obecnie donosi *Kraj* petersburski, że dla zbadania, gdzie uwięzła kula, były zastosowane promienie Röntgena, lecz bezskutecznie. Zabójca nadesłał do redakcyi *Nowosti* list, który nadszedł już po katastrofie. List ten gazeta odesłała ministrowi komunikacyi, ks. Chiłkowowi. W liście swoim Zacharow powstaje przeciw opinii o zabójcach. Do listu dołączony był artykuł, pod tytułem: „Fantazya i nienawiść *Nowego Wremieni* do Ormian".

— **Uniwersytet warszawski.** Ogólna liczba studentów na Uniwersytecie warszawskim w bieżącym roku akademickim wynosi 958, wolnych słuchaczów 11 i farmaceutów 116 co razem daje 1.084 słuchaczów.

W roku bieżącym wydział prawny w stosunku do lat ubiegłych liczy niezwykle dużo słuchaczów, gdy tymczasem liczba słuchaczów na medycynie jest znacznie mniejsza, niż bywała dawniej.

Podług wyznań, podział studentów w bieżącym roku akademickim jest następujący: filologię studyuje 6 katolików i 22 prawosławnych, matematykę z przyrodą 70 katolików. 1 grec.-kat., 41 prawosławnych, 1 wyznania ewangelicko-reformowanego, 3 augsburskiego i 20 żydów; prawo 207 katolików, 128 prawosławnych-15 ewangelików, 5 kalwinów i 35 żydów; medycynę 245 katolików, 14 prawosławnych, 1 starowierca, 1 wyznania ormiańsko-gregoryańskiego, 11 ewangelików, 1 kalwin i 131 żydów.

Ogółem na Uniwersytet warszawski w roku bież. zapisało się 528 katolików, 1 gr.-kat., 205 prawosławnych, 1 starowierca, 1 ormianin, 29 ewangelików, 7 kalwinów i 186 żydów.

— **Ciekawą historyą** zajmują się w danej chwili wszystkie dzienniki paryskie. Przed 5 laty zamieszkała w Paryżu para młodych cyganów z Siedmiogrodu. On, nazywał się Janos Rigo i był zdolnym skrzypkiem, a ona była córką także skrzypka cygańskiego, dawnego jego nauczyciela, który pod nazwiskiem Simplicius, znany był w Londynie i w Paryżu, i nawet grywał w Saint-Cloud na dworze Napoleona III. Rigo, początkowo zaangażowany do trupy cygańskiej Toth Ferki, niebawem znalazł mecenasa w melomanie ks. Jabłonowskim. Ten umożliwił mu złożenie własnej orkiestry. Jako jej „primas" Rigo znany był dobrze na boulevard des Italiens. W roku przeszłym poznała go księżna Józefowa de Caraman-Chimay, synowa byłego belgijskiego ministra spraw zagranicznych. Jest to Amerykanka, miss Claire Ward, zamężna dopiero od 6 lat, milionerka, słynna z piękności. Małżeństwo było z początku szczęśliwe; owocem jego jest córeczka. Księstwo mieszkali początkowo w Brukseli. Jakieś intrygi i nieporozumienia z arystokracyą belgijską, która jakoby z góry patrzała na księżnę mieszczańskiego pochodzenia, zniewoliły młodą parę do przeniesienia się do Paryża.

Pobyt w tej stolicy wpłynął ujemnie na serdeczny stosunek młodych małżonków. Księżna, podobno zaniedbywana przez męża, zaczęła szukać rozrywek i zwracała uwagę na siebie swoją ekscentrycznością. Była to właśnie chwila wielkiej popularności skrzypka Rigo. Księżna lubiła jego muzykę, poznała się z nim i wreszcie w lutym b. r. nagle zniknęła, zostawiając córeczkę pod opieką krewnych w Brukseli. W towarzystwie Riga zjawiła się w Wiedniu, Peszcie, w końcu we Włoszech. Właściwego rozgłosu nabrała ta sprawa dopiero teraz przez proces, wytoczony księżnie ze strony męża. Rozgrywa on się w Brukseli, w przeszłą środę odbyła się rozprawa sądowa, na której odczytano nadesłane pisemne oświadczenie księżnej, że gotowa jest cały swój majątek, wynoszący 10 milionów, odstąpić mężowi. Dzienniki wiedeńskie donoszą, że księżna święta Bożego Narodzenia spędziła w Stuhlweissenburgu, dzieląc z rodziną Riga cygańską ucztę świąteczną.

## Notatki literacko-artystyczne.

**Kardynał Sylwester Sembratowicz,** portret Aleksandra Augustynowicza. Gdy za granicą na zachodzie sztuka współczesna wiedzie byt szczęśliwy, posiadając wszelkie warunki rozwoju: wiekową tradycyę, nieustające poparcie rządów, Akademie, muzea, liczne instytucye artystyczne, osobne gmachy wystawowe, znakomitych protektorów i co najważniejsze, dobre znawstwo w szerokich warstwach wykształconej publiczności, u nas to dziecię porozbiorowej epoki walczyć musi jak syn wydziedziczony z wszelkiego rodzaju niedostatkiem, a to, co mu się w udziale dostaje, jest zawsze tylko łaską zaspakajającą zaledwie konieczne potrzeby życia. Jeżeli wśród takich warunków nasza dziatwa Apollina nie tylko nie ubywa liczbą, lecz wzrasta z każdym rokiem, jeżeli od czasu do czasu występują wśród niej gienialne jednostki, zdobywające sobie uznanie daleko za granicami własnej ojczyzny, to jest to najsilniejszym dowodem żywotności narodowej, dowodem umiejętnej pracy ducha, objawiającej się w najpiękniejszy sposób w dziełach sztuki.

Myśli takie obudzić musi w każdym najnowsze dzieło Aleksandra Augustynowicza, portret JEm. ks. Kardynała Sylwestra Sembratowicza, wystawiony przed kilku dniami w salonie Towarzystwa sztuk pięknych. Sądzimy, iż nietylko w dziejach specyalnie lwowskiego malarstwa zajmie chlubną kartę ta poważna i ze wszech miar imponująca praca. To nie zwykły portret ów kardynał w purpurze, lecz chwilą obecną w dziejach Kościoła unickiego, osobistością swoją i bogatemi akcesoryami prawdziwy obraz historyczny, przenoszący nas w epokę pomnikowego malarstwa XVI stulecia. Dobrze zrozumiał artysta, iż kardynałów malować to nie jest rzecz codzienna, że banalne lada jakie tło nie odpowiada takiej osobistości, że należy ją pojąć w całej potędze i blasku barw i godności. Dlatego przedstawił Kardynała siedzącego w złocistym fotelu na podwyższeniu dywanami zasłanem, na tle bogatego bizantyńskiego ikonostasu. Wielki, przeszło 3 metry szerokości mający obraz kończy się u góry łagodnym łukiem. Na pierwszy rzut oka uderza silnie widza wspaniała postać Kardynała w powłóczystej purpurowej sukni, wykonanej z taką niezwykłą prawdą i potęgą koloru, jakiej trudnoby znaleźć w tysiącach innych dzieł współczesnych. A trzeba pamiętać o tem, jak niesłychanie trudno jest wydobyć jakąkolwiek plastykę w cynobrze, którego szczególniejszą własnością, a w mniejszym stopniu i innych barw czerwonych jest niemożliwość zastosowania ich do planu obrazu. Bliżej, czy dalej, są one zawsze jednakowo silne, podczas gdy odcienia barw, jak n. p. fioletu, niebieskiej lub zielonej farby dadzą się z łatwością stopniować. Cóż dopiero mówić o oddaniu owego bajecznego blasku purpury oświetlonej promieniami słońca! Tu każde załamanie szkarłatu mieni się i gra w oku drgającemi falami fioletu lub otacza się płomienną aureolą. Odtworzyć na płótnie to wspaniałe zjawisko jest niepodobieństwem nawet przy najwyższym wysiłku nowoczesnej techniki malarskiej, ale zbliżyć się jak najbardziej do natury jest zadaniem artysty i tego dokonał Augustynowicz z niezrównanem mistrzowstwem. Nawet lekkie odcienie w kolorze mantyli, rękawów i sukni oddane są z prawdą naturalną, a przez odpowiednie zastosowanie światłocienia występuje wybitnie plastyczne ujęcie kształtów.

Ks. Kardynał siedzi w głębi fotelu z opartemi na poręczach rękami; w jednej trzyma książkę; krzyż na długim złotym łańcuchu, zawieszony na szyi, ozdabia suknię i jest w harmonii z jej barwą, podobnie jak i złociste rzeźbione obramienie fotelu i wyzłacany ikonostas. Złoto i purpura zgadzają się z sobą zawsze, dlatego i fotel wybity jest ciemno-czerwoną materyą aksamitną, przyozdobioną złocistym bizantyńskim haftem, a u dołu złotą frędzlą i węzłami zakończoną.

Ikonostasem wyrażony jest obrządek, a jako tło dekoracyjne oddala się na plan drugi obrazu już przez samą intenzywność barwy czerwonej silnie naprzód występującej. Ściana drewniana podzielona gzymsem poziomym na dwie części, a pionowo ujęta w dwa słupy na konsolach; w części dolna i cała górna część jest drewnianą rzeźbą ażurową, wyzłacaną, a z ogromnem znawstwem i prawdą odtworzoną. słupy i konsole tworzą girlandy liści i winogron, występujące nadzwyczaj plastycznie. Wśród takiego obramienia występują tu i owdzie małe ikoniki już w części jakby zatarte, a w górze, we środku, wprost nad fotelem widać dolną część wielkiego obrazu Chrystusa w ciemno-zielonej sukni według zasad barwnych bizantyńskiego stylu. Nie brak nawet napisu, złożonego z początkowych liter greckich J. S. Ch. S. (IE. XE). Na lewo ciągnie się dalej także ściana ikonostasu, na prawo kończy się on na wpół odchylonemi drzwiami również bogatej i bardzo ozdobnej ażurowej roboty. Przez te w języku cerkiewnym zwane „carskie wrota" widać w głębi absydy pod ścianą wielki kilkoramienny świecznik. Rysunek ikonostasu, modelacya i wykończenie najdrobniejszych szczegółów jest bez zarzutu; świadczy ono zarówno o ogromie pracy i sumienno-

ści artysty, jak i o umiejętnem, a tak dziś nie często objawiającem się znawstwie konstrukcyi technicznej perspektywy.

Podium stanowi niski stopień, pokryty najpierw spłowiałem już nieco suknem czerwonem a na niem rozpostarty jest dywan perski, szczęśliwie w kolorach dobrany i zupełnie w charakterze obrazu pozostający a wykonany ze zdumiewającą prawdą. Ale to jest właśnie najgłówniejszą cechą talentu znakomitego artysty, iż jest mistrzem we władaniu tajnikami kolorytu. Tak więc mimo tej mnogości szczegółów, mimo rozmaitości i nadzwyczajnej jaskrawości użytych w tym obrazie kolorów, całość jest nie tylko harmonijną, lecz od brzegów ku środkowi, od akcesoryów do osoby Kardynała, ustopniowaną umiejętnie przez coraz żywsze natężanie tonu a oko widza mimowoli zwracać się musi zawsze ku temu, co jest najistotniejszą częścią całości, t. j. osobie i głowie portretowanego. Umieszczając głowę na tle ciemno-czerwonego aksamitu, którym jest wybity wysoki fotel, wyosobnił ją szczęśliwie artysta z chaosu silnych barw sąsiednich a wzorowym rysunkiem, troskliwą modelacyą i szczęśliwem uchwyceniem charakterystycznego typu, znamionującego ascetyzm i pewną surowość powagi uczynił ją, jak być powinno, ogniskiem duchowego ożywienia wspaniałej całości. A z jak głęboką i subtelną obserwacyą najlżejszych odcieni kolorystycznych, powstałych wskutek wzajemnego oddziaływania tak silnych kontrastów barwnych wystudowaną jest ta głowa, widzieć można na przejściu od piersi ku dolnej części twarzy, od jasno-ceglastego ale gorącego szkarłatu aż do blado-cielistego koloru. Tu cała skala barw mieniących się i wnikających w siebie występuje. U skraju obojczyka zielono-trawiasty kolor wpada zaraz na szyi w ciemno-zielony i ciemno-żółty dla wyrażenia głębokości, tuż pod brodą szkarłat wpadający w odcień wiśniowy, dalej fiolet w zagłębieniu i lekko różowy kolor ust, a jednak to wszystko zlewa się w naturalną barwę ciała, napojonego odblaskami i światła i silnych barw sąsiednich. Właśnie to przezorne i usprawiedliwione liczenie się z tymi refleksami sprawiło, iż głowa w przeciwieństwie niesłychanej czerwoności cynobru nie jest w tej sile jak w naturze, bo odblaski silniejsze prawie jak sam szkarłat wpadają w kolor wiśniowy, światło zaś wskutek porażenia oka purpurą wywołuje dopełniający kolor zielony i ztąd pochodzi ta niezwykła bladość twarzy na pierwszy rzut oka występująca, znikająca jednak po dłuższem wpatrzeniu się i odpowiedniem ustawieniu naprzeciw obrazu. Tylko oczy zdają się być nieco przerysowane, co im ów wyraz trochę surowy nadało, ale w całości także i podobieństwo należy uważać za zupełnie schwycone.

Jest to cechą wybornych dzieł sztuki prawdziwie z natury studyowanych, że w miarę przypatrywania się im dłuższego odkrywa się nowe interesujące szczegóły, nowe dowody pracy i talentu ich twórcy. Tak i tutaj pomimo zadania ogólnego pod względem kolorystycznym wprost niezwykłej trudności i śmiałości, nie pozostawiono jednak niczego tylko w szkicowem dotknięciu, lecz zauważono i opracowano najmniejszy uboczny drobny szczegół. Wpatrując się, wynajdujemy wszystkie owe liczne odblaski purpury na złocistej rzeźbie fotelu, na książce, na aksamitnej materyi klęcznika szczególnie ciekawe jako wzajemne oddziaływanie dwóch barw czerwonych a nawet i na ikonostasie, lub znowu promieniowanie białej karty mszału otwartego na klęczniku, wszystko to są owe drobne na pozór szczegóły, z których się jednak składa wielka, imponująca całość. Sądzimy, iż dziełem tem stanął Augustynowicz godnie w rzędzie najpierwszych przedstawicieli naszej sztuki.

Wreszcie zasługuje na uwagę także rama, będąca utworem artystycznym, dostrojonym w stylu i tonie do obrazu. Jednostajna listwa szaro-srebrna, przecięta z boków i u góry wyzłacanemi przewiązkami i małymi obrazkami w bizantyńskim stylu. Zręcznie zużytkowany jest św. Jur, zdobiący w cerkiewnym ornamencie szczyt łuku u góry. Taka rama nie szkodzi obrazowi, przeciwnie jest jego najodpowiedniejszem dopełnieniem, podczas gdy najmniejsza rzeźba zniszczyłaby siłę wrażenia, jaką wywierają złocenia i rzeźby w samym obrazie, a zwłaszcza w ikonostasie.

*Prof. Michał Lityński.*

---

**Pierwszy popis szkoły dramatycznej.** Noworoczne przedstawienie popołudniowe da nam sposobność ocenić rezultaty szkoły dramatycznej, założonej jeszcze w kwietniu przez obecną dyrekcyę teatru, a kierowanej przez art. dram p. Wysockiego. Adepci odegrają jednoaktówkę Przybylskiego p. t.: „Fotografia Jędrusia“. Usiłowania dyrekcyi w tym kierunku zasługują na szczere uznanie — tem bardziej, że adepci tacy, występujący dłuższy czas w rolach niemych, mogą lepiej oswoić się ze sceną i niejednokrotnie szczególnie w wielkich ensemblach, przyczynić się do podniesienia efektu.

---

**Repertoar teatru** hr. Skarbka pod dyrekcyą dr. Juliusza Bandrowskiego i Ludwika Hellera.

Dziś, we wtorek po raz 4 „Jaś i Małgosia,“ opera w 3 aktach a 5 odsłonach Engelberta Humperdincka. Gościnny występ Maryi Kozłowskiej i Gabryela Górskiego.

We środę na dochód „Herbaciarni dla biednych“ przedstawienie i koncert z udziałem pierwszorzędnych sił naszej sceny „Polowanie na zięciów“ komedya w 4 aktach G. Labiche i A. Delacour.

We czwartek po raz 5ty „Jaś i Małgosia“, opera w 3 aktach a 5 odsłonach Humperdincka.

W piątek popołudniu „Złoty cielec“, komedya w 1 akcie Stanisława Dobrzańskiego, „Fotografia Jędrusia“, komedya w 1 akcie Zygmunta Przybylskiego. Popis szkoły dramatycznej. Zakończy „Nowy Rok“, krotochwila ze spiewami i tańcami w 1 akcie J. S. Jasińskiego.

Wieczorem o godzinie pół do 8 po raz 12 „Czarodziej z nad Nilu“, opera komiczna w 3 aktach Wiktora Herberta.

W sobotę popołudniu (dla młodzieży szkolnej) „Hulaj dusza“, widowisko sceniczne w 5 aktach Adolfa Walewskiego.

Wieczorem o godz. pół do 8 po raz szósty „Jaś i Małgosia“, opera w 3 aktach Humperdincka.

---

# GOSPODARSTWO I HANDEL

**VII. pełne posiedzenie** lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej odbędzie się w środę, dnia 30 grudnia b. r. o godzinie 5 po południu w sali posiedzeń Izby, plac Halicki l. 10. Na porządku dziennym znajdują się między innemi: Sprawozdanie dr. Henryka Kolischera z ankiety ministeryalnej w sprawie taryf kolejowych dla zboża rossyjskiego, budżet Izby na rok 1897 i opinia względem udzielenia koncesyi Towarzystwu akcyjnemu dla przemysłu naftowego.

---

**Wiedeń,** 29go grudnia. (Telegram *Gaz. Lwowskiej* z urzędowego sprawozdania magistratu wiedeńskiego).

Na poniedziałkowy targ zwieziono bydła rogatego na rzeź ogółem 3060 sztuk; w tej sumie było z Galicyi 84, z Bukowiny 195 sztuk.

Przebieg targu był ożywiony.

Ceny podniosły się w porównaniu z zeszłotygodniowemi o 1 do 2 zł.

Z całego spędu pozostało niesprzedanych 41 sztuki.

Wołów z Galicyi i Bukowiny sprzedano: 74 sztuk po 25 do 28 zł., 94 sztuk po 29 do 32 zł., 84 sztuk po 33 do 36 zł., 8 sztuk po 36 do 37 zł. za centnar metryczny żywej wagi. Buhaje podtuczone bez różnicy pochodzenia kupowano po 23 do 31 zł.; krowy podtuczone po 22 do 27 zł.; bydło chude dla masarzy po 15 do 23 zł. także za centnar metryczny żywej wagi.

---

# Sejm.

**Lwów,** 29 grudnia.

*(2 posiedzenie 2 sesyi VII peryodu)*

(§) JE. Marszałek krajowy Stanisław hr. Badeni otwiera o godzinie 10 minut 45 posiedzenie.

Obecnych 109 posłów.

P. Rey otrzymał urlop na 2 dni.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycyj wniesionych po dzień dzisiejszy, które przekazano komisyom do załatwienia. Dotąd wpłynęło 51 petycyj.

Odczytano złożone do laski marszałkowskiej interpelacye:

P. Krempa i tow. interpelują p. komisarza rządowego, z powodu nieodpowiedniego obchodzenia się ze stronami poborcy urzędu podatkowego w Mielcu.

P. Kramarczyk i tow. interpelują p. komisarza rządowego czy Rząd w celu dostarczenia soli bydlęcej po zniżonej cenie przystąpi do założenia powiatowych składów soli bydlęcej.

P. Potoczek i tow. interpelują p. komisarza rządowego w sprawie surowych zarządzeń przeciw zarazie pyskowej i racicowej.

P. Potoczek i tow. interpelują Wydział krajowy, czy wniósł zażalenie do Trybunału najwyższego z powodu zakazu wprowadzania bydła i trzody z naszego kraju do innych krajów koronnych.

P. Szwed i tow. interpelują p. komisarza rządowego, kiedy Rząd przystąpi do regulacyi Soły.

Izba przystępuje do porządku dziennego, odsyłając w pierwszem czytaniu sprawozdania Wydziału krajowego:

1. z przedłożeniem sprawozdania Rady szkolnej krajowej o stanie szkół ludowych i seminaryów nauczycielskich w roku szkolnym 1895/6, — do komisyi szkolnej;

2. z przedłożeniem sprawozdania Rady szkolnej krajowej o stanie szkół średnich galicyjskich w roku szkolnym 1895/6; — do komisyi szkolnej:

3. z przedłożeniem sprawozdania Rady szkolnej krajowej o stanie państwowych szkół przemysłowych w Galicyi w roku szkolnym 1895/6, — do komisyi przemysłowej.

Z porządku dziennego przystąpiono do wyboru komisyj.

Na wniosek p. Koziebrodzkiego uchwalono powiększyć liczbę członków komisyj: administracyjnej o 4, szkolnej o 1, sanitarnej o 3, górniczej o 1, podatkowej o 1 członka; zaś na wniosek p. Bojki komisyę drogową o 1 członka.

Wybory odbyły się razem na wszystkie komisye prócz drogowej; — dla porozumienia się co do składu komisyi drogowej przerwano na 5 minut posiedzenie.

Po przerwie postawił p. Stan. Stadnicki wniosek, aby komisyę drogową zwiększono o 4 członków, zaś p. Koziebrodzki wniósł powiększenie komisyi gospodarstwa krajowego o 1 członka, co też uchwalono.

Wybrani zostali:

Sekretarzami: Karatnicki, Niezabitowski Stanisław, Tarnowski Zdzisław, Urbański.

Kwestorami: Korytowski, Michalski, Torosiewicz Emil, Wachnianin.

Rewidentami: Data, Dzieduszycki Klemens, Goldmann, Merunowicz, Niebyłowiec, Olpiński, Rudrof, Siemiginowski, Stecki, Szeliski, Vayhinger, Zajączkowski.

Do komisyi budżetowej: Abrahamowicz, Barwiński, Dunajewski, Goldmann, Jędrzejowicz Stanisław, Jordan, Kozłowski, Madeyski, Marchwicki, Niezabitowski Stanisław, Paszkowski, Piniński, Potoczek, Potocki Andrzej, Rotter, Scipio, Skrzyński Adam, Skałkowski, Szczepanowski, Zagórski i Zajączkowski.

Do komisyi administracyjnej: Czaykowski (sen.), Dzieduszycki Klemens, Dworski, Górski, Jędrzejowicz Adam, Koziebrodzki, Krzysztofowicz, Małachowski, Onyszkiewicz, Okuniewski, Paszkowski, Pilat, Rozwadowski, Sozański, Szeptycki, Trzecieski, Wiktor, Wodzicki i Wójcik.

Do komisyi gospodarstwa krajowego: Brykczyński, Czecz, Data, Gorayski, Jędrzejowicz Franciszek, Kraiński, Mycielski, Obertyński, Polanowski, Puzyna Julian, Potocki, Rayski, Stadnicki Stanisław, Schnell, Tarnowski Zdzisław, Teodorowicz, Vivien, Wiśniewski, Zamoyski i Wachnianin.

Do komisyi gminnej: Bojko, Brunicki, Dzieduszycki Wojciech, Fruchtmann, Górski, Jaworski, Kulczycki, Michałowski, Merunowicz, Pilat, Pogonowski, Romer, Stadnicki, Torosiewicz Mikołaj i Zaleski.

Do komisyi drogowej: Borkowski, Gniewosz, Gnoiński, Jędrzejowicz Stanisław, Krzysztofowicz, Męciński, Ochrymowicz. Romer Gustaw, Sala, Skrzyński Zdzisław, Starzyński, Szwed, Torosiewicz Emil, Urbański, Wiśniewski, Bojko, Michałowski, Niezabitowski Witold, Wodzicki,

Do komisyi szkolnej: Brunicki, Cielecki, Czartoryski, Dzieduszycki Karol, Dzieduszycki Wojciech, ks. Komarnicki, Kramarczyk, Kreutz, Madeyski, Pilat biskup Puzyna, Rayski, Rey, Solecki, Soleski, Tarnowski Stanisław (senior), Wachnianin, Zoll.

Do komisyi kolejowej: Czarkowski, Horodyski, Jędrzejowicz Adam, Korytowski, Męciński, Merunowicz, Niebyłowiec, Osuchowski, Potocki Andrzej, Rapoport, Skrzyński Zdzisław, Szczepanowski, Vayhinger, Vivien, Zaleski.

Do komisyi petycyjnej: d'Abancourt, Bielański, Bojko, Dzieduszycki Karol, Dzieduszycki Klemens, Hamorak, Klemensiewicz, Kostheim, Krempa, Michalski, Niezabitowski Witold, Nowakowski, Ochrymowicz, Okuniewski, Siemiginowski, Słotwiński, Średniawski Styła, Teodorowicz, Tyszkowski, Vayhinger, Winniczuk, Żardecki.

Do komisyi prawniczej: d'Abancourt, Czaykowski jun., Fruchtmann, Jahl, Karatnicki, Klemensiewicz, Loewenstein, Niezabitowski Stan., Paszkowski, Piniński, Rudrof, Stecki, Vayhinger, Weigel, Zoll.

Do komisyi przemysłowej: Czaykowski sen., Czecz, Goldmann, Michalski, Michałowski, Niezabitowski Witołd, Ostapczuk, Rotter, Szczepanowski, Weigel, Żardecki.

Do komisyi sanitarnej: Bernadzikowski, Gołuchowski, Jakliński, Jordan, Kozłowski, Madeyski, Olpiński, Onyszkiewicz, Słotwiński, Średniawski, Trzecieski, Vivien.

Do komisyi bankowej: Abrahamowicz, Dworski, Gorayski, Mandyczewski, Marchwicki, Loewenstein, Polanowski, Rapoport, Rozwadowski, Scipio, Skałkowski, Weigel, Żardecki.

Do komisyi solnej: Dzieduszycki Klemens, Korytowski, Merunowicz, Mandyczewski, Słotwiński, Urbański, Warzecha, Winniczuk, Zamoyski.

Do komisyi górniczej: Bielański, Gorayski, Kreutz, Marchwicki, Obertyński, Ochrymowicz, Skrzyński Adam, Szczepanowski, Wiktor, Wiśniewski.

Do komisyi podatkowej: Abrahamowicz, Gołuchowski, Jaworski, Jędrzejowicz Adam, Kraiński, Milan, Loewenstein, Okuniewski, Skałkowski, Szeliski, Szeptycki, Weigel.

JE. Marszałek wezwał komisye, aby się zaraz ukonstytuowały i w tym celu zawiesił posiedzenie na 15 minut.

Po ukonstytuowaniu się komisyj, Marszałek wezwał przewodniczących, aby w ciągu dnia dzisiejszego lub jutrzejszego zwołali posiedzenia komisyj celem rozdziału referatów.

Nastąpiło z porządku sprawozdanie Wydziału krajowego o uzupełniającym wyborze posła na Sejm krajowy z okręgu wyborczego większych posiadłości byłego obwodu Czortkowskiego. Sprawozdawca poseł Wereszczyński.

Wydział krajowy wnosi uznanie wyboru p. Kazimierza Horodyskiego za ważny. Uchwalono.

Nastąpiło z kolei sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z okręgu wyborczego miasta Białej. Sprawozdawca poseł Wereszczyński.

Wydział krajowy wnosi, aby wybór p. Jana Rosnera uznać za ważny. Uchwalono.

Następuje sprawozdanie Wydziału krajowego o uzupełniającym wyborze posła na Sejm krajowy z okręgu wyborczego miasta Tarnopola. Sprawozdawca poseł Wereszczyński.

Wydział krajowy wnosi, aby wybór JE. Ministra dr. Edwarda Rittnera uznać za ważny. Uchwalono.

Nastąpiło sprawozdanie Wydziału krajowego o uzupełniającym wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu sanockiego. Sprawozdawca pos. Wereszczyński.

Wydział krajowy wnosi, aby wybór p. Grzegorza Milana uznać za ważny. Uchwalono.

Następuje sprawozdanie Wydziału krajowego o uzupełniającym wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu Stanisławowskiego. Sprawozdawca poseł Wereszczyński.

Wydział krajowy wnosi, aby wybór p. Łazarza Winniczuka uznać za ważny.

P. Okuniewski użala się, że przy tym wyborze dopuszczono się pewnych nieformalności.

P. Winniczuk protestuje przeciw zarzutom podniesionym przez p. Okuniewskiego.

Po odparciu zarzutów przez sprawozdawcę — wybór p. Winniczuka uznano za ważny.

Jako ostatni punkt porządku dziennego nastąpiło sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu Żółkiewskiego. Sprawozdawca poseł Wereszczyński.

Wydział krajowy wnosi, aby wybór p. Tadeusza Starzyńskiego uznać za ważny.

P. Okuniewski użala się i przy tej sprawie, że wybór nie odbył się całkiem legalnie.

Następnie zabrał głos komisarz rządowy Radca Dworu hr. Łoś:

Przy sprawdzaniu poprzednich wyborów w ubiegłej jeszcze sesyi p. Okuniewski skarżył się, że Wydział krajowy przedkłada wys. Sejmowi sprawozdania o wyborach, przeciw którym wniesione były protesta, bez poprzedniego udzielenia protestu Namiestnictwu dla zbadania zarzutów w proteście przytoczonych. W niniejszym wypadku zarzut ten upada, gdyż Wydział krajowy udzielił protest Namiestnictwu, które wysłało swego delegata dla przeprowadzenia dochodzenia a wynik tego dochodzenia został wys. Izbie przez Wydział krajowy udzielony.

Muszę jednak wyrazić żal, że poseł ów w swojem przemówieniu przyjął za podstawę zarzuty tak, jak są przedstawione w proteście, nie biorąc względu na wynik przeprowadzonego dochodzenia. Ja oczywiście stanąć muszę na innem stanowisku i przyjąć za podstawę to, co wykazało dochodzenie — a wówczas też przyjdę do innego rezultatu.

Zarzuty podniesione przeciw wyborowi posła z kuryi gmin wiejskich powiatu żółkiewskiego są liczne i ciężkie. Skierowane one są bądź przeciw osobie starosty, bądź przeciw postępowaniu innych organów starostwa.

Przeciw osobie Starosty skierowane są dwa zarzuty, mianowicie, że miał powiedzieć ks. Sanockiemu „że musi robić tak, aby nie wybrano dr. Korola, gdyż inaczej sam byłby pociągnięty do odpowiedzialności“ — i że Starosta wywierał presyą na naczelników gmin, mówiąc do nich, „że ich będzie dusił jak oliwę“ jeżeli mu nie pójdą na rękę przy wyborach.

Obydwa te zarzuty okazały się przy dochodzeniu nieuzasadnionymi. Starosta odwołując się do przysięgi służbowej, zeznał do ócz ks. Sanockiemu, że nie on ks. Sanockiemu, lecz ks. Sanocki jemu powiedział, „że Namiestnik porozgania starostów, jeżeli ruscy kandydaci przy wyborach przejdą,“ na co oczywiście starosta nie pozostał ks. Sanockiemu dłużnym należytej odpowiedzi. Co do oliwy zaś, dwaj na udowodnienie tego zarzutu w proteście powołani świadkowie wprost temu zaprzeczyli, podając, że starosta informował tylko wójtów, jak mają być ułożone spisy wyborców i t. d., nie używał jednak żadnych gróźb.

Z innych zarzutów podniesionych w proteście przeciw postępowaniu organów rządowych wymienię te, które zaliczyć muszę do cięższych a mianowicie: Podniesiono zarzut, że nigdzie nie ogłoszono terminu ani miejsca odbyć się mających prawyborów, że zawiadomienia o dniu i miejscu wyboru dostawać mieli do rąk własnych komisarze wyborczy, którzy dopiero na drodze wpisywali

termin wyborów i przez posłańców je wysyłać mieli do gmin; w ten sposób przeprowadzić miano prawybory w 21 gminach w proteście szczegółowo wymienionych.

Że ten zarzut nie ma żadnej podstawy, dowodzi dołączony do protestu okólnik starostwa z 17 sierpnia 1895 l. 17.767, rozesłany do wszystkich gmin w powiecie, którym zawiadomiono gminy o terminie i miejscu prawyborów — a nadto dostarczone przy dochodzeniu dowody doręczenia tego okólnika tym zwierzchnościom gminnym, o których protest wspomina, z wyjątkiem kilku gmin, które odbierają pisma ze starostwa przez własnych posłańców. Nadto przesłuchano protokolarnie wójtów, przysiężnych i pisarzy gmin wymienionych w proteście a ci zeznali, że ogłoszenia o odbyć się mających wyborach otrzymali na kilka lub kilkanaście dni przed terminem i że te ogłoszenia należycie w gminie obwieścili. Wprawdzie przy mundowaniu wspomnionego okólnika opuszczono przez nieuwagę słów kilka co do miejsca wyboru, przez co jednak treść okólnika nie stała się niezrozumiałą, skoro wójtowie ten okólnik zrozumieli i ściśle wykonali.

Podniesiono dalej zarzut, że do niektórych gmin mianowicie do Turynki, Błyszczywód, Wiązowej i do Artasowa komisarze wyborczy przyjechali ukradkiem, aby ich nikt nie widział i przeprowadzili prawybory w obecności kilku zamówionych wyborców i żydów. I ten zarzut okazał się nieprawdziwym, gdyż przesłuchani z każdej gminy wójt, przysiężny i pisarz gminy zeznali, że komisarz wyborczy przybył drogą publiczną tak, iż go każdy mógł widzieć i w każdej z tych gmin wybór przeprowadzony został o oznaczonej godzinie i w miejscu oznaczonem.

Również nieprawdziwym okazał się dalszy zarzut, że komisarz wyborczy w Bojańcu, kazał głosować na tych, na których wójt głos oddał, co już z tego wynika, że na 30 głosujących 10 oddało głos przed wójtem.

Bezpodstawnym okazał się podobny zarzut co do gmin Nahorce i Lubeli, przesłuchani bowiem wójt, przysiężny i pisarz gminny z każdej z tych gmin zaprzeczyli stanowczo, aby komisarz wyborczy namawiał, albo radził, na kogo głosować.

Jako dalszy zarzut podniesiono, że w gminie Wulka konińska sfałszowano akt wyborczy, że mianowicie komisarz wyborczy dopisać miał jeden głos wójtowi, aby tenże został wybrany. Przy dochodzeniu zeznał wprawdzie tak wójt, jak i pisarz gminny Michał Hołod, że wójt głosował na Michała Hołoda, a głos jego mylnie zapisano jako oddany na siebie. Jednakże listę głosowania prowadzono w dwóch egzemplarzach, jeden egzemplarz prowadził komisarz wyborczy, a drugi pisarz gminny Michał Hołod — i w obydwóch egzemplarzach zapisano, że wójt głosował na siebie — a sprzeczność powyższych zeznań z faktycznym stanem rzeczy komisarz wyborczy wyjaśnił tem, że wójt całkiem wyraźnie głosował na siebie i dopiero po zapisaniu głosu oświadczył, że jakoś nie wypada głosować na siebie i chciał zmienić zapisany głos na pisarza Michała Hołoda, czego komisarz wyborczy nie dopuścił.

Wreszcie podniesiono zarzut, że starostwo dwóch prawyborców z gmin Żełdca Wasyla Kurnata i Hrynia Kurnata zasądziła na kary aresztu, aby im uniemożliwić wzięcie udziału w prawyborach i że z gminy Mosty wielkie wezwano 12 prawyborców do starostwa w dzień prawyborów. Fakt zasądzenia Burnatów jest prawdziwy, jednakże w dniu prawyborów zostali oni na wolność puszczeni i jeden z nich Hryć Kurnat wziął udział w głosowaniu; — wezwanie zaś owych 12 prawyborców z Mostów wielkich nastąpiło w ich własnej sprawie przypadkowo, puszczono ich jednak o godzinie 10 przedpołudniem a prawybory w Mostach wielkich trwały do godziny 10 wieczór.

Pomijam inne zarzuty, które są mniejszej wagi i z tego co przedstawiłem, przychodzę do rezultatu, że i w tym wypadku o jakiemkolwiek nadużyciu ze strony organów rządowych mowy być nie może — a nie wątpię, że i wys. Izba do tego samego rezultatu przyjść zechce.

P. Skałkowski z ordynacyą wyborczą w ręku wykazuje, że zarzuty p. Okuniewskiego są bezpodstawne.

P. Stadnicki sądzi, że p. Okuniewski tak samo jak cała Izba, przekonany jest o legalności wyboru p. Starzyńskiego, a tylko jest to potrzebą jego życia, aby przy każdym wyborze głos zab erać.

Po przemówieniu ponownem p. Okuniewskiego i sprawozdawcy, Izba niemal jednomyślnie wybór p. Starzyńskiego uznała za ważny.

Odczytano złożone wnioski i interpelacye.

P. Cielecki i tow. wnieśli interpelacyę do p. komisarza rządowego, jakich środków Rząd zamierza użyć przeciw panującej epidemicznie nosaciznie u koni w powiecie husiatyńskim, skałackim i czortkowskim.

P. Mycielski i tow. złożyli wniosek polecenia Wydziałowi krajowemu rozpoczęcia rokowań w celu urządzenia targu dla bydła opasowego, położonego na zachodnim krańcu kraju i aby rezultat rokowań Sejmowi przedłożył.

P. Merunowicz i towarzysze złożyli wniosek polecenia Wydziałowi krajowemu, aby przyspieszył przedłożenie projektu regulacyi rzeki Pełtwi.

P. Średniawski i towarzysze złożyli wniosek, aby Sejm i Rząd wyznaczyli stosowną dotacyę na zalesienie nieużytków na stokach gór.

Koniec posiedzenia o godzinie 2 minut 35; następne jutro o godzinie 11 przed południem.

* * *

Wybrane na dzisiejszem posiedzeniu komisye, ukonstytuowały się, wybierając:

budżetowa: prezesem JE. Dunajewskiego, I wiceprezesem p. Abrahamowicza, II wiceprezesem JE. Madeyskiego, I sekretarzem p. Scipiona, II sekretarzem p. Paszkowskiego;

administracyjna: prezesem p. Koziebrodzkiego, I wiceprezesem p. Wodzickiego, II wiceprezesem p. Szeptyckiego, I sekretarzem p. Trzecieskiego, II sekretarzem p. Sozańskiego;

gospodarstwa krajowego: prezesem p. Polanowskiego, I wiceprezesem p. Gorayskiego, II wiceprezesem p. Stan. Stadnickiego, I sekretarzem p. Schnella, II sekretarzem p. Teodorowicza;

gminna: prezesem JE. Jaworskiego, wiceprezesem JE. Zaleskiego; sekretarzem I p. Górskiego, sekretarzem II p. Brunickiego;

drogowa: prezesem p. Męcińskiego, wiceprezesem p. Gustawa Romera, sekretarzem p. Starzyńskiego;

szkolna: prezesem JE. Czartoryskiego, wiceprezesem p. St. Tarnowskiego (sen.), sekretarzem I p. Rayskiego, sekretarzem II p. Wachnianina;

kolejowa: prezesem JE. Zaleskiego, wiceprezesem p. Męcińskiego, sekretarzem p. Merunowicza.

petycyjna: prezesem p. Klemensiewicza, wiceprezesem p. Karola Dzieduszyckiego, I. sekretarzem p. Hamoraka, II. sekretarzem p. Żardeckiego;

prawnicza: prezesem p. Zolla, wiceprezesem p. Weigla, I. sekretarzem p. Klemensiewicza, II. sekretarzem p. Karatnickiego;

przemysłowa: prezesem p. Szczepanowskiego, wiceprezesem p. Michałowskiego, I. sekretarzem p. Goldmana, II. sekretarzem p. Żardeckiego;

sanitarna: prezesem p. Jordana, wiceprezesem p. Gołuchowskiego, sekretarzem p. Zaklińskiego;

bankowa: prezesem p. Polanowskiego, wiceprezesem p. Marchwickiego, sekretarzem p. Loewensteina;

solna: prezesem p. Mandyczewskiego, wiceprezesem p. Klemensa Dzieduszyckiego, sekretarzem p. Merunowicza;

górnicza: prezesem p. Gorayskiego, wiceprezesem p. Adama Skrzyńskiego, sekretarzem p. Ochrymowicza;

podatkowa: prezesem JE. Jaworskiego, wiceprezesem p. Abrahamowicza, sekretarzem p Loewensteina.

* * *

Wczoraj wieczorem odbyło się w sali sejmowej posiedzenie polskiego Koła sejmowego, na którem dokonano wyboru komisyi matki. Zebraniu przewodniczył p. Jaworski.

Do komisyi-matki wybrani zostali pp.: Abrahamowicz, Bernadzikowski, Bobrzyński, Dworski, Dzieduszycki Wojciech, Gniewosz, Goldman, Gorayski, Jędrzejowicz Adam, Koziebrodzki, Kozłowski, Kramarczyk, Męciński, Pilat, Piniński, Scipio, Stadnicki, Szeptycki, Wodzicki i Zaleski.

Po posiedzeniu, zebrała się komisya-matka dla ułożenia propozycyi co do składu komisyj sejmowych. Komisya-matka wybrała przewodniczącym p. Koziebrodzkiego, zastępcą przewodniczącego p. Zaleskiego, sekretarzem p. Stadnickiego. Obradowano do godziny 11, wieczorem nad ułożeniem listy komisyi, które na dzisiejszem posiedzeniu zostały wybrane.

# OSTATNIA POCZTA

P. Minister sprawiedliwości hr. Gleispach wyjechał na kilka dni z Wiednia do Trydentu.

---

Według dzienników, na przyszłość ma być mianowany osobny poseł chiński przy Dworze wiedeńskim, podczas gdy dotychczas wyznaczano tylko jednego dla Berlina, Wiednia i Petersburga. Natomiast Austro-Węgry mają mieć także stałego reprezentanta w Pekinie. Ma nim zostać podobno br. Czikan-Wahlhorn. Donoszą równocześnie, iż Niemcy nie zgodziły się na proponowanego przez Chiny nowego posła w osobie Hwang Czuncziena.

---

Według ostatnich doniesień, stan zdrowia hr. Szuwałowa budzi bardzo poważne obawy.

---

Na mocy zatwierdzonego przez cara postanowienia rady wojennej utworzono nową posadę pomocnika generalnego inspektora kawaleryi.

W *Petersb. Wiedom.* znajdujemy następującą notatkę o rozlokowaniu rossyjskich okrętów wojennych: „Na oceanie Spokojnym znajduje się ogółem 15 okrętów wojennych z 330 działami i 4537 ludźmi załogi; na morzu Śródziemnem 5 okrętów z 111 działami i 1256 ludźmi załogi. Do tego doliczyć należy jeszcze eskadrę czarnomorską.

---

Izba grecka obradowała w tych dniach nad sprawą zgody z wierzycielami państwowymi Grecyi. Opozycya ganiła politykę rządu i domagała się zawarcia układu. Wniosek, wyrażający rządowi zaufanie, uchwaliła Izba 122 głosami przeciw 30 głosom.

Z Aten telegrafują: Wbrew danemu konsulom przez Portę przyrzeczeniu, że pojmani powstańcy macedońscy nie będą karani śmiercią, dnia 10 b. m. Kartoria i Szatista były widownią publicznego stracenia 8 powstańców, a dalsze egzekucye są zapowiedziane. W skutek tego znany dowódca Boufas powrócił z Tesalii do Macedonii i wznowił walkę przeciw Turkom. Zaszło kilka znaczniejszych potyczek, w których Turcy ponieśli dotkliwe straty. Boufas założył ufortyfikowany obóz pod Kosani. Jest on obficie zaopatrzony w broń i amunicyę.

---

Ogłoszony akt amnestyi dla Armeńczyków podnosi przedewszystkiem, że ludność armeńska nie była świadomą właściwych celów komitetu rewolucyjnego i bezwiednie dała się wciągnąć w ruch niebezpieczny. Wobec tego i na prośbę patryarchatu wypracowała rada ministeryalna akt amnestyi, który sułtan zatwierdził. Wydano ją pod następującymi warunkami: Ułaskawieni złożą w Konstantynopolu w ręce patryarchy, na prowincyi w ręce biskupów, ponowną przysięgę wierności. Patryarcha i rada ministeryalna zaręczają, że Armeńczycy na przyszłość zachowywać się będą spokojnie. Ułaskawieni pozostają pod nadzorem policyjnym; osoby skazane na śmierć będą umieszczone w fortecach, gdzie pozostaną dopóty, dopóki władze nie przekonają się o ich poprawie.

---

Paweł Doumer b. minister skarbu w gabinecie Bourgeois, jeden z naczelników radykałów, twórca rządowego projektu o podatku dochodowym, został mianowany gubernatorem Indo-Chin. Nominacya ta posiadająca doniosłe znaczenie polityczne wywarła w Paryżu sensacyę. Usunięcie się Doumera ze sceny politycznej dowodzi, że stanowisko gabinetu wzmocnione i że radykalna opozycya nie ma widoków objęcia władzy w bliskiej przyszłości. Doumer jest jeszcze stosunkowo młodym, bardzo zdolnym i prawym człowiekiem. W Paryżu przeważa zdanie, że częściowe wybory do senatu wypadną w duchu umiarkowanym, a za jeden z symptomatów znaczących uważają właśnie nominacyę Doumera.

---

Oddział jeńców włoskich wypuszczonych już z niewoli abisyńskiej i płynących obecnie z Massawy do Europy, składa się przeważnie z rannych; przyłączono do niego tylko 60 zdrowych żołnierzy. Generał Albertone pozostał z wyższymi oficerami w Addis Abeba, stolicy Menelika, aby kierować osobiście wyprawą dalszych grup. Grupy, te z powodu trudności pochodu przez pustynię Harraru, nie będą liczyły więcej nad 20 ludzi.

---

Wczorajszy telegram przyniósł w stanowczej formie wiadomość o znacznej klęsce Hiszpanów na Kubie. Na razie bliższe szczegóły o istotnych rozmiarach klęski i o jej znaczeniu nie są jeszcze znane — w każdym jednak wypadku będzie ona nowym ciosem dla sprawy hiszpańskiej a może i dla panowania Hiszpanów na Kubie.

Madrycki dziennik *Heraldo* donosi, że Anglicy mają na Kubie swoich agentów, którzy agitują na rzecz powstania. Generał Weyler kazał kilku z nich na mocy doraźnego wyroku rozstrzelać. Trzech angielskich plantatorów tytoniu odwieziono do Hawanny pod zarzutem utrzymywania stosunków z powstańcami.

Parowiec północno-amerykański „Three Friends“ zawinął w Keywest, wysadziwszy na Kubie ładunek amunicyi. Parowiec spotkał się z hiszpańską łodzią pancerną i zamienił z nią kilka strzałów armatnich.

Urzędowa depesza hiszpańska z Manilli donosi, że na Filipinach, w prowincyi Bulacan odbył się szereg potyczek między wojskiem rządowem a powstańcami. Powstańcy stracili 51 zabitych i wielu rannych.

W więzieniu w Manilli internowanych jest 3.000 osób. Między więźniami odkryto sprzysiężenie, mające na celu wykonanie zamachu. Zarządzono środki ochronne.

Według dzienników, rząd hiszpański przekonawszy się, że Japonia podtrzymuje rozwój powstania na wyspach Filipińskich, zwrócił się jakoby przez swoich posłów w Paryżu i Londynie do rządów tamtejszych z poufnem zapytaniem, czy nie zechcą wpłynąć na Japonię, aby zaniechała tej akcyi. Hiszpania ofiaruje w zamian stacye węglowe na Filipinach. Propozycya doznała rzekomo przychylnego przyjęcia.

---

Kłopoty Anglików w południowej Afryce nie ustają. *Biuro Reutera* donosi z Capstadtu: Dekret gubernatora zwołuje ochotników, aby czynili służbę po za granicą Grigualandu. Powodem powołania jest wrogie stanowisko, zajęte przez krajowców z okręgu Tuangs w kraju Beczuana. Powstanie jest w związku z zarządzeniami, wydanemi przeciw zarazie bydlęcej. Krajowcy strzelali do oddziału 17 policyantów; ci jednak nie odpowiedzieli ogniem. Z Kimberley wysłano posiłki, złożone z oddziału 200 żołnierzy policyjnych.

*Times* donosi z Capstadtu: Powstanie w okręgu Tuangs jest groźniejsze, niż z początku przypuszczano. Z Grigualand wezwano posiłki artyleryi. Ochotnicy wyruszyli natychmiast do Tuangs. W niedzielę wyruszył drugi oddział, złożony z 250 ludzi.

Dalsze depesze *Biura Reutera* z Capstadtu z dnia 26 b. m. opiewają: Rząd Transvaalu w odpowiedzi na telegram prezydenta ministrów Sprigga, tyczący się wysłania ochotników do kraju Beczuana, wyraził nadzieję, że zaprowadzone będą środki, zabezpieczające granicę transvaalską. Powstańcami w okręgu Tuangs dowodzą biali. Burgherowie w zagrożonych okręgach chwycili za broń.

*Biuro Reutera* donosi oprócz tego z Capstadtu, iż Cecil Rhodes przybył do Kimberley, witany z entuzyazmem. Według sprawozdań z Vryburga, krajowcy są uzbrojeni, a granicy transvaalskiej strzegą Boerowie.

---

W Japonii, otworzono w Jokohamie w ubiegły piątek sesyę parlamentu. Mowa tronowa, wygłoszona przy otwarciu, podnosi wzmagającą się serdeczność stosunków z zagranicą i oświadcza, że narodowe środki obronne muszą być uzupełnione w miarę zasobów finansowych.

# TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

**Wiedeń,** 29 grudnia. *Wiener Ztg.* ogłasza: Pan Minister skarbu zamianował koncepistę ministeryalnego, Zdzisława Bartoszewskiego, starszym komisarzem skarbowym w obrębie lwowskiej krajowej dyrekcyi skarbu.

**Bukareszt,** 29 grudnia. Izba deput. rozpoczęła wczoraj obrady nad adresem do Korony. Grzegorz Stourdza żądał, aby Rumunia starała się wyłącznie o życzliwość i poparcie Rossyi. Na to oświadczył minister spraw zagranicznych, że chociaż stosunki Rumunii z Rossyą są wyborne, to przecież Rumunia, która pragnie być narzędziem pokoju i cywilizacyi na Wschodzie, musi utrzymywać ze wszystkiemi mocarstwami jak najlepsze stosunki. Liberalny gabinet trzyma się tej praktyki a jej rezultatem było wyszczególniające przyjęcie królewicza następcy tronu w Moskwie, wizyty w Bukareszcie Monarchy Austro-Węgier i króla serbskiego, nawiązanie napowrót stosunków dyplomatycznych z Grecyą i przyznanie przez sułtana Rumunom poddanym tureckim, przywilejów w dziedzinie kościelnej.

## Telegrafowany kurs wiedeński.

**Wiedeń,** 29 grudnia 1896 r. godzina 2 minut — Alpejskie Towarzystwo górnicze 87·—, Węgierskie akcye kredytowe 413·25, Akcye anglo-austryackie 157·75, Akcye banku Union 295·50 Akcye kolei południowej 91·50, Losy tureckie 51·50, Akcye kolei państwowej 361·25, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 291·50, 4-procentowe galic. obligacye propinacyjne z 1889 r. 97·50, Akcye tytoniowe 145·—, Węgierskie obligacye indemnizacyjne 97·10. Akcye kolei Elbetal 274·50. Akcye banku dla krajów koronnych 249·50, 4-procentowa węgierska renta złota 122·50, Akcye banku związkowego 258·75, Rubel papierowy 1·27 75, Węgierska renta papierowa 99·15, Kredytowe ziemskie 457·—, Kredyty 375·75, Rimamurania 237·—. Usposobienie silne.

**Telegramy zbożowe** z dnia 28 grudnia 1896 r. Wiedeń: okowita per 10.000 liter prompt 15·20 do 15·40 złr. Budapeszt: Pszenica na jesień 8·26 do 8·27 zł. Berlin: przenica na wiosnę 178·50 zł.

Odpowiedzialny redaktor **Adam Krechowiecki.**

# Ruch pociągów kolejowych

**obowiązujący z dniem 1 maja 1896.**
(czas środkowo-europejski).

| Do Lwowa przychodzą: | Pociągi pospieszne | | | Pociągi osobowe | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| Z Berlina | 5·10 | 1·30 | — | 8·55 | 6·55 | 9·30 | — |
| Z Krakowa, Wiednia i Wrocławia | 5·10 | 1·30 | 8·45 | 8·55 | 6·55 | 9·30 | — |
| Z Warszawy | 5·10 | — | — | 8·55 | — | 9·30 | — |
| Z Muszyny-Krynicy przez Tarnów (†od 1/4 do 30/9 wł.) (*od 25/5 do 15/9 wł.) | *5·10 | — | — | †8·55 | 6·55 | — | — |
| Z Muszyny-Krynicy przez Rzeszów | 5·10 | — | — | — | — | — | — |
| Z Muszyny-Krynicy przez Przemyśl | — | — | 8·45 | 8·55 | — | 9·30 | — |
| Z Mszany dolnej przez Tarnów, Rozwadowa i Nadbrzezia przez Dembicę | — | — | — | — | 6·55 | — | — |
| Z Chabówki przez Tarnów | 5·10 | 1·30 | — | — | — | — | — |
| Z Chabówki przez Rzeszów | 5·10 | 1·30 | — | — | — | — | — |
| Z Chabówki przez Przemyśl | — | 1·30 | — | 8·55 | — | — | — |
| Z Rawy ruskiej przez Jarosław | — | 1·30 | 8·45 | — | — | 9·30 | — |
| Z Krosna, Iwonicza, Rymanowa, Sanoka przez Przemyśl | — | 1·30 | 8·45 | 8·55 | — | 9·30 | — |
| Z Mezö-Laborcz i Pesztu przez Przemyśl | — | — | 8.45 | 8·55 | — | 9·30 | — |
| Z Ławocznego, Pesztu, Miskolcza, Munkacza | — | — | — | 8·00 | — | — | 12·10 |
| Z Hrebenowa (tylko od 10/7 do 31/8 wł.) | — | — | — | 1·51 | — | — | — |
| Ze Skolego i Stryja (*ze Skolego tylko od 1 maja do 30 września) | — | — | — | 8·00 | 1·51 | *10·10 | 12·10 |
| Ze Stanisławowa przez Stryj | — | — | — | 8·00 | 1·51 | — | 12·10 |
| Z Chyrowa przez Stryj | — | — | — | 8·00 | 1·51 | 10·10 | — |
| Ze Suczawy, Husiatyna, Körösmezö, Słobody rung., Berhomethu, Czudyna, Radowiec, Kimpolungu, Bukaresztu i Jass | — | — | 9·55 | — | — | — | — |
| Ze Suczawy, Czortkowa, Körösmezö, Kałusza, Sopowa, Bukaresztu i Jass | — | — | — | — | 2·01 | — | — |
| Ze Suczawy, Radowiec, Berhomethu i Czudyna (każdego poniedziałku), Peczeniżyna | — | — | — | — | — | 6·19 | — |
| Ze Suczawy, Husiatyna, Kałusza, Nowosielicy, Czudyna (każdego poniedziałku), Radowiec, Kimpolungu, Bukaresztu i Jas | — | — | — | 7·28 | — | — | — |
| Ze Sokala i Jarosławia przez Rawę ruską | — | — | — | 8·15 | — | 5·45 | — |
| Z Bełzca | — | — | — | — | — | 5·45 | — |
| Z Podwołoczysk i Brodów (dworzec Lwów-Podzamcze) | — | 2·28 | 9·53 | 7·52 | 5·05 | — | — |
| Z Podwołoczysk i Brodów (dworzec główny) | — | 2·40 | 10·05 | 8·07 | 5·20 | — | — |
| Z Brzuchowic (od 1/5 do 25/6 i od 15/9 do 6/9 włącznie) | — | — | — | — | 2.56 | 8.03 | — |
| Z Brzuchowic (od 26/6 do 14/9 włącznie) | — | — | — | — | — | 8·26 | — |
| Z Janowa (*przez cały rok, — †) tylko od 16/6 do 31/8 włącznie) | — | — | — | *7·50 | †5·28 | †8·54 | — |
| Z Janowa | — | — | — | 6·40 | 12·25 | 5·20 | — |

| Ze Lwowa odchodzą: | Pociągi pospieszne | | | Pociągi osobowe | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| Do Krakowa, Wiednia, Wrocławia, Berlina | 8·40 | 2·50 | 11·00 | 4·40 | 9·55 | 6·45 | — |
| Do Warszawy | 8·40 | — | 11·00 | 4·40 | — | 6·45 | — |
| Do Muszyny-Krynicy przez Tarnów (*tylko od 1/6 do 30/9 włącznie) | 8·40 | — | 11·00 | 4·40 | — | *6·45 | — |
| Do Muszyny-Krynicy przez Rzeszów | — | — | 11·00 | — | — | — | — |
| Do Muszyny-Krynicy przez Przemyśl | — | — | — | — | — | 6·45 | — |
| Do Rozwadowa i Nadbrzezia | 8·40 | — | 11·00 | 4·40 | — | — | — |
| Do Chabówki przez Tarnów | — | — | 11·00 | — | — | — | — |
| Do Chabówki przez Rzeszów | — | — | 11·00 | — | 9·55 | — | — |
| Do Chabówki przez Przemyśl | — | — | — | — | 9·55 | 6·45 | — |
| Do Rawy ruskiej przez Jarosław | — | 2·50 | — | 4·40 | — | — | — |
| Do Chyrowa, Sanoka, Iwonicza, Rymanowa przez Przemyśl | — | — | — | 4·40 | 9·55 | 6·45 | — |
| Do Mezö-Laborcz i Pesztu przez Przemyśl | — | — | — | 4·40 | — | 6·45 | — |
| Do Ławocznego, Munkacza, Miskolcza, Pesztu przez Stryj | — | — | — | 5·22 | — | 7·22 | — |
| Do Hrebenowa (tylko od 10/7 do 31/8 włącznie) przez Stryj | — | — | — | — | 9·35 | — | — |
| Do Skolego i Stryja (*do Skolego od 1/5 do 30/9 włącznie) | — | — | — | 5·22 | 9·35 | *3·05 | 7·22 |
| Do Stanisławowa i Chyrowa p. Stryj | — | — | — | — | 9·35 | 7·22 | — |
| Do Chyrowa przez Stryj | — | — | — | 5·22 | — | — | — |
| Do Suczawy, Jass, Bukaresztu, Husiatyna, Körösmezö, Kołomyi-nadw. przdm., Berhomethu, Czudyna, Radowiec, Kimpolungu | 6·10 | — | — | — | — | — | — |
| Do Suczawy, Peczeniżyna, Czudyna i Berhomethu (każdego poniedziałku), Radowiec | — | — | — | — | 10·25 | — | — |
| Do Suczawy, Jass, Bukaresztu, Czortkowa, Kałusza, Körösmezö, Kimpolungu | — | — | — | — | 2·45 | — | — |
| Do Suczawy, Jass, Bukaresztu, Husiatyna, Kałusza, Peczeniżyna, Nowosielicy, Radowiec | — | — | — | — | — | — | 10·15 |
| Do Sokala i Jarosławia p. Rawę ruską | — | — | — | 9·15 | — | 7·05 | — |
| Do Bełzca | — | — | — | 9·15 | — | — | — |
| Do Podwołoczysk i Brodów (z dworca Lwów-Podzamcze) | 2·16 | 6·05 | — | 10·57 | — | — | 9·42 |
| Do Podwołoczysk i Brodów (z dworca głównego) | 2·06 | 5·55 | — | 10·45 | — | — | 9·30 |
| Do Zimnej-Wody (od 1/6 do 6/9 wł. codziennie) | — | — | — | — | 3.29 | — | — |
| Do Brzuchowic (od 1/5 do 6/9 wł. w niedziele i święta) | — | — | — | — | 1·20 | — | — |
| Do Brzuchowic (od 1/5 do 6/9 wł. w dnie powszednie i niedziele) | — | — | — | — | 3·20 | — | — |
| Do Janowa (od 1/5 do 15/6 i 1/9 do 30/4 wł., codziennie) | — | — | — | 9·45 | 3·00 | 8·55 | — |
| Do Janowa od 1 października 1896 | | — | — | 9.05 | 3 00 | 7·50 | — |

**Uwaga:** Godziny drukowane tłustemi czcionkami, oznaczają porę nocną od godziny 6·00 wieczór do godz. 5·59 min. rano.

Czas środkowo-europejski różni się od czasu lwowskiego o 36 m. Godzina 12·00 czasu środkowo-europejskiego = godzinie 12·36 podług zegara lwowskiego.

W biurze informacyjnem c. k. austr. kolei państw. we Lwowie ul. Trzeciego Maja l. 3 (Hotel Imperial) sprzedaż biletów strefowych, okrężnych, dowolnie zestawialnych zeszytów do jazdy, taryf i rozkładów jazdy w formacie kieszonkowym. Informacye w sprawach taryfowych i przewozowych.

## Nadesłane.



## Przyjechali do Lwowa

dnia 28 grudnia 1896.

HOTEL GEORGE.

Pp. H. hr. Tarnowska z Byczowa, A. hr. Wodzicki z Kościelca, E. Torosiewicz z Brodek, M. hr. Borkowski z Mielnicy, B. Cieński z Łoszniowa, J. Trzecieski z Miejsca, St. hr. Bobrowski z Andrychowa, P. Tyszkowski z Rybotycz, St. Koźnowski z Krakowa, Dr. T. Rutowski z Wiednia, Dr. Z. Kepler z Chrzanowa, W. Jasiński z Bełzca, St. dr. Estreicher z Krakowa, S. Zaleski z Podola ross. A. Rokowski z Poznania.

HOTEL EUROPEJSKI.

Hr. H. Szeliski z Kozowy, JE. S. Madejski z Krakowa, S. T. Bukojemski z Kołomyi, T. Niementowski z Zbaraża, W. Chwalibóg z Tarnowa A. Mysłowski z Koropca, T. Rozwadowski z Babin, Dr. Konkolniak ze Stanisławowa, Dr. J. Wernicki z Krakowa, M. Wawrzynkiewicz z Koniuszowa.

## Cennik lwowskiej izby handlowej i przemysłowej

Lwów, dn. 29 grudnia 1896.

| | płacą walutą austr. zł. | ct. | żądają zł. | ct. |
|---|---|---|---|---|
| **1. Akcye za sztukę.** | | | | |
| Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. mk. | 216 | — | 219 | — |
| Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. wa. | 287 | — | 291 | — |
| Banku hip. gal. po 200 zł. w. a. I. emisyi | 386 | — | 396 | — |
| Banku kred. gal. po 200 zł. w. a. | 210 | — | — | — |
| Akc. garbarni, Rzeszów po 200 zł. | 200 | — | 203 | — |
| Akc. fabr. Lipińskiego po 500 kr. | 250 | — | 260 | — |
| **2. List. zast. za 100 zł.** | | | | |
| Banku h. g. 5% a. w. wyl. z 10% pr. | 110 | 10 | 110 | 80 |
| „ „ „ 4½% „ los. w 50 l. | 99 | 80 | 100 | 50 |
| „ „ „ 4% „ „ w 60 l. po 200 K. | 96 | 70 | 97 | 40 |
| Banku kr. 4½ prc. w. a. los. w 51 l. | [illegible] | 50 | 101 | [illegible] |
| „ „ 4 prc. w. a. „ w 57 l | 97 | 50 | 98 | 2[illegible] |
| Tow. kred. gal. ziem. 4 prc. w. a. I. emis. | 97 | 50 | 98 | 40 |
| Tow. kred. gal. ziem. 4 prc. w. a. los. w 41½ lat | 97 | 50 | 98 | 20 |
| 4 prc. w. a. los. w 56 l. | [illegible] | 4[illegible] | 9[illegible] | 1[illegible] |
| **4. Obligi za 100 zł.** | | | | |
| Gal. funduszu propin. 4 prc. w. a. | 97 | 50 | 98 | 20 |
| Bukow. fund. propin. 5 prc. w. a. | 102 | 50 | — | — |
| Komunalne Banku kr. 5 prc. II. em. | 102 | — | 102 | 70 |
| „ „ „ 4½ prc. 3 „ | 100 | — | 100 | 70 |
| Pożyczki kr. 6 prc. w. a. | 105 | — | — | — |
| „ „ 4½ prc. w. a. | — | — | — | — |
| „ „ 4 „ „ | 97 | — | 97 | 70 |
| „ „ 4 prc. koronowej | 97 | — | 97 | 70 |
| „ „ 4% gm. m. Lwowa | 97 | — | 97 | 70 |
| Losy miasta Krakowa | 27 | 50 | 29 | — |
| „ „ Stanisławowa | 42 | — | — | |
| **5. Monety.** | | | | |
| Dukat cesarski | 5 | 65 | 5 | 75 |
| Napoleondor | 9 | 50 | 9 | 60 |
| Półimperiał | 9 | 60.— | — | — |
| Rubel rossyjski srebrny | 1 | 20.— | 1 | 25.— |
| „ „ papierowy | 1 | 27.— | 1 | 28 — |
| 100 marek niemieckich | 58 | 70 | 59 | 20 |

(bez kuponu bieżącego)

## Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 23 grudnia 1896

| | płacą | żądają |
|---|---|---|
| **1. Dług państwa.** | | |
| Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad | 101.35 | 101.55 |
| luty-sierpień | 101.30 | 101.50 |
| Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec | 101.50 | 101.70 |
| kwiecień-październik | 101.45 | 101.[illegible]5 |
| Losy z roku 1854 po 250 zł. mk. 4 pr. | 143.50 | 144.50 |
| „ „ 1860 po 500 zł. wa. 5 pr. | 143 — | 144 — |
| „ „ 1860 po 100 zł. 5 pr. | 155.— | 156 |
| „ „ 1864 po 100 zł. | 188.50 | 1[illegible].50 |
| „ „ 1864 po 50 zł. | 18[illegible] | 189.50 |
| Renty Com. po 42 lir. austr. | — | — |
| Listy zast. domen. państw. po 120 zł. 5 prc. | 156.50 | 157.50 |
| Austr. renta zł. wolna od podat. 4 pr. | 123.15 | 123.35 |
| Renta koronna 4 pr. za 200 k. | 100.80 | 101 — |
| **2. Obligacye indem. 5 prc. (za zł. m. k.)** | | |
| Bukowiny | —.— | —.— |
| Galicyi | —.— | —.— |
| Niższej Austryi | —.— | —.— |
| Siedmiogrodu | —.— | —.— |
| Węgier za 100 zł. w. a. 4 prc. | 97.40 | 98.40 |
| **3. Akcye.** | | |
| Bank Anglo aust. 200 zł. emit. zł. | 154.75 | 155.75 |
| Inst. kredyt. dla handlu po 160 zł. | 372.— | 372.50 |
| Niższo-austr. Tow. eskont. po 500 zł. | 780.— | 790 — |
| Gal. banku hip. po 200 zł. | —.— | —.— |
| Gal. ban. d. h. i prz. á zł. 200 wpł. 40 pr. | —.— | —.— |
| Gal. zakł. kred. ziem. á 200 zł. | —.— | —.— |
| Bank dla krajów koron á 200 zł. | 24[illegible].50 | 246.— |
| Bank austro-węgierski á 600 zł. | 93[illegible].— | 936.— |
| Kol. Albrechta 200 zł. w srebrze | — — | —.— |
| Austr. Tow. żegl. par. dun. po 500 zł. mk. | 498 — | 500.— |
| Kol. Cesarz. Elżbiety po 200 zł. mk. | —.— | —.— |
| Kol. Rzeszów-Tarn. (w. a.) á 200 zł. | —.— | —.— |
| Północna kolej po 1000 zł. m. k. | 3390.— | 33[illegible] — |
| Kol. Kar. Ludw. po 209 zł. m. k. | — — | — — |
| Lwów-Czer. kol. I. po 200 zł. a. w. | 288.50 | 289.50 |
| Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. aw. | 358.— | 358.50 |
| I. kol. węg. gal. á 200 zł. w srebrze | 207.75 | 208.25 |
| **4. Listy zastawne losowane.** | | |
| Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Gal. i Bukowiny w 15 l. 6 pr. | —.— | —.— |
| Powsz. austr. zakł. kr. ziems. 4 pr. w złocie w 50 l. | —.— | —.— |
| Powsz. austr. zakł. kr. ziems. 4 pr. a. w. w 50 l. | 99.40 | 100.40 |
| „ „ „ „ 3. pr. | 115.60 | 11[illegible].60 |
| „ „ „ 3. pr. em. 1889 | 11[illegible].— | 117.75 |
| St. zakł. kr. ziems. krak. los. w 13 l. 6 pr. | —.— | —.— |
| „ „ „ „ „ „ w 20 l. 7 pr. | —.— | —.— |
| „ „ „ „ „ „ w 36 l. 6 pr. | —.— | —.— |
| Gal. Tow. kred. w. a. po 4 p. | —.— | —.— |
| „ „ „ „ po 4 pr. 41 l. wyl. | 97.40 | 98.— |
| „ „ „ „ „ po 4½ pr. w 60 latach zwrotne | 96.75 | 97.75 |
| Banku kraj. 4½ pr. wa. los w 51½ l. | 100.50 | 101.— |
| Obligi komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I. emisyi | —.— | —.— |
| Gal. banku hip. 5 % 10 pr. | 110.— | 110.80 |
| Banku austr. węg. 4½ pr. | 100.50 | 101.30 |
| Węg. Zakł. kred. ziem. akc. w 32 l. wyl. po 5 pr. | 100.— | 100.50 |
| „ „ „ „ wyl. 4½ pr. | 99.— | 99.25 |
| „ „ „ „ w 41 l. wyl. po 4 pr. | 99.70 | 100.20 |
| **5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)** | | |
| Kolej Albrechta a 300 zł. 5 pr. aw. | — — | —.— |
| Tow. kol. żel. Rzeszów-Tarnów (w. ex) a 300 zł. 5 pr. w srebrze | 109.— | 111.— |
| Kol. półn. po 100 zł. em. 1886 4% | 100.40 | 101.40 |
| „ „ po 100 zł. „ 1887 „ | — — | —.— |
| Kol. gal. Kar. Lud. em. z r. 1881 po 300 zł. 4½ pr. | —.— | —.— |
| detto (Jarosław-Sokal) | —.— | —.— |
| Kol. gal. Lwów-Czern-Jas. em. a 300 zł. 4 pr. w srebrze z r. 1884 | 94.75 | 9[illegible].75 |
| z r. 1884 | 98.60 | 99.50 |
| z r. 1866 | —.— | — — |
| z r. 1872 | —.— | —.— |
| Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w sr. | —.— | —.— |
| Węg. regulacya Cisy po 100 zł. 4 pr. | 138.— | 139 — |
| **6. Losy.** | | |
| Inst. kr. dla han. i pr. po. 100 zł. aw. | 200.— | 202 — |
| Clarego po 40 zł. m. k. | 57.— | 58.— |
| Tow. żegl. na Dunaju po 100 zł. mk. | 136.— | 140.— |
| Pożyczka m. Insbruku | 27.75 | 28.75 |
| Losy miasta Krakowa po 20 zł. aw. | 27.80 | 28.30 |
| Pożyczka miasta Lublany po 20 zł. | 22.75 | 23.75 |
| Pożyczka miasta Budy po 40 zł. aw | 59.25 | 60.— |
| Palfiego po 40 zł. m. k. | 57.— | 58 — |
| Czerwon. krzyża aust. Tow. po 10 zł. | 18.— | 18.80 |
| „ „ węg. „ po 5 zł. | 9.80 | 10.50 |
| Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. a. w. | 22.50 | 24 — |
| Salma po 40 zł. m. k. | 70.25 | 71.— |
| St. Genois po 40 zł. m. k. | 71.50 | 72.50 |
| Poż. m. Stanisławowa (po 20 zł. aw.) | 44.— | 46 — |
| Pożyczki Tryestu po 100 zł. m. k. | 146.— | 150 — |
| „ „ 50 zł. a. w. | 68.— | 72 — |
| Waldsteina po 20 zł. m. k. | 60.— | 62 — |
| Windischgrätza po 20 zł. m. k. | —.— | —.— |
| **7. Weksle (za 3 miesiące).** | | |
| Augsburg za 100 w. p. n. | —.— | —.— |
| Berlin za 100 marek w. p. n. | —.— | —.— |
| Frankfurt za 100 marek w. p. n. | —.— | —.— |
| Hamburg za 100 marek w. p. n. | —.— | —.— |
| Londyn za 10 ft. szt. | 119.96 | 120.10 |
| Paryż | 47.52.5 | 47.57.5 |
| **Kurs złota.** | | |
| Dukat cesarski men. | 5.68.— | 5.70.— |
| „ pełnej wagi | 5.67.— | 5.69 — |
| Korona | —.—.— | —.—.— |
| 20-frankówka | 9.53.— | 9.54.5 — |
| Rosyjski półimperyał | —.—.— | —.—.— |
| Talar związkowy | —.—.— | —.—.— |
| Srebro | —.—.— | —.—.— |

# DZIENNIK URZĘDOWY.

## Licytacye.

L. 13255 (8845 2—3)

W c. k. Sądzie powiatowym miej. del. w Rzeszowie odbędzie się celem zaspokojenia wierzytelności Gizeli vel Gitli Goldreich z Rzeszowa w kwocie 200 zł w dniu 3 lutego 1897 i 4 marca 1897 zawsze o godz. 9 rano w biurze nr. 1 przymusowa sprzedaż realności lk. 98 w Malawie położonej wedle lwh. 199 gminy kat. Malawa Sary Aron własnej.

Cena wywołania wynosi 690 zł.

Wadyum 69 zł.

Warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adw. dr. Fischer a zastępcą adw. dr. Uiberal w Rzeszowie.

Rzeszów, 2 października 1896.

L. 10310 (9374 2—3)

In der Executionssache der Bukowinaer Boden Credit Anstalt in Czernowitz gegen Hudie Edelstein pto 1300 fl. s. N. G. wird die Realität G. B. E Z. 272 in Kunisowce in den Terminen 1 Februar und 8 März 1897 um 10 Uhr V. M versteigert werden der Schätzungsgreis 2600 fl.

Der Vadium 260 fl.

Das Grundbuchsauszug und weitere Lizitationsbedingnisse liegen in der Hg. Registratur.

K. k. Bezirks Gericht

Horodenka, 28 September 1896.

L. 6363 (9387 2 3)

C. k. Sąd powiatowy w Rohatynie ogłasza, że przeprowadzi w swem zabudowaniu przymusową publiczną sprzedaż realności w Kleszczównie wedle wyk. hip. l. 70 tejże gminy dłużnika Süssmana Freundlicha w 1/5 części własnej na zaspokojenie wierzytelności kasy handlowej i przemysłowej w Przemyślanach w kwocie 68 zł. 61 z pn. dnia 10 lutego 1897 o godzinie 10 rano a to tylko wyżej ceny wywołania 12 zł. 50 ct. aw.

Wadyum wynosi 10% ceny wywołania.

Resztę warunków, wyciąg hip., akt ocenienia można przejrzeć w Sądzie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony p. Kazimierz Abgarowicz.

Rohatyn, dnia 29 listopada 1896.

L. 821 (9526 1—3)

Celem zaspokojenia wierzytelności Mendla Rottenberga w kwocie 44 zł. odbędzie się w Sądzie tut. w dniach 5 lutego i 19 marca 1897 każdym razem o godz. 10 rano publiczna licytacya realności l. wyk. hip. 165 ks. gm. Wola raniżowska objętej, Błażeja Kobylarza własnej.

Cena wywołania 1948 zł.

Wadyum 194 zł. 80 ct.

Resztę warunków licytacyjnych w Sądzie można przejrzeć.

Kuratorem wierzycieli jest c. k. notaryusz Rampelt w Sokołowie.

Sokołów, dnia 29 września 1896.

L. 8248 (9791 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Starym Sączu przeprowadzi celem wydobycia pretensyi Towarzystwa zaliczkowego w Starym Sączu w kwocie 155 zł. z pn publiczną egzekucyjną sprzedaż posiadłości objętej wyk. hip. l. 761 1202 ks. gr. gm. Stary Sącz Józefa i Zofii z Jońców Wachałów własnej w dniu 20 stycznia 1897 i w dniu 17 lutego 1897 o godzinie 10 rano.

Cena wywołania 800 zł.

Wadyum 200 zł.

Resztę aktów przejrzeć można w registraturze.

Stary Sącz, 29 października 1896.

---

L. 16058 (9772 1—3)

W tut. Sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniu 22 stycznia 1897 powyżej ceny szacunkowej, zaś w dniu 26 lutego 1897 nawet poniżej takowej licytacya realności lk. 39 według wyk. hip. 39 ks. gr. gm. kat. Mikuszowice oraz połowy realności lk. 93 w Mikuszowicach Antoniego Tomeckiego własnycq na rzecz Ks. Władysława Caneau pto 14 zł 57 ct. z pn.

Cena wywołania 6491 zł. 78 ct.

Wadyum 649 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem dr. Maksymiliana Krausa adw. w Białej.

C. k. Sąd powiatowy

Biała, 25 listopada 1896.

---

L. 8150 (9792 1—3)

W tutejszym sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniach 15 stycznia 1897 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 26 lutego 1897 nawet poniżej takowej licytacya połowy realności l. wykazu 276 gm. Radymno Michała Małysza i całej l. wykazu 424 gm. Skołoszów Michała i Ahafii Małyszów własnej na rzecz Isaka Amstera pto 7 zł. z pn.

Cena wywołania pierwszej 450 zł., drugiej 700 zł.

Wadyum pierwszej 45 zł., drugiej 70 zł.

Resztę warunków, akt oszacowanie i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla nieznanego z życia i miejsca pobytu Jędrzeja Pasierbiewicza i dla wierzycieli hipotecznych, którzyby po dniu 29 lipca 1896 co do wykazu 276 gm Radymno i po dniu 2 września 1896 co do wyk. l. 424 gm. Skołoszów do tabuli weszli ustanawia się kuratorem c. k. notaryusza Janickiego.

Radymno, 5 października 1896

---

L. 823 (9303 1—3)

W dniach 3 lutego 1897 i 5 marca 1897 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa sprzedaż realności pod lk. 141 w Skomielny białej położonej objętej lwh. 141 ks. gr. tejże gm. oraz 4/24 części posiadłości lwh. 287 i 2/6 części posiadłości lwh. 288 ks. gr. tej samej gminy objętych Adama i Anny małżonków Papieżów własnych na rzecz Tomasza Gawrona o 48 zł. a. w. z pn.

Cena wywołania 731 zł. 20 ct., 327 zł. 91 ct. i 6 zł. 44 ct. w. a.

Wadyum 75 zł., 35 zł. i 1 zł. w. a.

Resztę warunków przejrzeć można w registraturze tutejszej

Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono p. Pietra Michałka z Jordanowa.

C. k. Sąd powiatowy.

Jordanów, 27 października 1896.

---

L. 9159 (9330 1—3)

Sąd powiatowy Kęcki odbędzie egzekucyjną licytacyę realności pod lk. 16 Katarzyny Chwierutowej własnej w Łękach położonej w budynku sądowym w dwóch terminach dnia 8 lutego 1897 i 10 marca 1897 każdorazowo o godzinie 10 rano. na drugim terminie niżej ceny wywołania 1617 zł. 34 ct.

Wadyum wynosi 161 zł. 73 ct.

Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli i interesowanych ustanowiono adw. dr. Chrzanowskiego.

Wyciąg hipoteczny, akt oszacowania i warunki licytacyjne można przejrzeć w sądzie.

Kęty, dnia 16 listopada 1896

---

L. 18024 (8953 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu podaje do powszechnej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Sary Peist przeciw Beniowi Peist o zapłacenie kwoty 650zł. odbędzie się dnia 8 lutego 1897 i dnia 18 kwietnia 1897 każdym razem o godzinie 10 przed południem w biurze nr. 7 przymusowa sprzedaż realności pod lk. 265 w Przemyślu położonej wykazem hipotecznym 437 ks. gr. gm. Przemyśl objętej, dłużnika Benia Peist własnej.

Cenę wywołania stanowi kwota 2105 zł

Wadyum zaś 10% tejże.

Kuratorem wierzycieli niewiadomych ustanowiono adw. dr. Mantel w Przemyślu z substytucyą adw. dr. Dawida.

Resztę warunków licytacyjnych, akt oszacowania i wyciąg tabularny można przejrzeć w tusądowej registraturze.

Przemyśl, 17 października 1896.

---

L. 7330 (8778 1 -3)

C. k. Sąd powiatowy w Uhnowie podaje do wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności Banku krajowego we Lwowie w kwocie 270 zł a. w. z pn. przeprowadzi w dniu 12 lutego 1897 relicytacyę realności objętej wbl. 88 ks. gr. gm. kat. Dyniska przedtem Justyna Trusz własnej.

Cena wywołania 800 zł.

Wadyum 80 zł.

Resztę warunków licytacyjnych, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tutejszo-sądowej registraturze.

Uhnów, 30 września 1896.

---

L. 6941 (9779 1—3)

Na zaspokojenie wierzytelności Izraela Klugera w kwocie 70 zł. odbędzie się w tutejszym Sądzie dnia 1 lutego i 2 marca 1897 o godzinie 10 rano sprzedaż połowy realności wyk. hip. l. 173 gminy Jazów stary objętej własnej Karola Schoffera.

Cena wywołania wynosi kwota 545 zł.

Wadyum 55 zł.

Warunki licytacyjne, akt oszacowania i wyciąg tabularny w registraturze przeglądnąć można.

C. k. Sąd powiatowy.

Jaworów, 11 sierpnia 1896.

---

L. 7209 (9743 1—3)

Sąd tutejszy zawiadamia, że na zaspokojenie pretensyi Jędrzeja Żołądka jako cessyonaryusza Judy Izaka Sperbera w kwocie 17 zł. 15 ct. z pn. odbędzie się dnia 29 stycznia i 26 lutego 1897 zawsze o godzinie 10 przed południem przymusowa publiczna sprzedaż 2/8 części realności wh. 332 ks. gr. gm. kat. Lubycza kameralna Wasyla Łuciejka syna Konrada własnej, tudzież przymusowa publiczna sprzedaż połowy ciał tabularnych whl. 331 i 817 ks. gr. gm. kat. Lubycza kameralna objętych Wasyla Łuciejka syna Konrada względnie Andrucha Putka syna Jana własnych a to na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny szacunkowej wynoszącej za 2/8 części realności wyk. hip. 332 sumę 56 zł. 25 ct., co do połowy realności whl. 331 sumę 188 zł. a co do połowy realności wyk. hip. 817 sumę 25 zł. na drugim zaś i poniżej takowej.

Wadyum wynosi co do realności wyk. hip. 332 kwotę 5 zł. 62 ct. co do realności wyk. hip. 331 kwotę 18 zł. 80 ct. a co do realności wyk. hip. 817 kwotę 2 zł. 50 ct.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tutejszej registraturze przejrzeć.

Wreszcie ustanawia się dla wierzycieli nieznanych i dla tych, którymby rezolucya licytacyjna przed terminem z jakiegokolwiek bądź powodu doręczoną być nie mogła lub którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego t. j. po dniu 9 grudnia 1895 prawo zastawu uzyskali kuratorem adw. dr. Jamińskiego w Rawie i tychże wierzycieli o rozpisaniu niniejszej licytacyi i ustanowieniu dla nich kuratora niniejszem się zawiadamia.

Rawa, 20 października 1896.

---

L. 8708 (9537 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Peczeniżynie zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 850 rubli ros. z pn. odbędzie się na rzecz spadkobierców Mendla Munczeka w tutejszym Sądzie powiatowym sprzedaż posiadłości lwh. 376 gm. kat. Peczeniżyn objętej dłużnika Onufrego Jakóbeńko własnej w jednym terminie mianowicie dnia 1 lutego 1897 o godzinie 10 przed południem.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony Henryk Szeib c. k. notaryusz w Peczeniżynie

C. k. Sąd powiatowy.

Peczeniżyn, 10 listopada 1896.

---

L. 5753 (9780 1—3)

W dniach 1 lutego, 1 marca 1897 każdym razem o godzinie 10 z rana odbędzie się celem ściągnienia wierzytelności Kasy Oszczędności Bielskiej w kwocie 850 zł w. a. z pn. publiczna licytacya realności Walentego i Katarzyny Rychlików w Regulicach położonej wykazem hipotecznym gm. kat. Regulice Nr. 134 objętej

Cena wywołania 2940 zł. 25 ct. w. a.

Wadyum 294 zł. w. a.

Resztę warunków przejrzeć wolno w tutejszym Sądzie.

Kuratorem wierzycieli nieznanych dr. Konstanty Lipowski w Krzeszowicach.

C. k. Sąd powiatowy.

Krzeszowice, 5 września 1896.

---

L. 11831 (9572 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Ropczycach ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności Józefa Składuby w kwocie 700 zł. odbędzie się w dniu 9 lutego 1897 i w dniu 16 marca 1897 każdym razem o godz. 10 rano egzekucyjna sprzedaż realności lwh. 90 i 214 gm. Ropczyce, objętych pierwszej dłużnika Hirscha Warfatla, drugiej Naftalego Lasta i Sary Last własnych.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 8500 zł.

Wadyum 850 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony został adwokat dr. Strowski w Ropczycach.

Ropczyce, 31 pazdziernika 1896.

---

L. 13085 (9627 1—3)

W sprawie egzekucyjnej Kasy oszczędności m. Białej przeciw małoletnim Feliksie, Józefowi, Tadeuszowi i Stefanowi Dąbkom do rąk opiekuna Walentego Dąbka w Grębowie poczta Grębów (pow. Sąd. Tarnobrzeg) pto 3 raty procentowe i amortyzacyjne w łącznej kwocie 764 zł. 70 ct. w. a. z pn. odbędzie się w tut. Sądzie w dwóch terminach t. j. dnia 1 lutego i dnia 5 marca 1897 zawsze o godz. 10 przed południem przymusowa sprzedaż realności pod lwh. 100 w Dębnikach położonej.

Cena szacunkowa wynosi 10.000 zł. wa.

Wadyum 10% t. j. 1000 zł. w. a.

Akt oszacowania i warunki licytacyjne można przejrzeć w sądzie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest p. adw. dr. Aronsohn w Podgórzu.

C. k. Sąd powiatowy.

Podgórze 4 listopada 1896.

---

L. 7874 (9793 1—3)

W tut. sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniach 15 stycznia 1897 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 26 lutego 1987 nawet poniżej takowej licytacya 9/24 części realności wyk. hip. l. 120 gm. Radymno dalej 9/24 części z połowy realności lwh. 121 gm. Radymno przedtem Ahafii Małysz obecnie Michała Zawady, Wasyla Małysza i Dmytra własnych, w końcu połowy realności l. wyk. 276 tejże gminy dłużniczki własnej na rzecz Borucha Grünstein pto 60 zł. z pn.

Cena wywołania 763 zł.

Wadyum 77 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusąd. registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych, którzyby po dniu 20 sierpnia 1896 do tabuli weszli, ustanawia się kuratorem c. k. notaryusza Władysława Janickiego.

Radymno, 5 października 1896.

---

L. 11332 (9784 1—3)

W celu wydobycia na rzecz Jana Zdrzałki kwoty 50 zł. z pn. odbędzie się w tut. sądzie egzekucyjna publiczna sprzedaż do dłużnika Stanisława Jaroszewskiego jako spadkobiercy Justyny Jaroszewskiej należącej realności wyk. hip. l. l. 184 tudzież ciała hip. l. wyk. 752 na imię Teresy Jaroszewskiej i ciała hip. l. wyk. 753 na imię Rozalii z Jaroszewskich Dzwonnik ks. gr. gm. Przemyślany objętych na 675 zł. ocenionych na dzień 26 stycznia 1897 i 1 marca 1897 każdym razem o godz 10 rano z tem, że na pierwszym terminie sprzedaż tylko powyżej lub za cenę szacunkową, na drugim także poniżej takowej nastąpi.

Wadyum wynosi 10% ceny szacunkowej

Resztę warunków można w tus. registraturze przejrzeć.

Kuratorem wierzycieli jest p. Alexander Zaleski.

Przemyślany, 16 listopada 1896.

---

L. 8414 (9811 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Zywcu ogłasza, że w sprawie egzekucyjnej Bernarda Huperta przeciw Józefowi Czechowi synowi Jana pto 49 zł. 31 ct rozpisaną została egzekucyjna sprzedaż całej realności nk 9 lwh. 13, połowy realności lwh. 19, 27/96 części realności lwh 826 ks. gr. gm. Radziechowy egzekuta własnych w Radziechowach położonej na dzień 27 stycznia 1897 i 3 marca 1897 każdym razem o godz. 10 rano.

Wadyum 112 zł

Cena szacunkowa i wywołania 1112 zł. 68 ct.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony adw. dr. Bogdani w Zywcu.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania można przejrzeć w tut. sądowej registraturze.

Żywiec, dnia 17 września 1896.

---

L. 26892 (9771 1—3)

C. k. Sąd powiatowy miej deleg. podaje do wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności Maryanny Swierzbowej w sumie 230 w. a. z należytościami dodatkowemi. dozwoloną została sprzedaż egzekucyjna realności lwh. 26 ks. gr. gm. kat. Łęg objętej do Marcina Długonia należącej.

Sprzedaż odbędzie się przez licytacyę publiczną w Sądzie tym w dwóch terminach dnia 2 lutego 1897 i dnia 26 marca 1897 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa 630 zł ponizej której w terminie pierwszym realność sprzedaną nie będzie.

W drugim terminie nastąpi sprzedaż za jakąkolwiek najwyżej cfiarowaną cenę.

Wadyum przy licytacyi złożyć się mające wynosi 63 zł.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy przejrzeć można w registraturze c. k. Sądu powiatowego miej. deleg.

Kuratorem niewiadomych z miejsca pobytu wierzycieli ustanowiony został adw. dr. Tertil z substytucyą adw. dr. Glasera.

Tarnów, 1 listopada 1896.

---

L. 7732 (9809 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Zywcu ogłasza, że w sprawie egzekucyjnej Arnolda Pawluszkiewicza przeciw Franciszkowi Tomalczykowi pto 167 zł. 41 ct. rozpisaną została egzekucyjna sprzedaż 1/4 części realności lwh. 281 ks. gr. gm. Sporysz egzekuta własnych w Sporyszu położonych na dzień 27 stycznia 1897 i 3 marca 1897 każdym razem o godz. 10 rano.

Wadyum 30 zł.

Cena szacunkowa i wywołania 293 zł. 75 ct.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony adw. dr. Junger w Zywcu.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania można przejrzeć w tusąd. registraturze.

Zywiec, dnia 2 września 1896.

---

L. 12927 (9708 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Sniatynie podaje do powszechnej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Dawida Rosenhecka przeciw nieobjętej masie spadkowej po Izaku Schmilu Glinercie o zapłacenie kwoty 300 zł. w. a. z pn. odbędzie się dnia 27 stycznia 1897 i dnia 26 lutego 1897 każdym razem o godz 10 przed południem w sądzie tut. przymusowa sprzedaż wpisanej na rzecz Izaka Samuela Glinerta recte Icka Schmila Glinerta 1/8 części z wierzytelności 11 rat po 60 zł. pochodzącej z większej kwoty 1000 zł. wa. z 10% odsetkami od 10 grudnia 1884 tudzież kosztów 69 zł. 72 ct. i 2 zł. 36 ct. z pn. ciężącej na karcie C. whl. 454 ks. gr. gm Widynów jako na karcie glównej i w stanie biernym whl. 44 i 484 ks. gr. gm. Widynów jako na kartach ubocznych.

Cenę wywolania stanowi kwota 222 zł. zaś wadyum 10% tejże.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony adw. dr. Wiktor Ziemba ze Sniatyna.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tus. registraturze.

Sniatyn, dnia 16 listopada 1896.

---

. 10483 (9674 2—3)

C. k. Sąd powiatowy miej. del. w Tarnowie podaje do wiadomości, że na zaspokojenie kosztów Anieli Krzak w sumie 24 zł. 27 ct. w. a. z pn. i 10 zł. 25 ct. w. a. z pn. dozwoloną została sprzedaż egzekucyjna 1/5 części realności lwh. ks. gr. gm. kat. Bobrowniki małe objętej Jana Krzaka własnej

Sprzedaż odbędzię się przez licytacyę publiczną w sądzie tym w dwóch terminach dnia 29 stycznia 1897 i dnia 26 lutego 1897 każdym razem o godz. 10 rano.

Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa 78 zł. 97 3/5 ct. poniżej której w terminie pierwszym realność sprzedaną nie będzie.

Na drugim terminie nastąpi sprzedaż za jakąkolwiek najwyżej cfiarowaną cenę.

Wadyum przy licytacz złożyć się mające wynosi 10 zł.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy przejrzeć można w registraturze c. k. Sądu powiatowego miejsko del.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony adw. dr. Tertil z substytucyą adw. dr. Salza.

Tarnów, dnia 30 listopada 1896.

---

L. 7210 (9744 2 - 3)

Sąd tut zawiadamia, że na zaspokojenie ptetensyi Abrahama Friedmana w kwocie 54 zł. z pn. odbędzie się dnia 29 stycznia 1897 i 26 lutego 1897 zawsze o godz. 10 przed południem przymusowa publiczna sprzedaż realności wyk. hip. l. 71 i l. 36 ks. gr. gm. kat Rata dłużnika Jędrzeja Góry własnej a to na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny szacunkowej 390 zł., na drugim zaś i poniżej takowej.

Wadyum wynosi 39 zł.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tut. registraturze przejrzeć.

Wreszcie ustanawia się dla wierzycieli nieznanych i dla tych, którymby rezolucya licytacyjna przed terminem z jakiegokolwiekbądź powodu doręczoną być nie mogła lub którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego t. j. po dniu 18 kwietnia 1896 prawo zastawu uzyskali kuratorem adw. dr. Jamińskiego i tychże wierzycieli o rozpisaniu niniejszej licytacyi i ustanowinieu dla nich kuratora niniejszem się zawiadamia.

Rawa, dnia 16 września 1895.

L. 5087 (9710 3—3)

C. k. Sąd powiatowy zawiadamia, że w tymże Sądzie odbędzie się publiczna sprzedaż realności w Dupliskach położonej wedle whl. 69 dłużników Anny i Wasyla Horyń własnej na rzecz zakładu kredytowego włościańskiego o 7 rat po 9 zł. dnia 21 stycznia 1897 i 25 lutego 1897 każdym razem o godzinie 10 rano a to na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na drugim zaś i poniżej takowej.

Wadyum wynosi 21 zł.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tut. registraturze przejrzeć.

Dla wierzycieli, którymby rezolucya licytacyjna doręczoną być nie mogła, lub którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego do tabuli weszli ustanowiony kuratorem notaryusz Gross.

Załeszczyki, 26 czerwca 1896.

L. 6363 (9747 2—3)

Zbarazki Sąd powiatowy uwiadamia że celem zaspokojenia pretensyi Wysokiego Skarbu w kwocie 12 zł. 52½ ct. w. a. z pn. odbędzie się dnia 19 stycznia 1897 i dnia 23 lutego 1897 każdym razem o godz. 10 przymusowa sprzedaż realności w Stryjówce położonej wedle wyk. hip. 432 ks. gr. dla gm. kat. Stryjówka Abrahama Jorysza własnej

Na pierwszym terminie realność rzeczona sprzedaną będzie tylko wyżej lub za cenę szacunkową 570 zł., zaś na drugim także niżej takowej.

Wadyum wynosi 57 zł.

Akt oszacowania i bliższe warunki można w tus. registraturze przejrzeć.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono dr. Steina adw. w Zbarażu kuratorem.

Zbaraż, 30 września 1896.

L. 6985 (9739 2—3)

W sprawie egzekucyjnej Towarzystwa zaliczkowego w Podhajcach przeciw nieznanym z miejsca pobytu Aronowi Gangowi Aronowi Herschowi Schulmanowi i Ryfce Gangowej o zapłatę 168 zł. 39 ct. odbędzie się w tut. Sądzie o godz. 10 rano dnia 11 stycznia 1897 tylko za lub powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 25 stycznia 1897 także poniżej takowej przymusowa licytacya realności objętej whl. 401 ks. gr. gm. kat. Podhajce egzekutów Arona i Rytki Gangów własnej, dalej realności objętej wyk. hip. l. 1200 ks. gr. gm. kat. Podhajce egzekuta Arona Herscha Schulmana własnych.

Cena szacunkowa oraz wywołania 485 zł.

Wadyum 48 zł. 50 ct.

Wyciąg hipoteczny, akt oszacowania i protokół opisania przynależności przejrzeć można w tus. registraturze.

Dla niewiadomych wierzycieli hipot. ustanowiony kurator Karol Srokowski w Podhajcach.

C. k. Sąd powiatowy.

Podhajce, dnia 15 listopada 1896.

L. 13448 (9738 2—3)

W sprawie egzekucyjnej Gal. Zakładu kredyt. ziemskiego w likwidacyi we Lwowie przeciw spadkobiercom Ludwika Gelbera pto 9000 zł. z pn. odbędzie się w tut. Sądzie o godz. 10 rano dnia 12 stycznia 1897 tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 10 lutego 1897 także poniżej takowej przymusowa licytacya realności pod lk. 140|135 w Podhajcach położonej, a lwh. 417 tejże gm. objętej.

Cena szacunkowa tudzież wywołania 20.760 zł.

Wadyum 2076 zł.

Wyciąg hipoteczny i protokół opisania przynależności przejrzeć można w tus. registraturze.

Dla niewiadomych wierzycieli hipotecznych ustanowiony kurator adw. dr. Roth w Podhajcach.

C. k. Sąd powiatowy

Podhajce, dnia 4 grudnia 1896.

L. 11700 (9707 2—3)

Dnia 27 stycznia 1897 powyżej ceny szacunkowej lub za takową, zaś dnia 26 lutego 1897 nawet poniżej takowej odbędzie się o godz. 10 rano egzekucyjna licytacya realności whl. 625 ks. gr. gm. Karłów obj. Petra Koszmaniuka Lesia własnej na rzecz Towarzystwa kredytowego i oszczędności dla handlu i przemysłu w Sniatynie pto 300 zł. w. a. z pn.

Cena wywołania 769 zł.

Wadyum 76 zł. 90 ct.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny można przejrzeć w tus. registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych ustanowiony adw. dr. Wilhelm Rosenheck ze Sniatyna.

C. k. Sąd powiatowy.

Sniatyn, dnia 22 listopada 1896.

L. 9895 (9746 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Starym Sączu przeprowadzi celem wydobycia pretensyi Skarbu kolejowego w kwocie 29 zł. 24 ct. publiczną egzekucyjną sprzedaż posiadłości objętej wyk. hip. l. 80, 1|8 części whl. 49 i połowy whl. 81 ks gr. Piwniczna objętych Mecha Erreicha własność stanowiących w dniu 26 stycznia 1897 i w dniu 23 lutego 1897 o godz. 10 rano.

Cena wywołania 248 zł. 70 ct. w. a.

Wadyum 63 zł.

Resztę aktów przejrzeć można w Registraturze.

Stary Sącz, 31 października 1896.

L. 8412 (9745 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Starym Sączu przeprowadzi celem wydobycia pretensyi Kazimierza Cebuli w kwocie 30 zł. z pn publiczną egzekucyjną sprzedaż 1/4 części posiadłości objętej whl. 176 i 1/4 części realności lwh. 974 w Starym Sączu Jana Chmury własnych w dniu 20 stycznia 1897 i w dniu 19 lutego 1897 o godzinie 10 rano.

Cena wywołania pierwszej wynosi 96 zł. 25 ct., drugiej 200 zł.

Wadyum pierwszej wynosi 24 zł., drugiej 50 zł.

Resztę aktów przejrzeć można w Registraturze.

Stary Sącz, dnia 14 listopada 1896.

L. 6658 (9736 2—3)

W celu zaspokojenia pretensyi Iwana Litwina w kwocie 40 zł. a. w. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym dnia 22 stycznia i dnia 26 lutego 1897 zawsze o godzinie 10 rano przymusowy publiczny przetarg realności w Zakomarzu położonej a to:

a) 1/3 części z połowy wykazu hipotecznego l. 246.

b) połowy z połowy wykazu hipotecznego l. 247 i

c) połowy wykazu hipotecznego l. 49 pod l. spis 40 gminy katastralnej Zakomarza, Pawła Wolaniuka własnych. Poręczne wynosi 10% ceny wywołania w kwocie 40 zł. 53 ct. Bliższe warunki, akt ocenienia i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tusądowem archiwum.

C. k. Sąd powiatowy.

Olesko, 4 listopada 1896.

L. 11254 (9798 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Winnikach podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności w kwocie 170 zł. w. a. z pn. odbędzie się dnia 28 stycznia 1897 i dnia 15 lutego 1897 każdym razem o godzinie 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż przez licytacyę realności objętej wyk. hip. 219 ks. gr. Gaje dłużnika Iwana Tiutko własnej.

Cena wywołania 1335 zł.

Wadyum 133 zł.

Resztę warunków i akt oszacowania przejrzeć można w tutejszej registraturze.

C k. Sąd powiatowy.

Winniki, 11 listopada 1896.

L. 12187 (9773 2—3)

W tut. Sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniu 11 stycznia 1897 powyżej ceny szacunkowej, zaś w dniu 16 lutego 1897 nawet poniżej takowej, licytacya 1/8 części realności l. 395 według wyk. hip. 453 ks. gr. gm. Brzozów dłużnika Jędrzeja Smigla własnej na rzecz Józefa Freunda pto 5 zł. 30 ct. z pn.

Cena wywołania 79 zł., wadyum 7 zł. 90 ct.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusąd. registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem adw. dr. Festenburga w Brzozowie.

Brzozów, 30 września 1896.

L. 9085 (9596 2—3)

C. k Sąd powiatowy w Turce zawiadamia niniejszem, że celem zaspokojenia sumy 50 zł. a. w. z pn. odbędzie się na rzecz Sary Róży Steuerbach w tut. sądzie sprzedaż realności whl 184 księgi gr. gminy Wołosianka mała objętej dłużnika Michała Łuteczka własnej w dniu 4 lutego 1897 i dniu 11 marca 1897 każdym razem o godz. 10 rano.

Wadyum wynosi 37 zł

Wyciąg hipoteczny, akt opisania i ocenienia i resztę warunków można przejrzeć w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony dr. Lindenbaum adw. w Turce.

Turka, dnia 13 września 1896.

# Konkursa.

L 94483 (9799 1—3)

KONKURS

Na posady ekspedyentów przy c. k. Urzędach pocztowych:

a) w Zarudziu w powiecie złoczowskim i

b) w Pikulicach w powiecie przemyskim za kontraktem służbowym i kaucyą po 200 zł.

Pobory dla Zarudzia.

Płaca rocznych 150 zł., ryczałt kancelaryjny 40 zł. i wynagrodzenie 180 zł. na codziennego posłańca pieszego do Zborowa i napowrót.

dla Pikulic.

Płaca rocznych 150 zł., ryczałt kancelaryjny 40 zł. i wynagrodzenie 180 zł. na pieszego posłańca codziennie do c. k. Urzędu pocztowego 1 w Przemyślu i napowrót.

Podania o pierwszą posadę, należy wnieść najpóźniej do 8 stycznia, zaś o drugą posadę najpóźniej do 2 stycznia 1897 do c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie.

Lwów, dnia 22 grudnia 1896.

L. 95063 (9800 1—3)

KONKURS

Na posadę ekspedyenta przy c. k. Urzędzie pocztowym w Byble w powiecie rohatyńskim za kontraktem służbowym i kaucyą w kwocie 200 zł.

Płaca rocznych 150 zł., ryczałt kancelaryjny 40 zł. i wynagrodzenie 180 zł. na codziennego posłańca pieszego do Bołszowiec i napowrót.

Podania należy wnieść najpóźniej do 14 stycznia 1897 do c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie.

Lwów, dnia 24 grudnia 1896.

L. 9527 (9698 3—3)

Ogłoszenie konkursu.

Na podstawie uchwały Rady miejskiej z dnia 16 grudnia 1896 l. 9527 rozpisuje się niniejszem na opróżnioną w etacie służby gminnej miasta Stryja posadę rachmistrza miejskiego konkurs pod następującymi warunkami:

1. że kandydat posiada obywatelstwo austryackie,

2. że nie przekroczył 40 roku życia,

3, że posiada kwalifikacyę przepisaną rozporządzeniem Wysokiego Wydziału krajowego z dnia 29 maja 1891 Nr. 67 Dz. u. kr. a mianowicie: że złożył egzamin z kasowości i rachunkowości państwowej i że odbył przynajmniej jednoroczną praktykę przy kasie Wydziału krajowego, jednego z Magistratów lub też przy kasie rządowej, i

4. że posiada znajomość języków krajowych, tudzież języka niemieckiego w słowie i piśmie.

Do posady tej przywiązana jest płaca stała 800 zł. aw., tudzież dodatek aktywalny w kwocie 200 zł. aw. rocznie, z prawem do trzech pięcioleci po 10% stałej płacy wynoszących i nadto prawem do emerytury.

Przy objęciu posady winien będzie kandydat złożyć kaucyę służbową w wysokości jednorocznej stałej płacy.

Prócz czynności we właściwy zakres urzędowy rachmistrza wchodzących, obowiązany będzie kandydat załatwiać wszystkie te czynności urzędowe, które na mocy szczegółowych poleceń Burmistrza przydzielone mu zostaną

Posada ta nadaną zostanie na razie prowizorycznie, a po dwuletniej zadowalającej służbie nastąpić może stabilizacya.

Podania zaopatrzone w wymagane dokumenta, należy wnosić do Magistratu w terminie do 31 stycznia 1897.

Z Magistratu król, miasta

Stryj, 20 grudnia 1896.

L 557 (8917 1—2)

**Konkurs.**

Podaje się do powszechnej wiadomości, że w tutejszem mieście jest posada lekarza miejskiego natychmiast do obsadzenia.

Pensya roczna 500 zł. i szeroka praktyka prywatna same przez się nastręczają ubiegającemu się lekarzowi bardzo korzystne warunki bytu.

Zwierzchność gminna

Ustrzyki dolne, 27 grudnia 1896.

L. 881 (9699 3—3)

C k. Izba notaryalna w Krakowie rozpisuje konkurs na opróżnioną posadę c. k. notaryusza w Oświęcimie, ewentualnie w razie przeniesienia którego z c. k. notaryuszów na tę posadę, także na inną wskutek takiego przeniesienia w obrębie tutejszej c. k. Izby opróżnić się mogącą posadę do dnia 25 stycznia 1897.

Kompetenci o tę posadę mają podania swe w drodze odnośnymi przepisami określonej w tymże terminie w tutejszej c. k. Izbie wnieść.

Kraków, dnia 19 grudnia 1896.

# Upadłości.

L. 136 (9815 1—3)

Do powzięcia uchwały po myśli §. 161 ust. konk. względem honoraryum roszczonego przez adw. dr. Stanisława Krzyżanowskiego jako zawiadowcę masy rozbiorowej Łukasza vel Karola Kozakiewicza, tudzież do ustalenia rachunku z poczynionych przez zawiadowcę wydatków wzywa się wszystkich wierzycieli tejże masy rozbiorowej na dzień 4 stycznia 1897 godz. 10 rano do biura Nr. 3 tut. ck. Sądu krajowego.

Lwów, dnia 20 grudnia 1896.

C. k. komisarz konkursowy.

# Kuratele.

L. 4648 (9741 2—3)

Maryannę Wywrót ze Świebodnej uznano za umysłowo chorą.

Kuratorem dla niej ustanowiono Hrycia Basistego tamże.

C. k. Sąd powiatowy.

Pruchnik, 25 czerwca 1896.

L. 11449 (9734 2—3)

Maryanna Niewola ze Staszkówki uznana umysłowo chorą. Kuratorem jej Jędrzej Szczerba w Staszkówce.

Gorlice, dnia 7 października 1896.

L. 11619 (9733 2—3)

Jan i Katarzyna Swiątkowie z Radgoszczy uznani za marnotrawców.

Kuratorem Jan Dyjak z Radgoszczy.

C. k. Sąd powiatowy.

Dąbrowa, dnia 30 listopada 1896.

# Wyroki prasowe.

L. 27963 (9752)

C. k. Sąd krajowy jako prasowy na wniosek c. k. Prokuratora Państwa orzekł, iż treść następujących artykułów umieszczonych w Nr. 2 peryodycznego pisma „Bocian“ z daty Kraków, 15 grudnia 1896 stanowi przedmiotową istotę, a mianowicie treść artykułu z napisem „Konstanty Krumłowski Przygody JMCi Pana Prota herbu Dolejszklanka“ (str. 5) występku z §. 516 uk. zaś treść artykułu z napisem „Parawan“ (str. 8) występku z §. 305 uk. i dalsze rozszerzanie inkryminowanych artykułów zostaje wzbronione.

Kraków, 18 grudnia 1896.

Z. 296 (9697)

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 13 November 1896, Z. 33500, die Weiterverbreitung der Nummer 51 der in New-York erscheinenden Zeitschrift: „Delnicke Listy — Organ mezinarodni delnicke jednoty v Americe — Ročnik III.“ vom 24 October 1896 nach §. 493 St. P. O. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 24 November 1896, Z. 34496, die Weiterverbreitung der Nummer 33 der in Pilsen erscheinenden Zeitschrift: „Zapadocesky posel lidu“ vom 20 November 1896 wegen des Artikels: „Vojenska hlidka v Pekle“ (§§ 488 und 491 St. G. und Art V des Gesetzes vom 17 December 1862, Nr. 7 R. G. Bl ex 1863) nach § 493 St. P. O. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Jičin hat mit dem Erkenntnisse vom 26 November 1896, Z. 11178, die Weiterverbreitung der Nr 20 der Zeitschrift: „Proletar“ vom 19 November 1896 wegen der Stellen: 1. „nekoupime si“ bis „a nebi“ auf Seite 151 des Artikels: „Nas tisk“, dann „Jak tuene a tlustе“ bis „zjevnym tajemstvim“ und „a svatriv“ bis „psenicne mouky“ auf Seite 157 des Artikels: „Kreatury na papezskem stolci“ nach § 303 St. G., 2. „Svet oklaman byl“ bis „se narodil“ auf Seite 157 des Artikels: „Kreatury na papezskem stolci“ nach § 122 lit. a St. G., 3 „Když potom sedali“ bis „draha maminko“ auf Seite 154 des Feuilletons: „Hrabivost barona Liebigu“ nach § 488 St. G. und Art. V des Gesetzes vom 17 December 1862, Nr. 8 R. G. Bl. ex 1863, und 4. „Budou-li chtit pochopit“ bis „druhy mezi sebou“ auf Seite 11 und „Pochopil-li jsem“ bis „spolecenske naprave“ auf Seite 12 der Beilage: „Mezi venkovany“ nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Ung.-Hradisch hat mit dem Erkenntnisse vom 28 November 1896, Z. 8847, die Weiterverbreitung der Nummer 23 der Zeitschrift: „Vyskovske Noviny“ vom 20 November 1896 wegen der Artikel: „Vytrvejme“, „Z nasi rozhledny na Sv. Urbano“ nach § 493 St. P. O. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Olmütz hat mit dem Erkenntnisse vom 26 November 1896, Zahl 13083, die Weiterverbreitung der Nummer 21 der Zeitschrift: „Lipa“ vom 20 November 1896 wegen der Stelle von „Jeste slowo k nasim“ bis „toto snad postaci“ des Artikels: „Z obecenstva“, wegen des ganzen Artikels: „Pan Fr. Vaclavik“ und wegen der Stelle von „A ty nas lide“ bis „po sobe dat plivati“ des Artikels: Zvlastni priklad židovske drzosti“ nach § 493 St. P. O. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Olmütz hat mit dem Erkenntnisse vom 27 November 1896, Z. 13173, die Weiterverbreitung der Nummer 137 der Zeitschrift: „Olomoucky Pozor“ vom 26 November 1896 wegen der Stelle von „Tot se vi, že uwedomeli obecni starostove“ bis “kde da se provesti vsechno“ des Artikels: „Svuj k svemu!“ und wegen des ganzen Artikels: „Potlacovani hesla“ „Svuj k svemu!“ nach § 493 St. P. O. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Olmütz hat mit dem Erkenntnisse vom 27 November 1896, Zahl 13174, die Weiterverbreitung der Nummer 113 der Zeitschrift: „Selske listy“ vom 26 November 1896 wegen der Stelle von „Co jeste z obcenich starostu“ bis „vlastnim spoluobcanum“ des Artikels: „Ze starostu — policajty?“ nach § 493 St. P. O. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Olmütz hat mit dem Erkenntnisse vom 1 December 1896, Zahl 13310, die Weiterverbreitung der Nummer 48 der Zeitschrift: „Schönberger Zeitung“ vom 27 November 1896 wegen der Stelle von „Da greift natürlich jeder nach seiner Zeitung“ bis „zu einem fröhlichen Weihnachtsfeste„ des Artikels: „Nikolo kommt!“ nach § 493 St. P. O. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Neutitschein hat mit dem Erkenntnisse, vom 30 November 1896, Zahl 10391, die Weiterverbreitung der Nummer 48 der in Mähr.-Weißkirchen erscheinenden Zeitschrift: „Weißkirchen-Leipniker Lokal-Anzeiger“ vom 28 November 1896 wegen des ganzen Leitartikels: „Vorsicht bei Weihnachtseinkäufen“ nach § 302 St. G. verboten.

## Rozmaite obwieszczenia.

L. 2585 (9701 3—3)

Jego Excelencya Pan Prezydent c. k. wyższego Sądu krajowego we Lwowie zamianował dla pierwszej z dniem 15 lutego 1897 o godzinie 9 rano się rozpoczynającej zwyczajnej kadencyi posiedzeń sądów przysięgłych na rok 1897 przy c. k. obwodowym Sądzie w Stanisławowie Prezydenta tegoż c. k. Sądu Przewodniczącym Sądu przysięgłych, zaś zastępcami Przewodniczącego radców Sądu krajowego: Michała Hofmokla, Kamila Krafta, Władysława Łuckiego, Emila Komarnickiego i Juliusza Turteltauba.

Stanisławów, 20 grudnia 1896.

L. 1883 (9700 3—3)

Na pierwszą zwyczajną z dniem 22 lutego 1897 o godzinie 9 rano rozpoczynającą się kadencyę Sądu przysięgłych w Sanoku mianowanym został c. k. Prezydent sądu obwodowego dr. Michał Stefko przewodniczącym, a c. k. radcy sądu krajowego Jan Staruszkiewicz, Roman Jamiński i Antoni Bośniacki jego zastępcami.

Prezydyum c. k. sądu obwodowego
Sanok, dnia 20 grudnia 1896.

L. 1201 (9714 3—3)

C. k. Izba notaryalna we Lwowie wzywa wszystkich tych, którzyby z urzędowania Juliana Karabińskiego, byłego substytuta c. k. notaryusza w Mikulińcach i komisarza sądowego, według ustępu pierwszego §. 25 ust. not. z mocy ustawowego prawa zastawu prawo żądania zaspokojenia swoich pretensyj z kaucyi służbowej tegoż byłego zastępcy c. k. notaryusza rościli, by odnośne pretensye w przeciągu sześciu miesięcy w tutejszej c. k. Izbie notaryalnej tem pewniej zgłosili, ileże w przeciwnym razie po upływie terminu tego bez względu na ich roszczenia, zezwolenie na dewinkulacyę i wydanie tejże kaucyi właścicielowi lub jego prawonabywcom udzielone zostanie.

C. k. Izba notaryalna.
Lwów, dnia 31 października 1896.

L. 23054 (9369 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Stanisławowie zawiadamia nieznajomych z życia i miejsca pobytu Jerzego Knihinickiego, Mikołaja Knihinickiego, Anastazyę z Knihinickich Jaroszewską, Annę z Knihinickich Żubrową, Stefana Krajewskiego, Maryannę Krajewską, Katarzynę Hołyńską, Antoniego Knihinickiego, i Józefa Morze, Teklę z Knihinickich Hoszowską, Marcina Knihinickiego, Teofila Knihinickiego, Maryannę Krajewską córkę Stefana, Jana Knihinickiego, Wincentego Krajewskiego, Jana Krajewskiego, Antoniego Łuk Knihinickiego, Łukasza Krajewskiego, Adama Knihinickiego, Jakóba Łuk Knihinickiego, że w sporze Emilii z Knihinickich Strzelbickiej i Aleksandry Rudeńskiej przeciw nim o współwłasność parcel budowlanych 191, 192 i gruntowych 610, 611, 612/1 i tak dalej w gminie katastralnej Cucyłów kuratorem dla nich adwokat dr. Sokal w Stanisławowie ustanowiony został, przyczem wzywa się ich, by kuratorowi temu potrzebną informacyę do obrony udzielili lub innego zastępcę obrali i takowego Sądowi wymienili.

Stanisławów, 26 września 1896.

L. 10232 (9399 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Zborowie zawiadamia niewiadomego, z miejsca pobytu Stefana Franków, że przeznaczona dla niego uchwała tabularna z dnia 11 grudnia 1895 l. 13780 kuratorowi Wasylowi Wowk Ilkowego doręczoną została.

Zborów, 1 listopada 1896.

L. 9303 (9392 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Zborowie zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Maryę Andrejów, że przeznaczona dla niej uchwała tabularna z dnia 10 czerwca 1895 l. 6254 kuratorowi Ilkowi Malinowskiemu doręczoną została.

Zborów, 4 listopada 1896.

L. 9396 (9393 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Zborowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Łucia Oleksiewicza, że przeznaczona dla niego uchwała tabularna z dnia 6 marca 1896 l. 1495 kuratorowi Antochowi Pająk doręczoną została.

Zborów, 30 października 1896.

L. 23365. (9350 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu uwiadamia Mikołaja Sojkowskiego z miejsca pobytu nieznanego, tudzież spadkobierców jego z miejsca pobytu nieznanych, że na prośbę Towarzystwa zaliczkowego rolnego w Przemyślu wydano przeciw niemu ts. uchwałą z dnia 5 grudnia 1896 l. 23365 nakaz zapłaty sumy wekslowej 125 zł. w. a. z pn oraz ustanowił Sąd dla tego pozwanego kuratora w osobie dr. Peipera z zastępstwem dr. Gansa i poleca pozwanemu, ażeby co do swej obrony z kuratorem się porozumiał lub innego pełnomocnika sądowi w czas przedstawił, inaczej skutki zaniedbania sam sobie przypisać będzie musiał.

Z c. k. Sądu obwodowego.
Przemyśl, 5 grudnia 1896.

L 6985. (9740 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Podhajcach zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomych Arona Ganga, Ryfkę Gang i Arona Herscha Schulmana, że w sprawie egzekucyjnej Towarzystwa zaliczkowego w Podhajcach przeciw nim o zapłatę 168 zł. 39 ct. z pn. ustanowił dla nich celem doręczenia uchwały licytacyjnej z 15 listopada 1896 r. l 6985 i następnych kuratorem ad actum adw. dr. Rotha w Podhajcach i wzywa się ich niniejszem, by potrzebnej ku obronie swych praw informacyi temuż kuratorowi udzielili, lub innego zastępcę sobie ustanowili.

C. k. Sąd powiatowy
Podhajce, 15 listopada 1896.

L. 51416. (9756 2—3)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy w Krakowie w porozumieniu z Prezydyum c. k. Namiestnictwa we Lwowie postanowił, że w ciągu roku 1897 wpisy do rejestrów handlowych i do rejestru dla stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych w tutejszym c. k. Sądzie przeprowadzonych odnoszące się, ogłaszane będą w „Gazecie Lwowskiej“ i w gazecie „Wiener Zeitung“, zaś co do firm znaczniejszych lub na żądanie stron także w „Przeglądzie prawa i administracyi“ we Lwowie.

Co się niniejszem do publicznej wiadomości podaje.

Kraków, 18 grudnia 1896.

L. 2526. (9765 2—3)

Obwieszczenie.

Jego Ekscelencya Prezydent c. k. wyższego Sadu krajowego zamianował dla pierwszej dnia 22 lutego 1897 o godzinie 9 rano rozpocząć się mającej kadencyi Sądu przysięgłych przy tutejszym c. k. Sądzie obwodowym c. k. Prezydenta Augusta Schmidta przewodniczącym, a zastępcami przewodniczącego c. k. Radców Sądu kraj. Henryka Alschera, Ottokara Ansiona, Jana Wichańskiego, Alfreda Manasterskiego, Alfreda Zawadzkiego, Justyna Bogusławskiego i dr. Juliana Sopotnickiego.

Prezydyum c. k. Sądu obwodowego.
Złoczów, 24 grudnia 1896.

L. 14642. (9770 2—3)

C. k. Sąd powiatowy m. del. w Sanoku powiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Seńka Nebesia z Olchowiec, że Wasyl Nebesio i inni wnieśli przeciw niemu w dniu 20 października 1896 do l. 14642 pozew o oddanie w posiadanie $^{3}/_{4}$ części wyk. hip. 122 ks Olchowce.

Termin do rozprawy wyznaczono na dzień 15 stycznia 1897 roku o godzinie 9 rano.

Dla pozwanego ustanowiono kuratora ad actum w osobie adwokata dr. Flakowicza w Sanoku i wzywa się pozwanego, aby w w sprawie tej ustanowił sobie pełnomocnika, gdyż inaczej rozprawa z wyznaczonym kuratorem przeprowadzoną będzie.

C. k. Sąd pow. miej. del.
Sanok, 14 listopada 1896.

L. 22903. (9768 2—3)

Zawiadamia się niewiadomego z miejsca pobytu Michała Rzące, że na skargę Salamona Lichtmana przeciw niemu do l. 22903 o 101 zł. 97 ct. z pn. wyznaczono do rozprawy termin na 22 stycznia 1897 przedpołudniem.

Wzywa się Michała Rzące, aby środki obrony kuratorowi swemu adwokatowi panu Stubrowi podał, lub innego pełnomocnika sądowi wymienił, inaczej bowiem skutki zaniedbania tego sam sobie przypisze.

Z c. k. Sądu powiat. miej. deleg.
Nowy Sącz, 11 grudnia 1896.

L. 15589. (9769 2—3)

C. k. Sąd powiatowy m. del. w Sanoku zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Jana Marusia, że Nathan Landesmann wniósł przeciw niemu pozew o 3 zł. 80 ct. z pn, na który termin do rozprawy drobiazgowej na dzień 21 stycznia 1897 wyznaczono, dlań zaś kuratora w osobie p. dr. Flakowicza, adwokata w Sanoku ustanowiono.

C. k. Sąd pow. miej. del.
Sanok, 26 listopada 1896.

L. 7465 (9391 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Winnikach zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Katarzynę Matysko, że na prośbę Rozalii Niczyj de praes 6 maja 1896 l. 3459 ustanowiono dla niej kuratora w osobie Piotra Obarańca wójta z Winnik i wzywa się ją, by do kuratora tego sama się zgłosiła lub innego pełnomocnika sądowi przedstawiła, ileże inaczej sama sobie skutki swego niedbalstwa przypisze.

C. k. Sąd powiatowy.
Winniki, 20 sierpnia 1896.

L. 8031 (9383 2—3)

Zawiadamia się niewiadomego z życia i miejsca pobytu Wiktora Lorczaka, że w sporze drobiazgowym Berla Jonasa Herbsta przeciw niemu pto 29 zł. a. w. z pn. Antoni Żurek z Muszyny dla niego ustanowiony został kuratorem i że temuż pozew z 20 listopada 1896 l. 8031 doręczony został.

Rzeczą jest Wiktora Lorczaka udzielić kuratorowi informacyi do sporu lub innego pełnomocnika ustanowić, inaczej sam sobie przypisze skutki zaniedbania.

C. k. Sąd powiatowy.
Muszyna, 21 listopada 1896.

L. 20450 (9408 2—3)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Przemyślu uwiadamia z miejsca pobytu niewiadomych Jędrzeja Wajdę i Katarzynę Wajdową, Wiktora Heducha i Antoniego Wilusza, że w sprawie Leiby Gansa przeciw Mendlowi Gallerowi o 39 zł. aw. z pn. kuratorem ad actum dla nich pan dr. Mantel adwokat w Przemyślu ustanowiony został, któremu też uchwały z 16 listopada 1895 l. 16233 dla nich przeznaczone doręczone zostały.

Przemyśl, 14 listopada 1896.

L. 13065 (9476 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Lubaczowie zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Anastazyę Horęczą, że przeznaczoną dla niej uchwałę z 17 czerwca 1896 l. 7076 dozwalającą wydzielenia parcel 689, 690, 691/1 z whl. 310 ks. gr. gminy Oleszyce miasto doręczył ustanowionemu kuratorowi p. dr. Kazimierzowi Turzańskiemu koncypientowi adwokackiemu w Lubaczowie.

Lubaczów, 18 listopada 1896.

L. 13498 (9475 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Lubaczowie zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu Jana Wolf i Julianny z Neulsów Wolf, że przeznaczoną dla nich uchwałę z 30 czerwca 1896 l. 8266 dozwalającą wydzielenia parcei 943, 944 i 945 z whl. 117 ks. gr. gminy Sucha wola I część doręczył ustanowionemu kuratorowi panu dr. Jakóbowi Szłapa adwokatowi w Lubaczowie.

Lubaczów, 18 listopada 1896.

L. 13499 (9474 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Lubaczowie zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu Jana Wolf i Julianny z Neulsów Wolf, że przeznaczoną dla nich uchwałą z 30 czerwca 1896 l. 8269 dozwalającą wydzieleuia parceli 106 z whl. 117 ks. gr. gminy Suchawola I część doręczył ustanowionemu kuratorowi panu dr. Jakóbowi Szłapa adwokatowi w Lubaczowie.

Lubaczów, 18 listopada 1896.

L 13067 (9473 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Lubaczowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Michała Horęczego syna Grzegorza, że przeznaczoną dla niego uchwałę z 17 czerwca 1896 l. 6981 dozwalającą intabulacyi prawa własności ciała hipotecznego whl. 167 ks. gr. gminy Oleszyce stare objętego na rzecz Katarzyny Ogryzło doręczył ustanowionemu kuratorowi p. dr. Jakóbowi Szłapa adwokatowi w Lubaczowie.

Lubaczów, 18 listopada 1896.

L. 3648 (9454 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Kopyczyńcach wzywa niewiadomego z miejsca pobytu Jana Konażowskiego, ażeby w ciągu roku od tego ogłoszenia zgłosił się do spadku po jego ojcu Michale Konarowskim zmarłym 5 października 1884 w Celejowie bez ostatniej woli rozporządzenia, inaczej ten spadek z ustanowionym dla niego kuratorem Iwanem Szołoza z Celejowa będzie pertraktowany.

C. k. Sąd powiatowy.
Kopyczyńce, 30 kwietnia 1896.

L. 13500 (9477 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Lubaczowie zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu Jana Wolf i Juliannę z Neulsów Wolf, że przeznaczoną dla nich uchwałę z 30 czerwca 1896 l. 8270 dozwalającą wydzielenia parcel 16 i 17 z whl. 117 ks. gr. gminy Suchawola I część doręczył ustanowionemu kuratorowi p. Janowi Haimanowi, kandydatowi notaryalnemu w Lubaczowie.

Lubaczów, 18 listopada 1896.

L. 16027 (9445 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Brzozowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Arona Biertassa w sprawie egzekucyjnej Brzozowskiego powiatowego Towarzystwa zaliczkowego przeciw niemu pto 160 zł. ustanowił dla niego kuratorem adw. dr. Dańca w Brzozowie

Wskutek tego wzywa się Arona Bierfassa, ażeby ustanowionemu kuratorowi potrzebnej udzielił informacyi, gdyż wynikłe z zaniedbania tego skutki sam sobie przypisze.

Brzozów, 22 listopada 1896.

L. 43853 (9427 2—3)

C k. Sąd krajowy jako Trybunał handlowy w Krakowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Kajetana Babeckiego, że przeciw niemu wniósł Bank galicyjski dla handlu i przemysłu w Krakowie pozew de praes. 8 października 1896 l. 39869 o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 750 zł. wa. z przyn. i że wydany wskutek tego pozwu nakaz zapłaty z dnia 9 października 1896 l. 39869 doręczony został ustanowionemu dla tegoż kuratorowi adwok. dr. Tomikowi ze substytucyą adw. dr. Schönberga w Krakowie i poleca Kajetanowi Babeckiemu, aby temuż kuratorowi potrzebnych środków obrony dostarczył, lub innego pełnomocnika sobie obrał i sądowi o tem doniósł, w przeciwnym bowiem razie skutki z tego zaniedbania wyniknąć mogące sam sobie przypisze.

Kraków, dnia 13 listopada 1896.

L. 47327 (9428 2—3)

C. k. Sąd krajowy jako Trybunał handlowy w Krakowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Józefa Gronera, że przeciw niemu wniósł Abraham Goldmann pozew de praes. 11 października 1896 l. 40273 o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 2400 zł wa. z przyn. i że wydany wskutek tego pozwu nakaz zapłaty z dnia 13 października 1896 l. 40273 doręczony został ustanowionemu dla tegoż kuratorowi adwok. dr. Peiperowi ze substytucyą adw. dr. Langroda w Krakowie i poleca Józefowi Gronerowi, aby temuż kuratorowi potrzebnych środków obrony dostarczył, lub innego pełnomocnika sobie obrał i sądowi o tem doniósł, w przeciwnym bowiem razie skutki z tego zaniedbania wyniknąć mogące sam sobie przypisze.

Kraków, dnia 27 listopada 1896.

L. 6965 (9438 2—3)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Rzeszowie zarządził wpisanie z dniem dzisiejszym w rejestrze handlowym dla firm pojedynczych zgłoszonej firmy: „Salamon Sonntag handel drzewa w Ostrowach Barańskich“ z tem, że firmę powyższą właściciel tejże swem pełnem imieniem i nazwiskiem podpisywać będzie.

Rzeszów, 30 lipca 1896.

L. 23369 (9187 2—3)

# EDYKT I.

C. k. wyższy Sąd krajowy podaje niniejszem do wiadomości, że projekt nowych ksiąg gruntowych według ustawy z dnia 20 marca 1874 Nr. 29 dz. u. kr. wygotowany dla następujących posiadłości tabularnych i wiejskich od dnia 1 grudnia 1896 ma być uważany za nową księgę gruntową.

**I. Dla majętności tabularnych:**

| L. porząd. | Majętność tabularna | położona w gminie katastralnej | położona w okręgu Sądu powiatowego | położona w okręgu Sądu obwodowego |
|---|---|---|---|---|
| 1 | Dubie vel Duba Dom. 181 pag. 130 n 14 haer. | Duba | Rożniatów | Sambor |
| 2 | Lecówka Dom. 181 pag. 170 n. 14 haer. | Lecówka z miejscowością Dubszara | | |
| 3 | Dubrzany vel Dubszany i Dubszara Dom. 27 pag. 151 i Dom. 181 pag. 178. | | | |
| 4 | Łuhy Dom. 435 pag. 471 n. 1 haer. | Łuhy | | |
| 5 | Strutyn niżny Dom. 85 pag 195 i Dom 444 pag 96. | Strutyn niżny | | |
| 6 | Strutyn wyżny Dom. 54 pag. 413 Dom. 202 pag. 82 i Dom. 414 pag. 245. | Strutyn wyżny i Żupa | | |
| 7 | Żupa w Strutynie Dom. 54 pag 443 n. 1 haer. | | | |
| 8 | Kruszelnica Dom. 42 pag. 67. | Kruszelnica | Skole | |
| 9 | Stynawa niżna Dom. 63 pag. 294 Dom. 134 pag. 339, Dom. 151 pag. 337, Dom. 275 pag 264 | Stynawa niżna | | |
| 10 | Stynawa wyżna Dom. 63. pag. 296 i Dom. 275 pag. 304. | Stynawa wyżna | | |
| 11 | Jabłonka niżna Dom. 70 pag. 379 i Dom. 354 pag. 212. | Jabłonka niżna | Turka | |
| 12 | Jabłonka wyżna Dom. 70 pag. 378 i Dom. 354 pag. 200. | Jabłonka wyżna | | |
| 13 | Balicze podróżne cześć Dom. 30 pag. 295, Dom. 136 pag. 259, Dom. 177 pag. 186 i Dom. 177 pag. 194. | Balicze podróżne | Żurawno | |
| 14 | Balicze podróżne cześć Wyżpolszczyzna, Gruszeczyzna, Sobolewszczyzna zwana Dom. 9 pag 387, Dom. 202 pag. 344, Dom. 503 pag. 151 i Dom. 503 pag. 182. | | | |
| 15 | Balicze podróżne czyli zarzeczne część Dom. 60 pag. 289, Dom. 151 pag. 11, Dom. 177 pag. 226 i Dom. 177 pag. 227. | | | |
| 16 | Krechówka Dom. 304 pag. 286 i Dom. 304 pag. 291. | | | |
| 17 | Balicze podróżne część Dom. 30 pag. 297, Dom. 122 pag. 277, Dom. 202 pag. 320 i Dom. 202 pag. 64. | | | |
| 18 | Balicze wielkie czyli podróżne Dom 43 pag. 127 i Dom 313 pag. 2. | | | |
| 19 | Balicze zarzeczne czyli Podleśne lub Podgórne Dom. 8 pag. 157. Dom. 55 pag. 250, Dom. 177 pag. 234 i Dom. 177 pag 239. | Balicze podgórne | | |

**II. wiejskich:**

1. Duba,
2. Lecówka z miejscowością Dubszara,
3. Łuhy,
4. Strutyn niżny,
5. Strutyn wyżny, położonych w okręgu c. k. Sądu powiatowego w Rożniatowie,
6. Kruszelnica,
7. Stynawa niżna,
8. Stynawa wyżna, położonych w okręgu c. k. Sądu powiatowego w Skolem,
9. Jabłonka niżna,
10. Jabłonka wyżna, położonych w okręgu c. k. Sądu powiatowego w Turce,
11. Balicze podróżne,

Balicze podgórne czyli zarzeczne, położonych w okręgu c. k. Sądu powiatowego w Żurawnie.

III. Zarazem wprowadza c. k. wyższy Sąd krajowy w myśl ustawy z 25 lipca 1871 l. 96 Dz. u. p, tudzież na podstawie swoich uchwał z 6 października 1896 do l. 18214 i do l. 18357 w myśl rozp. Min. spr. z 29 stycznia 1889 l. 621 nr. 4 dz. rozp. Min. spr. postępowanie sprostowawcze celem uzupełnienia ksiąg gruntowych:

1. gminy katastralnej Bołdury położonej w okręgu c. k. Sądu powiatowego w Brodach, przez wpisanie do wykazu hipotecznego, liczbą porządkową oznaczyć się mającego, parceli gruntowej l. k. 1156, dotąd do żadnego wykazu hipotecznego nie wpisanej.

2. gminy katastralnej Stubno, położonej w okręgu c. k. Sądu powiatowego delegowanego miejskiego w Przemyślu przez dopisanie do wykazu hipotecznego l. 13 parceli gruntowej l. k. 624/1 dotąd do żadnego wykazu hipotecznego nie wpisanej, jakoteż przez wpisanie do wykazu hipotecznego liczbą porządkową oznaczyć się mającego parceli gruntowej l. k. 624/2 dotąd również do żadnego wykazu hipotecznego nie wpisanej.

Sporządzony projekt dotyczących ksiąg gruntowych przejrzanym być może, a to dla posiadłości tabularnych pod I. 1—19 w urzędzie hipotecznym przynależnego c. k. Sądu obwodowego, zaś dla posiadłości wyżej pod II i III poszczególnionych w biurze dotyczącego Sędziego powiatowego.

Od dnia wyżej ustanowionego wszelkie nowe prawa czy to własności czyli zastawu lub jakiebądź inne prawa hipoteczne odnoszące się do nieruchomości księgą gruntową objęte, jedynie przez wpisanie do tej nowo założonej księgi nabyte, ograniczone, na innych przeniesione lub uchylone być mogą.

Z razem wzywa c. k. Sąd krajowy wyższy wszystkich którzyby:

1 na podstawie jakiego prawa przed dniem otwarcia nowych ksiąg nabytego domagali się jakiej zmiany wpisów hipotecznych odnoszących się do stosunków własności lub posiadania, a to bez różnicy, czyli zmiana ta przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenia ciał hipotecznych, lub w jakibądź inny sposób nastąpić miała;

2. już przed dniem otwarcia tych nowych ksiąg hipotecznych nabyli do jakiej nieruchomości wpisanej w te księgi, lub do jej części, jakie prawa zastawu służebności lub w ogóle inne jakie prawa do wpisu hipotecznego przydatne, o ile prawa te jako do dawnego stanu biernego należące wpisane być mają, a już przy założeniu nowej księgi gruntowej tamże wpisane nie zostały, ażeby z tymi prawami a to:

co do majętności tabularnych, wyżej pod I. wymienionych do Trybunału I. instancyi, zaś co do posiadłości pod II. i III. poszczególnionych do dotyczących c. k. Sądów powiatowych, a to: co do majętności tab. I. 1—19 i wiejskich II. 1—12 włącznie najdalej do dnia 1 grudnia 1897 włącznie, zaś co do majętności pod III. w terminie trzechmiesięcznym t. j. do 1 marca 1897 włącznie się zgłosili, gdyż inaczej w razie przeciwnym utracą prawo do poszukiwania zgłosić się mającej pretensyi przeciw osobom, które na mocy niezaprzeczonych wpisów w nowej księdze zawartych prawa hipoteczne w dobrej wierze nabędą.

Od obowiązku zgłoszenia się w tym terminie z wymienionymi wyżej prawami lub roszczeniami nie uwalnia okoliczność, iż zgłosić się mające prawo w dawniejszej księdze hipotecznej, w miejsce której nowa księga wstępuje, było już zapisane, lub że było ono wiadomem z jakiej rezolucyi sądowej, lub że jest przedmiotem dochodzenia wskutek podania do sądu wniesionego.

Termin wyżej ustanowiony nie może być ani przedłużony, ani też w razie zaniedbania do pierwotnego stanu przywrócony.

Tchorznicki w. r.

Z Rady c. k. wyższego Sądu krajowego

Lwów, dnia 6 października 1896.

Vörös w. r.

## Rozmaite obwieszczenia.

L. 1417 (9453 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Kopyczyńcach wzywa z życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców śp. Kseni z Wornych Bilińskiej zmarłej dnia 11 stycznia 1881 w Kluwincach, aby w przeciągu jednego roku zgłosili się w tut. sądzie i wnieśli deklaracyę do spadku po tejże, w przeciwnym bowiem razie spadek z oświadczonymi spadkobiercami i z kuratorem Maryanem Glazarewiczem kandydatem notaryalnym w Kopyczyńcach przeprowadzony zostanie.

C. k. Sąd powiatowy.

Kopyczyńce, 28 stycznia 1896.

L. 10696. (9742 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Rawie zawiadamia rzekomo z życia i miejsca pobytu niewiadomego Jakóba Aptera, że na skargę Józefa Goldberga z dnia 15 października 1896 l. 10696 o uznanie pretensyi ewikcyjnej 2670 zł. 53 kr. m. k. i t. d. z pu. za zgasłą i wykreślenie jej ze stanu biernego realności whl. 1091 ks. gr. gm. Rawa objętej, wyznaczono termin do rozprawy ustnej na 28 stycznia 1897 o godzinie 9 przedpołudniem i że dla niego ustanowiono kuratorem adwokata dr. Segala, któremu winien wcześnie udzielić potrzebnej informacyi lub też innego zastępcę sobie obrać i tego sądowi przedstawić.

C. k. Sąd powiatowy.

Rawa, 30 listopada 1896.

L: 13343. (9735 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Gródku zawiadamia niniejszem z życia i miejsca pobytu niewiadomego Tauchma Holzmana, względnie jego spadkobierców, że na pozew do l. 13343 wniesiony przez Majera i Izraela Starków przeciw niemu o uznanie sumy 75 zł m. k. intabulowanej w stanie biernym realności objętej wh. 1483 ks. gr gm. Gródek za zapłaconą i wykreślenie onej, został do rozprawy ustnej wyznaczony termin na dzień 22 lutego 1897 r. o godzinie 9 rano, oraz wzywa go, aby ustanowionemu dla niego w osobie adw. dr. Ozarkiewicza z Gródka kuratorowi udzielił ze swej strony dowodów do obrony, alboteż innego pełnomocnika sądowi przedstawił

C. k. Sąd powiatowy.

Gródek, 30 listopada 1896.

L. 12815. (9790 1—3)

C k. Sąd powiatowy w Rymanowie zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Beilę Kalb, że przeciw niej wniósł Markus Domb pozew o zapłatę 43 zł. w. a. na który wyznaczono termin do rozprawy drobiazgowej na dzień 30 grudnia 1896 o godzinie 9 rano i że dla ochrony jej praw kuratorem Izraela Etry z Rymanowa ustanowiono

Wzywa się zatem Beilę Kalb, by ustanowionemu dla niej kuratorowi udzieliła potrzebnych informacyj, lub innego pełnomocnika sobie ustanowiła, gdyż inaczej skutki tego zaniedbania sama poniesie.

C. k. Sąd powiatowy.

Rymanów, 1 grudnia 1896.

L. 18156. (9705 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Gorlicach zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Michała Sembrata, że dnia 25 listopada 1896 do l. 18156 wniósł przeciw niemu Konstanty Zieliński skargę o 100 zł., na którą równocześnie wyznaczono termin do rozprawy na dzień 28 stycznia 1897 o godzinie 9 przedpołudniem, tudzież dla niewiadomego z miejsca pobytu pozwanego, ustanowiono kuratora ad actum w osobie p. dr. Karola Neumanna, adwokata w Gorlicach.

Będzie zatem rzeczą pozwanego kuratorowi swemu wcześnie udzielić informacyi do obrony, lub innego zastępcę sobie ustanowić, w przeciwnym bowiem razie skutki szkodliwe z zaniedbania tych ostrożności wyniknąć mogące, pozwany sam sobie przypisać będzie musiał.

C. k. Sąd powiatowy.

Gorlice 28 listopada 1896.

L. 14277. (9806 1—3)

Zawiadamia się niewiadomą z miejsca pobytu Małkę Tropp, że Chaim Feit wniósł przeciwko niej pozew o zapłacenie 100 złr., na który wyznaczono termin do rozprawy na 21 stycznia 1897 z kuratorem dr. Ujejskim z Ropczyc.

Wzywa się nieobecną, by kuratorowi dostarczyła dowodów do obrony, lub innego pełnomocnika ustanowiła.

C. k. Sąd powiatowy.

Ropczyce 24 października 1896.

L. 11967. (9497 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Rymanowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Iwana Kozaka, iż przeciw niemu wniósł Hryc Kozak pozew o zniesienie współwłasności realności lk. 114 w Besku, na który wyznaczono termin do rozprawy na dzień 27 stycznia 1897 o godzinie 9 rano i że dla ochrony jego praw kuratorem p. Orłowicza, c. k. notaryusza ustanowiono.

Wzywa się zatem Jana Kozaka, by udzielił ustanowionemu dlań zastępcy potrzebnych informacyj lub innego pełnomocnika sobie ustanowił, gdyż inaczej skutki tego zaniedbania sam poniesie.

C. k. Sąd powiatowy.

Rymanów, 21 listopada 1896.

(9818)

Po myśli §. 30 ust. o Reprez. powiatowej podaje się do publicznej wiadomości, iż budżet funduszu powiatowego na rok 1897 ułożony na posiedzeniu Wydziału powiatowego, odbytem w dniu 23 grudnia b. r. może być przez opodatkowanych przejrzany w godz. urzędowych w biurze Wydziału powiatowego w Busku.

W Busku, 27 grudnia 1896.

Z Wydziału Rady powiatowej

Bałaziński, Sekretarz — Gostkowski, Prezes

L. 5874. (9494 1—3)

Niewiadomego z życia i miejsca pobytu Tomasza Krasowskiego z Podhorzec zawiadamia się, że tusądowe uchwały tabularne z dnia 31 marca 1896 r. l. 1940 i 2051 — z dnia 3 kwietnia 1896 r. l. 2054 i 2063 — tudzież z dnia 29 kwietnia 1896 r. l. 2320, ustanowionemu kuratorowi ad actum Janowi Zahorójko doręczone zostały.

C. k. Sąd powiatowy.

Olesko 26 września 1896.

L. 26053. (9488 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Maryę Trojacką, iż w sprawie egzekucyjnej Hermana Weissera, jako cesyonaryusza Schai Metha, przeciw niej o 165 zł. zpn. dr. Bronisława Gałeckiego, adwokata w Tarnowie kuratorem ad actum dla niej ustanowił.

C. k. Sąd obwodowy.

Tarnów, 11 grudnia 1896.

L 78105 (9464 1—3

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie oznajmia nieobecnemu Lazarowi Horowitz, że przeciw niemu został dnia 5 grudnia 1896 do l. 78105 na rzecz N. Brandlera wydanym nakaz zapłaty sumy wekslowej 145 zł. 45 ct. z pn., gdy miejsce pobytu Lazara Horowitza nie jest wiadome, ustanowiono dla niego kuratorem adwokata dr Aschkenasego, a tegoż zastępcą adwokata dr. Grudera i wspomniany nakaz zapłaty mianowanemu kuratorowi doręczonym zostaje.

Wzywa więc zatem Lazara Horowitza, aby ustanowionemu kuratorowi służące do swojej obrony środki dostarczył lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sam sobie przypisze.

Lwów, dnia 5 grudnia 1896.

L 22490 (9407 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu uwiadamia Mozesa Dresnera z życia i miejsca pobytu nieznanego, że na prośbę stowarzyszenia bankowego dla handlu i przemysłu w Przemyślu wydano przeciw niemu tus. uchwała z dnia 28 listopada 1896 l. 22499 nakaz zapłaty sumy wekslowej 160 zł. z pn.

Oraz ustanowił sąd dla tegoż pozwanego kuratora w osobie adw. dr. Angermana i poleca pozwanemu, ażeby ce do swej obrony z kuratorem się porozumiał, lub innego pełnomocnika sądowi wczas przedstawił, inaczej skutki zaniedbania sam sobie przypisać będzie musiał.

Przemyśl, 28 listopada 1896.

L. 5866 (9413 1—3)

C. k Sąd obwodowy w Złoczowie za wiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomych Józefa Rittnera, Piotra Lipanowicza i Karolinę Lipanowicz, że celem doręczenia uchwały tabularnej z dnia 4 kwietnia 1896 l. 1422 w sprawie wydzielenia parc. bud. 13 z dóbr Hnidawszczyzna wyk. hip l. 444 ustanowił dla nich kuratora w osobie dr. Wittlina adwokata w Złoczowie.

Złoczów, 25 lipca 1896.

L. 8389 (9415 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Dąbrowie ustanawia dr. Józefa Datkę adwokata w Dąbrowie celem doręczenia tus. rezolucyi z dnia 26 lutego 1896 l. 2226 kuratorem niewiadomego z miejsca pobytu Jędrzeja Wielgusa z Olesna.

Dąbrowa, dnia 9 lipca 1896

L. 412 4 (9425 1—3)

C. k. Sąd krajowy w Krakowie na prośbę Ekspozytury c. k. Prokuratoryi Skarbu im. Wysokiego Skarbu wzywa każdego posiadacza książeczki Kasy Oszczędności m. Krakowa, na kwotę 730 zł. wa opiewającej l. 166229 oznaczonej, aby w przeciągu 6 miesięcy od ostatniego ogłoszenia edyktu w „Gazecie Lwowskiej“ licząc, tem pewniej takową tut. sądowi przedłożył, ileże po bezskutecznym upływie tego terminu książeczka ta na ponowne żądanie podającej za umorzoną uznaną zostanie, a Kasa Oszczędności m. Krakowa zgłaszającemu się później posiadaczowi nie będzie odpowiedzialną.

Kraków, 23 października 1896.

L 3701 (9449 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Delatynie, wzywa nieznaną z miejsca pobytu a do spadku po zmarłym 6 lutego 1885 w Delatynie Naftule Haber powołaną Chanę Piper, ażeby się w przeciągu jednego roku od dnia umieszczenia tego edyktu w gazecie zgłosiła w tut. Sądzie i do spadku się oświadczyła, gdyż inaczej spadek ten z kuratorem dla niej ustanowionym Schlomą Kofflerem z Delatyna zostanie przeprowadzony.

Delatyn, 29 marca 1896.

L. 11200. (9466 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Uszera Kitaja, że ustanowił dla niego celem doręczenia mu tusądowej uchwały tabularnej z 23 marca 1895 l 4648 względem intabulacyi prawa zastawu dla zaległości podatkowych w kwocie 353 zł. 24 ct. z pc. w stanie biernym realności pod l kat. 79 w Tarnopolu wykazem hipotecznym l. 389 księgi gruntowej gm. kat. Tarnopol objętej i przyszłych uchwał w tej sprawie, kuratorem adwokata dr. Schmidta z zastępstwem adwokata dr. Horowitza i doręczenie pomienionej uchwały tabularnej ustanowionemu kuratorowi zarządził.

Tarnopol, 5 września 1896.

L. 9327. (9487)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Nowym Sączu ogłasza, że w dniu 9 grudnia 1896 zamieszczono w rejestrze handlowym dla spółek zarobkowych i gospodarczych przy firmie: „Kasa zaliczkowa w Nowym Sączu“, Towarzystwo zarejestrowane z ograniczoną poręką, że w skład dyrekcyi na przeciąg lat 3, t. j. r. 1896, 1897 i 1898 weszli ponownie wybrani Jan Kosmar, dr. Władysław Barbacki i Wiktor Wyszyński jako członkowie dyrekcyi, oraz p. Karol Merk', jako zastępca dyrektorów.

Nowy Sącz, 14 listopada 1896.

L. 5783. (9467 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu zawiadamia, że w sprawie egzekucyjnej Wysokiego Skarbu przeciw Chanie Zwilling 2o Schlinger i tow. pto 119 zł. 8 ct dla niewiadomego z życia i miejsca pobytu Getzla Zimblera, celem doręczenia mu uchwały z 31 grudnia 1894 l. 21594 i dalszych w tej sprawie zapaść mogących uchwał, kuratorem ad actum adw. dr. Blausteina z substytucyą adw. dr. Bindera ustanowił.

C. k. Sąd obwodowy.

Tarnopol, 4 kwietnia 1896.

L. 6547 (9410)

C. k Sąd obwodowy jako handlowy w Wadowicach poleca wpisanie do rejestru dla firm pojedynczych firmy „Ryszard Geyer“, której używać będzie Ryszard Geyer jako posiadacz handlu towarami mięszanemi w Lipniku podpisując takową: „Richard Geyer“.

Wadowice, 24 października 1896.

L. 9923 (9411)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Złoczowie uwiadamia, że wskutek uchwały z dnia 24 października 1896 l. 9134 wpisano dnia 13 listopada 1896 w rejestrze handlowym dla firm spółkowych firmę Binem Chrap i Rubin Fischer dzierżawa prawa propinacyi w Jeziernie z tem że spółka ta z siedzibą w Jeziernie składa się z jawnych spólników Binem Chrap i Rubin Fischer kupców w Jeziernie, zaczęła się z dniem 1 stycznia 1896 i że tylko Binem Chrap prawo ma spółkę zastąpić.

Złoczów, 5 grudnia 1896.

L 9896 (9412)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Złoczowie uwiadamia, że wskutek uchwały z dnia 10 października 1896 l. 8481 wpisano dnia 28 października 1896 w rejestrze handlowym dla firm spółkowych firmę „Tartak parowy bracia Weiser“ z tem, że spółka handlowa składa się z jawnych spólników Henryka Weisera i Józefa Weisera fabrykantów w Sassowie, że siedzibą w Sassowie z dniem 1 lipca 1896 zaczęła, i że każdy spólnik prawo ma spółkę zastępywać, tudzież że wskutek uchwały z dnia 10 października 1896 l. 8482 wpisano dnia 28 października 1896 w rejestrze handlowym dla firm spółkowych przy firmie „Tartak parowy Bracia Weiser“ udzelenie prokury Izydorowi Meisels.

Złoczów, 5 grudnia 1896.

L. 34 (9416 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Dąbrowie za wiadamia nieznanego z pobytu Józefa Randa, że rezolucyę z 10 października 1894 l. 8347 którą na prośbę Racheli Fenichel z Dąbrowy dozwolono intabulacyi prawa zastawu dla sumy 36 zł 6 ct. z pn. na karcie ciężarów realności wbl. 31 gm. Strojców jego własnością będącej, doręczono ustanowionemu dlań kuratorowi adwokatowi w Dąbrowie dr. Szancerowi.

Dąbrowa, 30 czerwca 1896.

L 48321 (9424 1—3)

Niewiadomą z miejsca pobytu Jadwigę Włodkową uwiadamiamy, że wskutek wniesionego przeciw niej pozwu wekslowego o 840 zł. przez Towarzystwo kredytowe dla handlu i przemysłu w Krakowie i wydanego nakazu zapłaty dnia 3 listopada 1896 l. 44046 ustanowiono dla niej kuratora adw. dr. Schwarza z zastępstwem adw. dr. Bobilewicza w Krakowie.

Pozwanej polecamy, by podała kuratorowi środki obrony lub ustanowiła sobie pełnomocnika i o tem uwiadomiła Sąd, inaczej sama przypisze sobie możliwe następstwa.

Kraków, 28 listopada 1896.

L. 43276 (9423 1—3)

C. k. Sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niniejszem z życia i miejsca pobytu nieznaną Maryę Rozynę Altenburg, że przeciw niej wniósł dr. Michał Iebheiser pozew de praes 18 kwietnia 1896 l. 15057 o zapłacenie sumy 682 zł. 33 ct. a. w., że tenże pozew doręczonym został ustanowionemu kuratorowi adw. dr. Mandelbaumowi z substytucyą adw. dr. Kwiecińskiego, poleca się przeto Maryi Rozynie Altenburgowej, aby temuż kuratorowi potrzebnych środków obrony dostarczyła, lub innego pełnomocnika sobie obrała i sądowi o tem doniosła, w przeciwnym bowiem razie skutki z tego zaniedbania wyniknąć mogące sama sobie przypisze.

Kraków, 20 listopada 1896.

L. 45688 (9429 1—3)

C. k. Sąd krajowy w Krakowie na prośbę Löbla Hochschülera wdrażając postępowanie amortyzacyjne wzywa posiadacza książeczki wkładkowej Kasy Oszczędności miasta Krakowa Nr. 121839 na 74 zł. 39 ct. w. a. i na na nazwisko Löbla Hochschülera opiewającej, aby książeczkę tę w przeciągu 6 miesięcy od dnia ostatniego ogłoszenia edyktu licząc, tem pewniej w tut. Sądzie okazał, ileże po bezskutecznym upływie zakreślonego terminu, na powtórne żądanie podającego książeczka ta za umorzoną uznaną zostanie.

Kraków, 13 listopada 1896.

L 44877 (9430)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy w Krakowie poleca wykreślenie z rejestru dla firm pojedynczych firmy „Ch. F. Bauet“, handel jajami w Podgórzu z powodu zaniechania przedsiębiorstwa.

Kraków, 13 listopada 1896.

L. 5872 (9436 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Wolfa Kimerlinga Icka, że w sprawie egzekucyjnej Władysława Podkowińskiego przeciw niemu o 28 zł. wa. z pn. zarządzono uchwałą z dnia 20 października 1894 l. 16053 intabulacyę egzekucyjnego prawa zastawu dla powyższej kwoty w stanie biernym realności dłużnika Wolfa Kimerlinga Icka własnej wyk. hip. C. 137 ks. gr. dla II. dziel. miasta Kołomyi objętej na rzecz Władysława Podkowińskiego, że do zastępywania go w tej sprawie ustanowiono dlań kuratora w osobie adw. dr. Schustera i doręczono temuż kuratorowi powyż wymienioną uchwałę dla niego przeznaczoną.

Kołomyja, 11 maja 1895.

## Teatr hr. Skarbka.

We środę dnia 30 grudnia
Na dochód Towarzystwa Pań dobroczynności pod protektoratem WPani Michaliny Michalskiej

## Polowanie na zięcia

kom. w 4 a. G. Labiche i A. Delacour.

OSOBY:

| | |
|---|---|
| Duplan b. notaryusz | Swaryczewski |
| Maurycy jego syn | Wostrowski |
| Carbonel | Feldman |
| Jego żona | Ciehocka |
| Berta ich córka | Gromnicka |
| Peongin | Ruszkowski |
| Jego zena | Otrembowa |
| Łucya ich córka | Jankowska |
| Edgar Lajouchere | Żelazowski |
| Juliusz Bries | Nowacki |
| Pan Casenas | Walewski |
| Jego żona | Gottowt |

Rozpocznie koncert, w którym biorą udział pp. Eugenia Strassern, Janina Koralewicz, Irena Bohussówna, Henryk Jarecki, Gabryel Górski i Stanisław Orzelski.



## Drobne ogłoszenia



## Ogłoszenie.

W masie konkursowej Feibisza Beera z Przemyślan, w myśl uchwały wydziału wierzycieli sprzedane zostaną należące do tej masy weksle opiewające na sumę 1866 zł. 95 ct. a. w., dalej ruchomości obejmujące przedmioty urządzenia domowego, książki hebrajskie i miejsce w synagodze w Przemyślanach, łącznej ceny szacunkowej 62 zł. 50 ct. a. w. najwięcej ofiarującemu w drodze ofert wniesionych, osobno na weksle a osobno na ruchomości do podpisanego zawiadowcy masy najpóźniej do dnia 15 stycznia 1897 r. w zwykłych godzinach urzędowych. — Oferty zaopatrzyć należy w wadyum 10 prc. nominalnej wartości weksli a względnie ceny szacunkowej ruchomości. — Na dniu 18 stycznia 1897 o godzinie 11 przed południem nastąpi otwarcie ofert w kancelaryi zawiadowcy wobec zebranego wydziału wierzycieli, który sobie zastrzega zatwierdzenie sprzedaży. Nabywca winien najdalej do dwóch dni po otrzymanem zawiadomieniu o zatwierdzeniu oferty, złożyć w kancelaryi zawiadowcy resztę ceny kupna pod rygorem przepadłości wadyum na rzecz masy konkursowej. Masa nie ręczy za ściągalność pretensyj wekslowych, ani za jakość ruchomości. — Bliższych wyjaśnień udziela kancelarya zawiadowcy w godzinach urzędowych.

Przemyślany, dnia 28 grudnia 1896.

Adw. dr. Izydor Kohl,
zawiadowca masy konkursowej.



L. 58743 (9257 1—3)

## Obwieszczenie

W miesiącu kwietniu 1893 r. pozostawiła nieznajoma osoba w sklepie p. Jana Bajera przy ulicy Grodzkiej l. 13 w Krakowie kwotę 296 zł. i dotychczas się po nią nie zgłosiła.

Wzywa się właściciela, aby się zgłosił do Wydziału III Magistratu miasta Krakowa najdalej do dnia 6 kwietnia 1897 celem udowodnienia praw własności i odbioru powyższej sumy, w przeciwnym bowiem razie kwota powyższa po upływie tego terminu w myśl §. 392 ust. cyw. znalazcom na własność wydaną będzie.

Magistrat stoł. król. miasta
Kraków, dnia 29 listopada 1896.

## Ogłoszenie.

Dyrekcya galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego wypowiada niniejszem na podstawie §. 63 statutu p. p. Michałowi Pachle, Grzegorzowi Kutyła, Franciszce Kutyła i Wawrzyńcowi Rodzeń kapitał 3337 zł. 62 ct. wa. listami zastawnymi, pochodzący z większej sumy 7.000 zł. w. a. na hipotece ciał hipotecznych whl. 281, 282, 286, 287 i 289 gm. kat. Wulka Tanewska objętych z rozparcelowania dóbr Jeziorko powstałych w powiecie niskim położonych, intabulowanej, z tego Towarzystwa wypożyczonej, z dniem 21 grudnia 1896 jeszcze pozostały.

Dyrekcya galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego wzywa wię p. Michała Pachlę, Grzegorza Kutyłę, Franciszkę Kutyła i Wawrzyńca Rodzeń jako właścicieli tych majętności, ażeby wypowiedziany kapitał w przeciągu sześciu miesięcy do kasy galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego złożyli pod rygorem egzekucyi a mianowicie przymusowej sprzedaży rzeczonych dóbr.

We Lwowie, 18 listopada 1896.



## Licytacya ofertowa.

Na mocy uchwały Wydziału wierzycieli masy konk. Samuela Grossfelda rozpisuje się niniejszem licytacyę ofertową no towary sukienne w sklepie pod l 3 przy ul. Wagowej we Lwowie się znajdujące i sądownie na 3040 zł. 2 ct. w. a. oszacowane, pod następującymi warunkami:

1. Masa konk. nie ręczy ani za ilość, ani za jakość, ani za wartość sprzedać się mających towarów.
2. Każdy chęć kupienia mający winien do 12 stycznia 1897 o godz. 6 po południu złożyć do rąk Zarządcy masy ofertę z podaniem ceny ofiarowanej i wadyum w kwocie 600 zł. w. a. Otwarcie ofert nastąpi u Zarządcy masy w obecności Wydziału dnia 13 stycznia 1897 o godz. 10 przed południem.
3. Wydział wierzycieli zastrzega sobie prawo odrzucenia wszystkich ofert w razie, jeżeliby według jego zdania cena ofiarowana była za niską.
4. Nabywca obowiązany będzie złożyć resztującą cenę kupna po odtrąceniu zatrzymanego wadyum w ciągu 24 godzin po przyjęciu jego oferty t. j. do dnia 14 stycznia 1897 o hodz. 10 przed połudn., a to pod rygorem utraty złożonego wadyum.
5. Obowiązkiem każdego oferenta będzie dnia 13 stycznia 1897 dowiedzieć się u Zarządcy masy, czyli oferta jego przyjętą została, gdyż osobne o tem zawiadomienie nie nastąpi.
6. Natychmiast po zapłaceniu całej ofiarowanej ceny kupna obowiązanym będzie nabywca na własny koszt nabyte towary odebrać.
7. Inwentarz przejrzeć można w kancelaryi Zarządcy masy.

Lwów dnia 19 grudnia 1896.

Zarządca masy **dr. Salomon Bund**, adwokat krajowy, ul Sobieskiego l. 10.

## Towarzystwo Wzajemnego Kredytu
### w Krakowie

wypłaca swym Członkom począwszy **od dnia 2 stycznia 1897 roku** od udziałów wpłaconych **przed dniem 1 października br.**

**pięć procent**

jako zaliczkę na dywidendę za r. 1896, w kasie Towarzystwa w Krakowie i filii we Lwowie za okazaniem książeczki udziałowej.

Kraków, dnia 22 grudnia 1896.

**Dyrekcya.**

(Przedruku nie opłacamy). 1485

## Krajowy Skład publiczny dla zboża i spirytusu w Krakowie.
### Miesiąc listopad 1896.

### I. Zapasy i obrót. 1187

| Produktów | krajowych | | | | zagranicznych | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| | Zapas | Przyjęto | Wydano | Zapas | Zapas | Przyjęto | Wydano | Zapas |
| | dnia pierwszego | od pierwszego do ostatniego | | dnia ostatniego | dnia pierwszego | od pierwszego do ostatniego | | dnia ostatniego |
| | zboża metrycznych centnarów; spirytusu hektolitrów a 100% | | | | | | | |
| Pszenicy | 2599·05 | 2529.76 | 2025 37 | 3103·44 | 406·21 | 659 56 | 708·76 | 356·99 |
| Żyta | 2189·27 | 2162.33 | 1926·55 | 2425·05 | 101·38 | 3[illegible]2 23 | 402.61 | — |
| Jęczmienia | 785·28 | 1122·47 | 1073·74 | 834·01 | 2782·59 | 3582·88 | 2823·51 | 3541·96 |
| Owsa | 4·10 | 46·59 | 50·59 | — | — | 296·57 | — | 296·57 |
| Grochu | 223·20 | 503·20 | 352·68 | 3737·02 | 332·27 | 99·99 | 145·72 | 286 54 |
| Bobu i fasoli | 447·12 | 502·92 | 152·07 | 797·97 | 137·13 | 16·50 | 106·15 | 4[illegible]8 |
| Rzepaku | 52·62 | 188·61 | 149·83 | 91·40 | 36·86 | 64 41 | 98·53 | 27[illegible] |
| Wyki | — | — | — | — | 317·74 | 470 | — | 322·44 |
| Siemię lniane | 601 42 | 106·27 | 97·52 | 610·17 | — | — | — | — |
| Nasienie buraków | 569·30 | — | 52·00 | 517·30 | — | — | — | — |
| Mak | 21·30 | — | 21·30 | — | — | — | — | — |
| Koniczyny | 121 15 | 88·84 | 8 04 | 201 95 | — | — | — | — |
| Gorczyca | 93 02 | — | — | 93 02 | — | — | — | — |
| Różnych | 2285·37 | 2197·46 | 1295·46 | 3187·37 | 252·91 | 158·99 | 201·07 | 210·83 |
| Ogółem | 9992·10 | 9448·45 | 7205·15 | 12235·40 | 4367·09 | 5185·81 | 4487·35 | 5065·55 |
| Ubezp. wartość zł. | 108428 | 78392 | 58567 | 128253 | 68195 | 51610 | 37784 | 82021 |
| Spirytusu | — | — | — | — | — | — | — | — |
| Ubezp. wartość zł. | — | — | — | — | — | — | — | — |

### II. Stan i obrót poświadczeń składowych i oddzielnie przeniesionych warrantów.

| Na produkty | Stan | Wydano względnie przeniesiono | Ściągnięto | Stan | Stan | Wydano względnie przeniesiono | Ściągnięto | Stan |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| | dnia pierwszego | od pierwszego do ostatniego | | dnia ostatniego | dnia pierwszego | od pierwszego do ostatniego | | dnia ostatniego |
| **Zboże:** | | | | | | | | |
| Poświadczeń składowych sztuk | 38 | 17 | 15 | 40 | 15 | 2 | 10 | 7 |
| Ubezp. wartość zł. | 49081 | 13410 | 15440 | 47051 | 10590 | 2200 | 7100 | 5690 |
| Oddzielnie przeniesionych warrantów sztuk | 30 | 12 | 10 | 32 | 10 | 1 | 7 | 4 |
| Ubezp. wartość zł. | 38191 | 9800 | 7000 | 41291 | 6250 | 800 | 4200 | 2850 |
| Kwota zaliczona zł. | 26420 | 5200 | 4850 | 26770 | 3080 | 400 | 2080 | 1400 |
| **Spirytus:** | | | | | | | | |
| Poświadczeń składowych sztuk | — | — | — | — | — | — | — | — |
| Ubezp. wartość zł. | — | — | — | — | — | — | — | — |
| Oddzielnie przeniesionych warrantów sztuk | — | — | — | — | — | — | — | — |
| Ubezp. wartość zł. | — | — | — | — | — | — | — | — |
| Kwota zaliczona zł. | — | — | — | — | — | — | — | — |

**Krajowy Skład Publiczny w Krakowie.**


Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarnieckiego l. 12 dom Wernera. (Zarządca Wł. J. Weber.) Papier z fabryki papieru J. Fijałkowskich